

Katowice, 2 października 2026 r.

WOOS.420.20.2024.MP.40

DECYZJA

o środowiskowych uwarunkowaniach

Na podstawie art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. t oraz art. 82 i art. 85 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz.U. z 2026 r., poz. 670) – dalej zwanej ustawą ooś, oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2025 r., poz. 1691) – dalej zwanej ustawą Kpa, po rozpatrzeniu wniosku z 19 kwietnia 2024 r., uzupełnionego pismem z 13 maja 2024 r. Spółki PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., z siedzibą w Warszawie przy ul. Targowej 74, działającej przez pełnomocnika, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

ustalam

środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia pn. „Odbudowa rozebranej linii kolejowej nr 198 Pyskowice - Pyskowice Miasto dla przywrócenia połączenia na trasie Katowice - Gliwice - Pyskowice Miasto realizowanego w ramach programu uzupełnienia lokalnej i regionalnej infrastruktury kolejowej - Kolej + do 2032 roku” dla wariantu realizacyjnego W1.

Określam:

Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia:

Planowana inwestycja zakłada odbudowę linii kolejowej nr 198 Pyskowice – Pyskowice Miasto po dotychczasowym jej śladzie (linia została zdemontowana w 2004 r.). Projektowana linia będzie jednotorowa, zelektryfikowana i zostanie włączona w istniejącą linię kolejową nr 132 Bytom – Wrocław Główny (km 39+500 – 43+600). Początek projektowanej linii kolejowej 198 przewiduje się na wysokości ul. Skowronków w Pyskowicach, a jej koniec w postaci stacji czołowej Pyskowice Miasto, w sąsiedztwie styku ulic Szpitalnej i Dworcowej w Pyskowicach. Prędkość maksymalna dla pociągów pasażerskich LK198 wyniesie 80 km/h. Po ww. linii zakłada się brak ruchu pociągów towarowych. LK 198 Pyskowice – Pyskowice Miasto położona jest na terenie województwa śląskiego, na terenie gmin: Pyskowice oraz Toszek – obszar wiejski. Kilometraż planowanej inwestycji określa Tabela nr 1.

Tabela nr 1

Województwo	Powiat	Gmina	Kilometraż		Długość odcinka [km]
			od	do	
Linia kolejowa nr 198					
śląskie	gliwicki	Pyskowice	0+000	0+432	0,43
		Toszek – obszar wiejski	0+432	1+612	1,18
		Pyskowice	1+612	3+003	1,39
Linia kolejowa nr 132					

śląskie	gliwicki	Pyskowice	39+541	42+638	3,10
		Toszek – obszar wiejski	42+638	43+570	0,93

Szczegółowy zakres prac znajduje się w Załączniku 1 niniejszej decyzji pn.: Charakterystyka przedsięwzięcia.

Warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich:

Roboty budowlane na ciekach (Ciek Pniówka w km 1+378 LK198 oraz Ciek Dopływ z Pyskowic (rów melioracyjny RI3) w km 2+325 - 2+840 LK198) oraz rowach melioracyjnych (R-PB w km 0+580 LK198, RI1 w km 1+981 LK198) należy prowadzić w okresie niskiego stanu wód. W trakcie prac musi zostać zachowany stały przepływ wody (brak poprzecznych przeszkód, spiętrzeń wody, itd.). Nie dopuszcza się ingerencji oraz wprowadzania ciężkiego sprzętu w koryta cieków oraz rowów melioracyjnych. Roboty związane z wykonywaniem prac na ciekach oraz rowach melioracyjnych należy wykonywać z jego brzegów.

Prace konserwacyjne przy moście zlokalizowanym na cieku Pniówka w km 0+434 LK198, prowadzić w sposób uniemożliwiający zanieczyszczenie wód płynących. Zakazuje się ingerencji oraz wprowadzania ciężkiego sprzętu w koryto cieku.

Do oświetlenia terenu budowy należy stosować lampy o możliwie najniższej emisji barw niebieskich i promieniowania UV i kierunkowej wiązce światła (oświetlenie powinno być skierowane w stronę powierzchni, którą ma oświetlać).

Zabrania się prowadzenia robót budowlanych z wykorzystaniem pojazdów i maszyn budowlanych takich jak: samochody ciężarowe, ciągniki, koparki, ładowarki, spycharki, dźwigi i żurawie, maszyny i urządzenia do zagęszczania gruntu, wiertnice, agregaty prądotwórcze, sprężarki, pompy, maszyny i urządzenia do cięcia drewna, betonu i innych materiałów twardych oraz pojazdów i maszyn podobnego rodzaju (pojazdy i maszyny budowlane emitujące hałas do otoczenia) w dniach ustawowo wolnych od pracy, a w pozostałych dniach w godzinach od 22:00 do 6:00 w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej tj. w km 1+200 - 1+500 LK198.

Zakaz ten nie dotyczy prac wymagających zachowania ciągłości technologicznej tj. np. betonowanie.

Zaplecza budowy należy lokalizować w pierwszej kolejności na terenie kolejowym lub w obrębie terenów przekształconych antropogenicznie. W szczególności zaplecza budowy należy lokalizować:

poza terenami zadrzewionymi, w odległości co najmniej 2 m od rzutu koron drzew, które nie są przeznaczone do usunięcia,

w odległości nie mniejszej niż 50 m od koryt cieków i zbiorników wodnych,

w odległości nie mniejszej niż 200 m od terenów zabagnionych, zawodnionych, lub podmokłych,

poza wskazanymi przez nadzór przyrodniczy obszarami potencjalnych siedlisk/stanowisk chronionych gatunków zwierząt/roślin,

poza obszarami określonymi w Tabeli nr 2.

Tabela nr 2

Lp.	Przybliżona lokalizacja wyłączeń/wykluczeń lokalizacji baz materiałowo-sprzętowych [km] od – do	Strona (L, P)	Długość wyłączenia (m)	Uwarunkowania - przyczyna wyłączenia
1	LK198 0+300 – 0+780	L	480 m	rzeka Pniówka wraz z dopływem siedliska herpetofauny
2	LK198 0+300 – 0+681	P	369 m	rzeka Pniówka wraz z dopływem siedliska herpetofauny
3	LK 198 1+900 – 2+616	P	716 m	ciek Dopływ z Pyskowic (rów melioracyjny RI3); siedlisko 6430
4	LK132 41+375 – 41+525	P i L	150 m	rzeka Drama siedlisko herpetofauny
5	LK198 1+200 -1+500	P	300 m	rzeka Pniówka zabudowa chroniona akustycznie
6	LK132 39+500 - 41+375	P i L	1 875 m	zabudowa chroniona akustycznie tereny leśne
7	LK132 41+375 – 42+90	L	1 525 m	zabudowa chroniona akustycznie tereny leśne

Należy zawęzić pas budowlany z uwagi na tereny cenne przyrodniczo zgodnie z Tabelą nr 3.

Tabela nr 3

Lp.	Przybliżona lokalizacja zawężenia [km LK 189]	Długość zawężenia [m]	Szerokość pasa budowlanego [m]	Strona (L- lewa, P- prawa)	Uwarunkowania – przyczyna zawężenia pasa budowlanego
1	2+250 – 2+600	350 m	LK198 – 30 m	P	Siedlisko 6430 Ziołorośla górskie i ziołorośla nadrzeczne

			rów RI3 – 15 m		
--	--	--	-------------------	--	--

Należy oznakować/wygradzić siedlisko przyrodnicze 6430 ziołorośla górskie i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*) w km 2+300 LK198 strona lewa oraz km 2+420 strona prawa oraz inne stanowiska gatunków chronionych/cennych oraz chronione siedliska przyrodnicze, które określi botanik pełniący nadzór przyrodniczy, przy użyciu dobrze widocznych, jaskrawych, dwukolorowych taśm o szerokości 7 – 10 cm. Taśma powinna zostać zamocowana na wysokości 1,5 m n.p.t rozpięta wokół pni drzew lub pomiędzy wbitymi w ziemię palikami. Mocowanie taśmy nie może powodować uszkodzenia drzew. Taśmę wygradzeniową należy usunąć po zakończeniu realizacji inwestycji. Szczegółową lokalizację, typ i długość wygradzenia, określi botanik pełniący nadzór przyrodniczy.

Drzewa i krzewy znajdujące się w obrębie inwestycji, nieprzeznaczone do wycinki, należy zabezpieczyć przed uszkodzeniami mechanicznymi lub chemicznymi, pod nadzorem botanika/dendrologa i entomologa, w następujący sposób:

pnie drzew, gdzie w rejonie rzutów ich koron konieczne będzie wykonywanie prac ziemnych, budowlanych oraz przewiduje się ruch pojazdów, odpowiednio zabezpieczyć np. poprzez szczelne oszalowanie deskami, wypełniając przestrzeń pomiędzy pniem, a deską materiałem amortyzującym (np. matami słomianymi, jutą), deski mocować bez użycia gwoździ, wysokość szalowania ok. 2 m, do wysokości dolnych gałęzi korony; dolną krawędź opierać na podłożu, nie zaś na nabiegach korzeniowych, przy czym w przypadku drzew, które mogą stanowić potencjalne miejsce występowania chronionych gatunków ksylobiontów i saproksylobiontów, entomolog wskaże odpowiedni sposób ich zabezpieczenia umożliwiający prawidłowy rozwój owadów, np. poprzez wykonanie trwałego ogrodzenia wokół drzewa lub grup drzew na powierzchni nie mniejszej niż rzut korony powiększony o 1,5 m. Ogrodzenie takie powinno mieć wysokość min. 1,8 m, być widoczne i trwałe. Ramy rusztowania wykonane z pionowych lub poziomych ram drewnianych, dobrze zespolonych, wypełnione siatką metalową o oczkach min. 5 cm,

obszar w obrębie rzutu koron drzew nie przewidzianych do wycinki, znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie robót budowlanych, które mogą być narażone na uszkodzenia z uwagi na prace budowlane oraz przejazdy pojazdów i sprzętu mechanicznego, wygradzić trwałym ogrodzeniem o wysokości 1,5 m. Ewentualne prace prowadzone w strefie korzeniowej tych drzew (w odległości 2 m od obrysu korony drzewa) należy wykonywać ręcznie;

korzenie odsłonięte w czasie wykopów należy, w miarę możliwości ręcznie wpuścić głębiej i zabezpieczyć przed wysychaniem i przymrozkami, np. poprzez zastosowanie osłon jutowych, a wykopy w pobliżu drzew niezwłocznie zasypać po zakończeniu prac. W przypadku przerw w pracy wykopy należy tymczasowo zasypać lub przykryć korzenie matami słomianymi, aby przeciwdziałać ich wysychaniu. W warunkach grożących przesuszeniem korzeni drzewa należy podlewać i utrzymywać korzenie w odpowiedniej wilgotności. Niedopuszczalne jest obcinanie korzeni szkieletowych drzew,

w obrębie rzutu koron drzew nie składować materiałów chemicznych, budowlanych i ziemi z wykopów, nie stosować otwartego ognia, lokalizować placów manewrowych i miejsc postoju sprzętu ciężkiego,

po zakończeniu prac zabezpieczenia zieleni należy zdemontować.

Wszelkie prace związane z wycinką drzew i krzewów należy prowadzić poza okresem lęgowym ptaków, tj. w okresie od 16 października do końca lutego.

Pozyskane w trakcie wycinki drzew kłody o średnicy powyżej 40 cm, mierzonej na wysokości 130 cm, należy pozostawić do samoczynnego rozkładu na terenie ich wycinki. Dokładne rozmieszczenie kłód, ich liczbę oraz gatunek określi nadzór entomologiczny i dendrologiczny, w porozumieniu z właściwym miejscowo zarządcą terenu. W terminie do 3 miesięcy po oddaniu inwestycji do eksploatacji, należy przekazać Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach dane dotyczące dokładnej liczby i lokalizacji (współrzędne) kłód pozyskanych w trakcie wycinki drzew, pozostawionych do samoczynnego rozkładu na terenach ich wycinki.

Lokalizację ww. elementów należy podać w postaci współrzędnych w formacie pliku Shapefile lub formacie WKT, w układzie współrzędnych PL 1992 oraz w km inwestycji. Obiekty wskazać należy również na załączniku mapowym.

Nasadzenia zieleni należy wykonać w liczbie co najmniej 60 szt. Nasadzenia zieleni należy wykonać pod nadzorem botanicznym.

Przed rozpoczęciem prac ziemnych, należy ściągnąć warstwę humusową oraz umieścić ją w strefie pasa budowlano-montażowego w celu późniejszego, wtórnego wykorzystania. Humus wykorzystać w pierwszej kolejności do rekultywacji terenu w rejonie jego pozyskania, np. na skarpach nasypów kolejowych i przy ubezpieczeniu skarp rowów, w miejscach po terenie przejazdów sprzętu budowlanego.

Na terenach zieleni w obrębie działek inwestycyjnych lub sąsiadujących z obszarem wycinki, należy pod nadzorem przyrodniczym ornitologicznym, zamontować budki lęgowe dla ptaków, w szczególności: 21 budek typu A i B (sikory, muchołówka, pleszka, bogatka, pleszka, kowalik) oraz 5 budek typu D (pleszka, kowalik, szpak), stosując się do poniższych wytycznych:

budki i skrzynki należy powiesić przed rozpoczęciem prac związanych z wycinką drzew i krzewów, w okresie od jesieni do końca zimy,

budki muszą być lokalizowane co najmniej w odległości 10 m od krawędzi torów kolejowych oraz dróg publicznych, również otwory wylotowe nie mogą być skierowane w stronę infrastruktury komunikacyjnej. Odległości pomiędzy poszczególnymi budkami na drzewach muszą wynosić min. 20 m,

pod budkami i w ich bezpośrednim sąsiedztwie nie mogą znajdować się przeszkody obniżające udatność ich zasiedlenia, takie jak miejsca generujące hałas, urządzenia elektryczne, miejsca gromadzenia odpadów itp.,

szczegółowe miejsca montażu skrzynek lęgowych dla ptaków oraz ewentualny dobór odpowiedniego typu budki, po uzgodnieniu z właściwym miejscowo nadleśniczym lub zarządcą terenu, zostaną wskazane przez ornitologa, w miejscach odpowiadających wymaganiom biologicznymi i ekologicznym poszczególnych gatunków.

Należy skontrolować:

przeznaczone do rozbiórki, wyburzenia lub remontu obiekty inżynieryjne - pod kątem wykorzystywania ich przez nietoperze i ptaki jako schronienia letnie i zimowe - przez specjalistów: chiropterologa i ornitologa,

przeznaczone do usunięcia drzewa stare, dziuplaste, z wypróchnieniami i odstającą korą, których pierśnica wynosi minimum 50 cm - pod kątem wykorzystywania ich jako siedliska przez owady oraz ptaki - przez specjalistów: ornitologa oraz entomologa.

Kontrole specjalistów powinny zostać przeprowadzona nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem prac na obiektach inżynieryjnych oraz wycinki drzew. W przypadku stwierdzenia siedlisk chronionych gatunków ptaków, nietoperzy, owadów, nadzór przyrodniczy zadecyduje o dalszym sposobie postępowania, m.in. o konieczności wstrzymania prac i uzyskaniu odpowiedniego zezwolenia na realizację czynności zakazanych w stosunku do chronionych gatunków zwierząt. Dopiero po uzyskaniu tej zgody będzie można przystąpić do wycinki drzew czy rozbiórki/ wyburzenia/remontu obiektów.

Na co najmniej dwa tygodnie przed przystąpieniem do przeprowadzania robót w korycie cieków oraz rowów melioracyjnych należy powiadomić odpowiednich użytkowników obwodów rybackich o terminach prac, tak aby możliwe było dokonanie ewentualnych odłowów ryb.

Prace budowlane powodujące ingerencję w korycie cieków oraz rowów melioracyjnych należy prowadzić pod nadzorem ichtiologicznym, przy czym nie później niż 7 dni przed rozpoczęciem prac nadzór ten winien w sposób dokładny dokonać weryfikacji obecności chronionych gatunków ryb na odcinku cieków oraz rowów melioracyjnych pozostających w kolizji z inwestycją oraz na odcinkach sąsiadujących o długości 100 m. W przypadku stwierdzenia ich występowania, prace należy wstrzymać do czasu zakończenia okresu tarła i inkubacji ikry ryb lub postępować zgodnie z uzyskanymi wcześniej zezwoleniami na czynności podlegające zakazom.

W celu ochrony przed nieumyślnym zabijaniem zwierząt w trakcie realizacji przedsięwzięcia:

przed przystąpieniem do wykonywania prac terenowych, nadzór przyrodniczy (terolog, ornitolog, herpetolog, entomolog, chiropterolog) przeszkoli i poinformuje wszystkich pracowników o sposobie postępowania w przypadku stwierdzenia na terenie budowy zwierząt,

prace muszą być prowadzone w sposób umożliwiający spontaniczne przemieszczanie się zwierząt ze stref zagrożenia, np. poprzez skarpowanie wykopów, które ułatwi wydostawanie się z nich uwięzionych zwierząt lub zastosowanie punktowych pochylni. W wykopach o wąskim rozstawie, np. pod instalacje kablowe, punktowe pochylnie, umożliwiające opuszczenie wykopu przez zwierzęta stosować co 50 m. Miejsca zastosowania elementów umożliwiających ucieczkę zwierząt powinien wskazać nadzór herpetologiczny,

przed rozpoczęciem robót budowlanych oraz w czasie ich trwania, nadzór herpetologiczny i teriologiczny powinien dokonać kontroli placu budowy, w szczególności terenów podmokłych, otoczenia cieków i rowów melioracyjnych pod kątem obecności płazów i gadów, a także drobnych zwierząt. Kontrole te należy przeprowadzić również przed: zdjęciem warstwy humusu, niwelacją terenu, likwidacją ewentualnych zastoisk wodnych (w tym powstałych w trakcie realizacji inwestycji), itd. Zidentyfikowane osobniki, w tym dorosłe formy rozwojowe i młodociane, wykazane w trakcie kontroli, należy przenieść pod nadzorem herpetologa poza teren prowadzonych prac, do stanowisk zastępczych, biorąc pod uwagę możliwość ich przetrwania we właściwym stanie ochrony na nowym stanowisku, z uwzględnieniem czynników antropogenicznych,

plac budowy na odcinkach: km około 0+434 – 0+681 (str. P i L), w km 0+681 - 0+780 (str. L), w km około 1+315 – 1+415 (str. L i P), w km około 2+010 – 2+620 (str. P) oraz w innych miejscach wskazanych przez nadzór herpetologiczny należy skutecznie zabezpieczyć wygródnieniem tymczasowym, w sposób zapobiegający przedostawaniu się małych zwierząt, w tym płazów i gadów na teren budowy:

ogrodzenie powinno istnieć w okresie od 15 lutego do 15 listopada, być stabilne oraz mieć trwały naciąg, aby nie dopuścić do fałdowania, które obniża jego efektywność. Wygradzenie powinno być wykonane z geotkaniny, folii lub płotki wykonanego z siatki stalowej o oczkach o wielkości maksymalnie 0,5 cm x 0,5 cm, mieć wysokość nie mniejszą niż 50 cm ponad powierzchnię gruntu, być osadzone w gruncie na głębokość nie mniejszą niż 30 cm i być wyposażone w przewieszkę o szerokości minimum 10 cm, skierowaną „na zewnątrz” od placu budowy. Wolne końce ogrodzeń należy zakończyć U – kształtnymi zawrotkami,

co najmniej raz w tygodniu należy kontrolować ogrodzenia tymczasowe pod kątem ich szczelności, a ewentualne wady niezwłocznie usuwać,

doszczegółowienia miejsca, sposobu montażu i czasu funkcjonowania ogrodzenia dokona ekspert z nadzoru herpetologicznego, z uwzględnieniem aktualnych warunków pogodowych i terenowych, a także aktywności migracji poszczególnych gatunków płazów,

powyżej opisane prace należy prowadzić pod nadzorem herpetologa,

teren budowy, w szczególności miejsca mogące stanowić pułapki dla płazów (wykopy, zagłębienia wypełnione wodą, zastoiska i zalewiska, koleiny, rowy) należy poddawać regularnym kontrolom. W okresie wiosennych i jesiennych migracji, tj. od 15 lutego do 15 maja oraz od 15 września do 15 listopada dwa razy dziennie (rano i wieczorem), w pozostałym okresie raz dziennie. W przypadku stwierdzenia obecności zwierząt, osobniki (w tym ich formy rozwojowe) niezwłocznie odławiać i przenosić poza teren prowadzonych prac, pod nadzorem przyrodniczym;

prace związane z budową/adaptacją przepustu w km 0+580 LK198, mostu w km 1+378 LK198 oraz mostu w km 0+434 LK198, do pełnienia funkcji przejścia dla zwierząt należy prowadzić pod nadzorem specjalisty herpetologa oraz teriologia, stosując się do ich wskazań. Nadzór herpetologiczny i teriologiczny, w razie konieczności, wskaże również docelowe parametry przejścia oraz sposób zagospodarowania terenu w obszarze najścia, a w przypadku stwierdzenia potrzeby wykonania ogrodzeń ochronno-naprowadzających, określi ich dokładną lokalizację, parametry oraz sposób wykonania. W terminie do 3 miesięcy po oddaniu inwestycji do eksploatacji, należy przekazać Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach dane dotyczące dokładnej lokalizacji (współrzędne i kilometraż) i parametrów (szerokość, długość, wysokość, współczynnik względnej ciasnoty) budowanego/adaptowanego do pełnienia funkcji przejścia dla zwierząt obiektów inżynierskich - przepustu w km 0+580 LK198, mostu w km 1+378 LK198 oraz mostu w km 0+434 LK198, a także opis wprowadzonego zagospodarowania jego powierzchni i otoczenia oraz lokalizacji (współrzędnych, kilometraży) ewentualnych zastosowanych wygradzeń ochronno-naprowadzających. Lokalizację ww. elementów należy podać w postaci współrzędnych w formacie pliku Shapefile lub formacie WKT, w układzie współrzędnych PL 1992 oraz w km inwestycji. Obiekty wskazać należy również na załączniku mapowym.

W celu niedopuszczenia do drenażu wód gruntowych oraz potencjalnego osuszenia lasów i szuwarów (zbiorniska roślinne zależne od wód: szuwały *Phragmites australis* oraz lasy bagienne z olszą czarną *Alnetea glutinosae*), znajdujących się w sąsiedztwie rzeki Pniówki, na odcinku km 1+300 – 1+450, należy zastosować stalowe ścianki szczelne typu Larssen, wciskane metodą bezwibracyjną.

Bezpośrednie podziemne przekroczenia cieków wodnych i rowów melioracyjnych projektowanymi trasami kablowymi, z wyjątkiem tras prowadzonych w konstrukcji lub na obiektach inżynierskich przekraczających te ciekі albo rowy, wykonywać bezwykopowo metodą przewiertu sterowanego HDD.

W przypadku stwierdzenia obecności w miejscu realizacji przedsięwzięcia inwazyjnych gatunków roślin innych niż: inwazyjne gatunki obce stwarzające zagrożenie dla Polski, inwazyjne gatunki obce stwarzające zagrożenie dla Unii oraz inwazyjne gatunki obce, które prawdopodobnie spełniają kryteria uznania ich za stwarzające zagrożenie dla Unii:

rośliny należy usunąć metodą mechaniczną – wyrwać albo wykosić ręcznie lub ściąć części nadziemne (kosa tradycyjna, kosa spalinowa, maczeta, sekator), a części podziemne wykopać. Usunięcie roślin przeprowadzić w połowie maja, połowie lipca oraz połowie września;

odzież roboczą oraz wykorzystane narzędzia należy oczyścić bezpośrednio po usunięciu roślin;

usunięte rośliny, glebę zanieczyszczoną nasionami lub innymi częściami roślin, z których rośliny te mogą się rozmnożyć oraz pozostałości z oczyszczania odzieży roboczej i narzędzi należy niezwłocznie umieścić w szczelnych workach lub pojemnikach i traktować jako odpad przeznaczony do unieszkodliwienia. Usunięte drzewa oraz krzewy pozbawione nasion oraz innych części, z których rośliny te mogą się rozmnożyć, można magazynować w miejscu ich usunięcia do czasu przekazania do dalszego postępowania;

czynności te należy wykonać pod nadzorem i zgodnie z wytycznymi botanika z nadzoru przyrodniczego.

Prace związane z realizacją przedsięwzięcia należy prowadzić pod nadzorem przyrodniczym w celu kontroli stanu środowiska przyrodniczego i oceny zgodności wykonywanych prac z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach na etapie realizacji inwestycji, pełniony przez osoby legitymujące się doświadczeniem odpowiednim do zakresu wykonywanego nadzoru, a w szczególności:

botanicznym i dendrologicznym - równolegle do prowadzonych prac - cały rok, w zakresie:

kontroli stanu zabezpieczenia zieleni nieprzeznaczonej do wycinki przed wpływem prac budowlanych, nadzoru nad rozmieszczeniem kłód na terenach ich wycinki, w celu stworzenia dogodnych warunków bytowania dla ksylobiontów i saproksylobiontów,

kontroli terenu przedsięwzięcia w zakresie występowania gatunków roślin obcych i inwazyjnych, podejmowanie działań mających na celu uniemożliwienie ich rozprzestrzeniania się oraz nadzór nad usuwaniem inwazyjnych gatunków roślin innych niż: inwazyjne gatunki obce stwarzające zagrożenie dla Polski, inwazyjne gatunki obce stwarzające zagrożenie dla Unii oraz inwazyjne gatunki obce, które prawdopodobnie spełniają kryteria uznania ich za stwarzające zagrożenie dla Unii,

wskazywania dodatkowych miejsc wykluczonych z zapleczy budowy,

widocznego oznakowania stanowisk gatunków chronionych/przyrodniczo cennych oraz siedlisk przyrodniczych przed ewentualnym uszkodzeniem, zanieczyszczeniem pochodzącym z placu budowy,

nadzoru nad prawidłowym wykonaniem nasadzeń, w tym doborem gatunków odpowiednich do panujących na danym obszarze warunków siedliskowych, kontrola prawidłowego wykonania sadzenia roślin oraz stanu fitosanitarnego i jakości sadzonek;

entomologicznym – w zakresie:

przeszkolenia i poinformowania wszystkich pracowników o sposobie postępowania w przypadku stwierdzenia na terenie budowy zwierząt,

wskazywania dodatkowych miejsc wykluczonych z zapleczy budowy;

kontroli i nadzoru przy wycince zieleni, pod kątem obecności ksylobiontów i saproksylobiontów, w tym wskazanie innych, alternatywnych metod postępowania (sposobu prowadzenia wycinki oraz jej dokładnego terminu), o ile będą one lepiej dostosowane do specyficznych wymagań stwierdzonego gatunku owada,

kontroli i nadzoru przy wykonaniu zabezpieczenia drzew nie przewidzianych do wycinki, pod kątem obecności ksylobiontów i saproksylobiontów,

wskazywania drzew, których kłody zostaną pozostawione na terenach ich wycinki, w celu stworzenia dogodnych warunków bytowania dla gatunków ksylobiontycznych i saproksylobiontycznych a także kontrola i nadzór nad ich rozmieszczeniem na tych terenach;

uzyskiwania ewentualnych zezwoleń na czynności podlegające zakazom w stosunku do gatunków chronionych na podstawie art. 56 ustawy o ochronie przyrody.

herpetologicznym - w zakresie:

przeszkolenia i poinformowania wszystkich pracowników o sposobie postępowania w przypadku stwierdzenia na terenie budowy zwierząt,

wskazywania dodatkowych miejsc wykluczonych z zapleczy budowy;

identyfikacji obecności płazów i gadów na terenie i w najbliższym sąsiedztwie obszaru inwestycji oraz eliminowania ewentualnych zagrożeń dla tej grupy zwierząt,

kontroli zabezpieczenia wykopów przed możliwością uwięzienia w nich zwierząt,

dookreślenia terminu zakładania, lokalizacji, nadzoru i kontroli skuteczności zabezpieczeń placu budowy przed dostępem płazów, oceny czy niezależnie od zabezpieczenia placu budowy we wskazanych lokalizacjach, należy dodatkowo indywidualnie zabezpieczyć miejsca na innych odcinkach robót,

nadzoru nad montażem tymczasowych płotków herpetologicznych w tym w km ok. km około 0+434 – 0+681 (str. P i L), w km 0+681 - 0+780 (str. L), w km około 1+315 – 1+415 (str. L i P), w km ok. 2+010 – 2+620 (str. P) i w innych miejscach zidentyfikowanych w trakcie prac oraz ich kontrola,

kontroli placu budowy (wykopy, zagłębienia wypełnione wodą, zastoiska i zalewiska, rowy, itd.) - w celu poszukiwania uwięzionych zwierząt, a w razie potrzeby ich uwolnienie oraz przemieszczenie poza plac budowy w miejsca o cechach siedliska, w którym występują w sposób naturalny,

nadzoru przy pracach związanych z budową/adaptacją przepustu w km 0+580 LK198, mostu w km 1+378 LK198 oraz mostu w km 0+434 LK198, do pełnienia funkcji przejść dla zwierząt, w tym, w razie konieczności, określenie docelowych parametrów projektowanego przejścia i sposobu zagospodarowania terenu wokół najścia oraz w przypadku stwierdzenia potrzeby wykonania ogrodzeń ochronno-naprowadzających, wskazanie ich dokładnej lokalizacji, parametrów oraz sposobu wykonania,

nadzoru nad wykonaniem elementów odwodnienia w sposób zabezpieczający przed wnikaniem drobnych zwierząt;

uzyskiwania ewentualnych zezwoleń na czynności podlegające zakazom w stosunku do gatunków chronionych na podstawie art. 56 ustawy o ochronie przyrody.

ichtiologicznym – w zakresie:

nadzoru nad pracami w korycie rzeki Pnówki, cieką Dopywu z Pyskowic (rów melioracyjny RI3), rowu melioracyjnego R-PB, rowu melioracyjnego RI1 oraz, związanymi z przekraczaniem rzek oraz rowów obiektami inżynierskimi oraz podczas umacniania skarp i przełożeniem koryta, w tym kontrola przestrzegania warunków określonych w decyzji, związanych z realizacją prac na rzece, tak aby nie nastąpiło pogorszenie warunków bytowania ichtiofauny,

weryfikacji obecności chronionych gatunków ryb na odcinkach poszczególnych cieków pozostających w kolizji z inwestycją oraz na odcinkach sąsiadujących o długości 100 m,

eliminowania ewentualnych zagrożeń dla ichtiofauny.

terologicznym, w zakresie:

przeszkolenia i poinformowania wszystkich pracowników o sposobie postępowania w przypadku stwierdzenia na terenie budowy zwierząt,

kontroli nad uwolnieniem i przeniesieniem małych ssaków w przypadku ich uwięzienia na terenie budowy,

wskazywania dodatkowych miejsc wykluczonych z zapleczy budowy,

nadzoru nad wykonaniem elementów odwodnienia w sposób zabezpieczający przed wnikaniem drobnych zwierząt,

nadzoru przy pracach związanych z budową/adaptacją przepustu w km 0+580 LK198, mostu w km 1+378 LK198 oraz mostu w km 0+434 LK198, do pełnienia funkcji przejść dla zwierząt, w tym, w razie konieczności, określenie docelowych parametrów projektowanego przejścia i sposobu zagospodarowania terenu wokół najścia oraz w przypadku stwierdzenia potrzeby wykonania ogrodzeń ochronno-naprowadzających, wskazanie ich dokładnej lokalizacji, parametrów oraz sposobu wykonania,

uzyskiwania ewentualnych zezwoleń na czynności podlegające zakazom w stosunku do gatunków chronionych na podstawie art. 56 ustawy o ochronie przyrody.

chiropterologicznym, w zakresie:

przeszkolenia i poinformowania wszystkich pracowników o sposobie postępowania w przypadku stwierdzenia na terenie budowy zwierząt,

kontroli obiektów inżynierskich przeznaczonych do modernizacji lub rozbiórki, pod względem ich potencjalnego wykorzystania jako miejsc schronień letnich i zimowych nietoperzy;

nadzoru przy wycinie drzew starych, dziuplastych, z wypróchnieniami, o pierśnicy powyższej 50 cm, pod kątem występowania schronień nietoperzy,

uzyskiwania ewentualnych zezwoleń na czynności podlegające zakazom w stosunku do gatunków chronionych na podstawie art. 56 ustawy o ochronie przyrody;

ornitologicznym: całorocznie, w zakresie:

przeszkolenia i poinformowania wszystkich pracowników o sposobie postępowania w przypadku stwierdzenia na terenie budowy zwierząt,

kontroli i nadzoru przy wycince zieleni, w tym kontrola nad terminem jej wykonania określonym w niniejszej decyzji, kontrola terenów zielonych zajętych pod planowane przedsięwzięcie, w tym pod kątem obecności gniazd ptaków,

nadzoru nad montażem budek dla ptaków, w tym kontrola wykorzystania prawidłowych rodzajów budek, poprawności ich montażu, odpowiedniej liczby, a także wskazanie ich dokładnego rozmieszczenia w zależności od uwarunkowań terenowych,

wskazywania dodatkowych miejsc wykluczonych z zapleczy budowy,

nadzoru nad właściwym oznakowaniem przeźroczystych ekranów oraz wiat peronowych, w celu eliminacji śmiertelności ptaków na skutek kolizji z ekranami;

uzyskiwania ewentualnych zezwoleń na czynności podlegające zakazom w stosunku do gatunków chronionych na podstawie art. 56 ustawy o ochronie przyrody.

Plac budowy wyposażać w myjkę do czyszczenia kół pojazdów z zanieczyszczeń, przed wyjazdem na drogę publiczną.

Podłoże w miejscach tankowania oraz napraw sprzętu budowlanego zabezpieczyć matami absorpcyjnymi i wyposażać w zestaw z sorbentami do unieszkodliwienia skażonego podłoża.

Warunki korzystania ze środowiska w fazie eksploatacji przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich.

Corocznie należy wykonywać czyszczenie budek dla ptaków oraz ich konserwację, w tym ich wymianę w przypadku zużycia lub zniszczenia. Działania te należy wykonywać pod bezpośrednim nadzorem i zgodnie z wytycznymi specjalisty ornitologa, przez okres 10 lat, w terminie pomiędzy 16 października, a 28 lutego.

W pasie przebiegu rzeki Dramy, rzeki Pniówki oraz rowów R-PB, R11 i R13 zakazuje się stosowania herbicydów, w tym środków zawierających glifosat.

Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w szczególności w projekcie budowlanym:

Umocnienia koryta cieku Pniówka (w km 1+378), cieku Dopływ z Pyskowic [rów melioracyjny R13] (w km 2+325 ÷ 2+840 LK198), należy wykonać za pomocą materiałów naturalnych.

Wszelkie urządzenia systemu odwodnienia należy zaprojektować tak aby nie stanowiły bezwzględnych pułapek dla drobnych zwierząt. W tym celu należy uwzględnić:

rowy odwodnieniowe w postaci rowów otwartych o nachyleniu skarp nie bardziej stromym niż 1:1,5, obłożonych humusem i obsianych mieszankami traw. (dopuszcza się lokalnie z uwagi na ograniczenia wynikające z morfologii i zagospodarowania terenu pochylenie nie większe niż 1:1), W przypadku rowów o pochyleniu podłużnym mniejszym niż 0,3% oraz na długości 1 m przed i za wylotem drenów i kolektorów dopuszcza się zastosowanie umocnienia w postaci płyt ażurowych. Nie dopuszcza się stosowania głębokich, betonowych rowów tzw. korytek krakowskich. W przypadku konieczności wprowadzenia umocnień rowów należy stosować płytkie korytka betonowe, których dno jest zaokrąglone, a nachylenie ścianek bocznych nie większe niż 1:1,

studzienki rewizyjne zaopatrzone w pełne pokrywy o jak najmniejszej liczbie otworów,

otwory wlotowe wyposażone w kraty stalowe lub rząd pionowych prętów (płaskowników) o usytuowaniu prętów w odstępach maksymalnych co 20 mm,

ewentualne urządzenia (studnie, niecki wpadowe itp.) zlokalizowane na rowach odwadniających, przed ich wylotem do odbiornika, należy wyposażyć w pochylnie umożliwiające wyjście z nich małym zwierzętom (np. płazom, gadom, drobnym ssakom). Elementy uciezkowe muszą zostać wykonane w postaci, np. spiralnych rur drenażowych umożliwiających zwierzętom wejście rurą przy różnych poziomach stanu wody w studni lub pochylni perforowanych (z blachy o grubości min. 1 mm, wielkości oczek poniżej 5 mm, o odgiętych pionowo krawędziach bocznych na wysokość min. 13 mm). Pochylnie powinny być zamontowane pod kątem maksymalnie 70° do dna studni.

Adaptując przepust w km 0+580 LK198, most w km 1+378 LK198 oraz most w km 0+434 LK198 do pełnienia funkcji przejść dla zwierząt:

należy uwzględnić: szerokość minimum 1,5 m, wysokość minimum 1,5 m, współczynnik względnej ciasnoty minimum 0,07; wyposażenie w suchą półkę o szerokości min. 50 cm, pokrytą gruntem naturalnym,

w obszarze najścia do obiektu nie wolno lokalizować urządzeń odwodnieniowych, projektowane rowy otwarte, w obszarze najść do obiektów, należy zaprojektować ze skarpami o pochyleniu 1:2,5,

należy go wkomponować i zharmonizować z otoczeniem,

w przypadku potwierdzenia konieczności zastosowania przez nadzór herpetologiczny, należy wykonać ogrodzenie ochronno – naprowadzające do obiektu.

Do oświetlenia infrastruktury kolejowej należy stosować lampy o możliwie najniższej emisji barw niebieskich i promieniowania UV i kierunkowej wiązce światła (oświetlenie musi być skierowane w stronę powierzchni, którą ma oświetlać).

Nie stwierdzam konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, w szczególności w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

Nakładam obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej w zakresie oddziaływania akustycznego. Analizę należy przedstawić rok po oddaniu inwestycji do użytkowania.

Pomiary hałasu w środowisku należy przeprowadzić zgodnie z obowiązującymi

metodykami referencyjnymi. Należy je wykonać na wysokości 4 m, na terenach

faktycznie zagospodarowanych podlegających ochronie akustycznej, m.in. w lokalizacjach wymienionych w poniższej Tabeli nr 4.

Tabela nr 4

Lp.	Kilometraż LK198	Strona L- lewa P- prawa

1	0+095	L
2	0+184	L
3	0+234	L
4	1+201	P
5	1+333	P
6	1+388	P

Wyniki analizy porealizacyjnej należy przedłożyć tut. organowi oraz właściwemu miejscowo organowi ochrony środowiska – tj. Staroście Gliwickiemu.

Nie stwierdzam obowiązku przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Nadaję niniejszej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji.

UZASADNIENIE

Spółka PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z siedzibą w Warszawie przy ul. Targowej 74 w imieniu, której działa Pełnomocnik wnioskiem z 19 kwietnia 2024 r., uzupełnionym pismem z 13 maja 2024 r. zwróciła się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia pn.: „Odbudowa rozebranej linii kolejowej nr 198 Pyskowice - Pyskowice Miasto dla przywrócenia połączenia na trasie Katowice - Gliwice - Pyskowice Miasto realizowanego w ramach programu uzupełnienia lokalnej i regionalnej infrastruktury kolejowej - Kolej + do 2032 roku”.

Planowana inwestycja jest zaliczana do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, określonych w § 3 ust. 2 pkt 2 w związku z § 3 ust. 1 pkt 60 jako przebudowa linii kolejowych, a także w § 3 ust. 1 pkt 60 jako budowa nowego odcinka linii kolejowej, oraz w § 3 ust. 1 pkt 67 jako regulacja wód (ze względu na planowaną regulację i kształtowanie nowego koryta cieku Pniowskiego) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839).

Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. t) ustawy o os. tj. dla przedsięwzięć polegających na realizacji linii kolejowej na terenie województwa śląskiego, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przedmiotowej sprawie jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, dalej RDOŚ w Katowicach.

Do wniosku z 19 kwietnia 2024 r., uzupełnionego pismem z 13 maja 2024 r. o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dołączono:

kartę informacyjną przedsięwzięcia (dalej KIP), sporządzoną w marcu 2024 r. przez zespół autorów pod kierownictwem Pani Katarzyny Marandy wraz z wersją elektroniczną,

poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej w postaci elektronicznej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać,

mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obszarem, na który będzie oddziaływać,

dowód uiszczenia opłaty skarbowej za wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,

pełnomocnictwo + opłata skarbową,

odpis KRS.

Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach spełniał wymogi, o których mowa w art. 74 ustawy oos.

Na podstawie art. 80 ust. 2 ww. ustawy oos, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla linii kolejowej (zgodnie z art. 59a ust. 4 pkt 2 ustawy oos). Wobec powyższego wydanie niniejszej decyzji nie jest uzależnione od stwierdzenia zgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Jak wynika z przedłożonych dokumentów – map ewidencyjnych obejmujących oddziaływanie planowanego zamierzenia w odległości 100 m od granic realizacji zamierzenia (zgodnie z art. 74 ust.1 pkt. 3a ustawy oos) liczba stron w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przekracza 10.

Wobec powyższego, o czynnościach organu strony były zawiadamiane obwieszczeniami, umieszczanymi na okres 14 dni na tablicy ogłoszeń oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach. Ponadto obwieszczenia przesyłano do Urzędu Miasta w Pyskowicach i Urzędu Miejskiego w Toszku, celem zawiadomienia stron postępowania poprzez wywieszenie na tablicy ogłoszeń tamt. urzędu, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej organu administracji publicznej. Pomimo tego, że z art. 74 ust. 3aa ustawy oos wynika, że przekazywanie obwieszczeń do gmin ma charakter informacyjny (stanowi powiadomienie o dokonanych przez organ prowadzący postępowanie czynnościach) i organy te nie mają obowiązku odsyłania potwierdzenia upublicznienia ww. obwieszczeń - wszystkie obwieszczenia o których mowa powyżej, zostały zwrócone wraz z informacją o miejscu i czasie ich wywieszenia.

Obwieszczeniem zn. WOOŚ.420.20.2024.MP.2 z 16 maja 2024 r. tut. organ poinformował strony o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia.

Analiza przedłożonej dokumentacji wykazała konieczność merytorycznego uzupełnienia KIP, w związku z powyższym tut. organ pismem z 23 maja 2024 r. zn.: WOOŚ.420.20.2024.MP.3 wezwał inwestora do uzupełnień. Pismem z 18 czerwca 2024 r., Nr IRETS4.452.38.2024.BJ.3 IRE-03253-I pełnomocnik Inwestora zwrócił się z prośbą o przedłużenie terminu przedłożenia uzupełnień. Tut. organ pismem z 26 czerwca 2024 r. zn.: WOOŚ.420.20.2024.MP.4 przychylił się do ww. prośby. Aneks 1 do KIP, będący odpowiedzią na pismo z 23 maja 2024 r. zn.: WOOŚ.420.20.2024.MP.3 został przedłożony 31 lipca 2024 r.

Po analizie ww. Aneksu 1 do KIP pismem z 22 sierpnia 2024 r. zn.: WOOŚ.420.20.2024.MP.5 tut. organ wezwał do ponownego uzupełnienia merytorycznego. Odpowiedź na powyższe została przekazana przez pełnomocnika Inwestora przy piśmie z 19 września 2024 r (Aneks 2 do KIP).

Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy oos, RDOŚ w Katowicach wystąpił pismem znak: WOOŚ.420.20.2024.MP.7 z 23 września 2024 r. do Śląskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego oraz na podstawie art. 64 ust.1 pkt 4 ustawy oos, RDOŚ w Katowicach wystąpił pismem znak: WOOŚ.420.20.2024.MP.6 z 23 września 2024 r. do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej PGW WP w Gliwicach, o wyrażenie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby – co do zakresu raportu o oddziaływaniu na środowisko (dalej ROŚ), dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Śląski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny pismem z 24 października 2024 r. zn.: NS-NZ.9022.26.13.2024 (wpływ do tut. organu na skrzynkę ePUAP 24 października 2024 r.) przedstawił stanowisko, że w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych, istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej PGW WP w Gliwicach postanowieniem znak C.RZŚ.4901.54.2024.KWK.2 z 25 października 2024 r. (wpływ do tut. organu 28 października 2024 r.) wyraził stanowisko o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, określając jednocześnie zakres ROŚ.

W związku z ustanowieniem nowego pełnomocnika tut. organ pismem z 24 września 2024 r. zn.: WOOŚ.420.20.2024.MP.8 wezwał do wskazania jednego przedstawiciela (pełnomocnika) do doręczeń pism (zgodnie z art. 40 § 2 Kpa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2025 r., poz. 1691). W odpowiedzi na powyższe w piśmie z 7 października poinformowano, że korespondencja powinna być kierowana do Pana Janusza Pasierba.

Po przeanalizowaniu przedstawionego materiału dowodowego, biorąc pod uwagę powyższe stanowiska organów współdziałających, a także uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy oos, w tym m.in. oddziaływanie na środowisko przyrodnicze, emisję substancji do środowiska, wielkość i złożoność oddziaływania, wysokie prawdopodobieństwo znaczącego oddziaływania na środowisko oraz długotrwały czas oddziaływania, RDOS w Katowicach postanowieniem z 31 października 2024 r., zn.: WOOŚ.420.20.2024.MP.9, nałożył obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i jednocześnie określił zakres ROŚ. O wydaniu ww. postanowienia strony postępowania zostały poinformowane obwieszczeniem z 4 listopada 2024 r. zn.: WOOŚ.420.20.2024.MP.10.

Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia zostało zawieszone do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę, w trybie art. 63 ust. 5 ustawy oos, postanowieniem z 29 listopada 2024 r. znak: WOOŚ.420.20.2024.MP.11. Strony postępowania o ww. czynności zostały poinformowane obwieszczeniem z 2 grudnia 2024 r. zn.: WOOŚ.420.20.2024.MP.12.

ROŚ wraz z załącznikami, został złożony do tut. organu przy piśmie z 23 maja 2025 r.

W związku z powyższym, RDOS w Katowicach postanowieniem z 30 maja 2025 r., zn.: WOOŚ.420.20.2024.MP.13, podjął zawieszone postępowanie, o czym poinformował strony postępowania obwieszczeniem z 2 czerwca 2025 r. zn.: WOOŚ.420.20.2024.MP.14. W ww.

obwieszczeniu tut. organ poinformował także o zmianie kręgu stron postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia.

Po przeanalizowaniu przedstawionego przy piśmie z 23 maja 2025 r. ROŚ, tut. organ pismem z 17 czerwca 2025 r. zn.: WOOŚ.420.20.2024.MP.15 wezwał do jego uzupełnienia w zakresie m. in. rozważenia dodatkowej kwalifikacji inwestycji, opisu elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, działań mających na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, monitoringu i nadzoru, ochrony środowiska gruntowo – wodnego oraz ochrony przed hałasem.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie 23 lipca 2025 r. został złożony do tut. organu Aneks nr 1 do ROŚ.

Po analizie ww. materiału tut. organ pismem z 7 sierpnia 2025 r. zn.: WOOŚ.420.20.2024.MP.17 ponownie wezwał Inwestora do uzupełnienia ROŚ. Odpowiedź na powyższe została przekazana przy piśmie z 2 września 2025 r. (Aneks 2 do ROŚ).

Po zebraniu kompletnego w ocenie tut. organu materiału dowodowego, działając na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 2 i pkt 4 ustawy oos RDOŚ w Katowicach pismami z 19 września 2025 r., zn.: WOOŚ.420.20.2024.MP.19, wystąpił do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w sprawie uzgodnienia warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia, a pismem zn.: WOOŚ.420.20.2024.MP.18 do Śląskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego o opinię.

Śląski Państwowy Inspektor Sanitarny zaopiniował pozytywnie w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych realizację planowanego przedsięwzięcia oraz określił warunki dla etapu realizacji i eksploatacji zamierzenia (opinia sanitarna z 27 października 2025 r., zn.: NS-NZ.9022.28.8.2025). Warunki te w części zostały uwzględnione w sentencji decyzji, w szczególności w zakresie ograniczenia prowadzenia prac realizacyjnych do pory dziennej (pkt I.2.4 sentencji decyzji), wyposażenia placu budowy w myjkę do czyszczenia kół pojazdów z zanieczyszczeń przed wyjazdem na drogę publiczną (pkt I.2.22 sentencji decyzji), wyposażenia terenu inwestycji w sorbenty (pkt.I.2.23 sentencji decyzji), a także nałożenia na inwestora obowiązku wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie hałasu (pkt IV decyzji).

Pozostałe warunki wskazane w opinii sanitarnej nie zostały ujęte w sentencji niniejszej decyzji z uwagi na fakt, że w części wynikają z obowiązujących przepisów prawa, w tym rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych i dotyczą zapewnienia zaplecza sanitarnego, czy prowadzenia gospodarki odpadami, w tym ich magazynowania, co wynika z Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r., poz. 1587) i przepisów szczegółowych w tym zakresie. Z kolei warunki dotyczące odprowadzania wód opadowych z terenu przedsięwzięcia, podobnie jak zostało to uzasadnione poniżej w odniesieniu do postanowienia Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach zostały ujęte w charakterystyce przedsięwzięcia oraz poniżej w uzasadnieniu decyzji.

W uzasadnieniu opinii sanitarnej z 27 października 2025 r. organ wskazał, że, z załączonego ROŚ wynika, że planowana inwestycja nie wpłynie w sposób znaczący na pogorszenie standardów jakości środowiska, a tym samym na zdrowie ludzi. Przy zastosowaniu przewidzianych na etapie budowy jak i podczas eksploatacji linii kolejowej środków ograniczających i niwelujących niekorzystne

oddziaływanie na środowisko, odbudowywana linia kolejowa w preferowanym wariantcie nie wprowadzi istotnych negatywnych przemian w środowisku obszaru, na którym jest zlokalizowana oraz nie będzie istotnie negatywnie oddziaływać na zdrowie i życie okolicznych mieszkańców.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie pismami z:

24 listopada 2025 r. zn.: C.RZŚ.4900.69.2025.KWK.2,

26 stycznia 2026 r. zn.: C.RZŚ.4900.69.2025.KWK/JCh.3,

9 kwietnia 2026 r. zn.: C.RZŚ.4900.69.2025.KWK.4,

wezwał do uzupełnienia dokumentacji. Ww. pisma zostały przekazane pełnomocnikowi przy pismach tut. organu odpowiednio z:

4 grudnia 2025 r. zn.: WOOŚ.420.20.2024.MP.21,

29 stycznia 2026 r. zn.: WOOŚ.420.20.2024.MP.23,

14 kwietnia 2026 r. zn.: WOOŚ.420.20.2024.MP.27.

Odpowiedzi na powyższe wezwania zostały przekazane przez pełnomocnika Inwestora pismami odpowiednio z:

29 grudnia 2025 r. Aneks 3 do ROŚ,

5 marca 2026 r. Aneks 4 do ROŚ,

15 maja 2026 r. Aneks 5 do ROŚ.

Ww. odpowiedzi zostały przekazane do RZGW w Gliwicach pismami tut. organu z:

5 stycznia 2026 r. zn.: WOOŚ.420.20.2024.MP.22,

10 marca 2026 r. zn.: WOOŚ.420.20.2024.MP.26,

21 maja 2026 r. zn.: WOOŚ.420.20.2024.MP.30.

Przy piśmie z 15 maja 2026 r. Pełnomocnik Inwestora poinformował o zmianie nazwy przedsięwzięcia z „(...) Kolej + do 2029 roku”, na „(...) Kolej + do 2032 roku”). Ww. zmiana nazwy programu wynikała z uchwały nr 184 Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2025 r. (zn.: RM-061111-190-25), zmieniającej uchwałę w sprawie ustanowienia „Programu Uzupełnienia Lokalnej i regionalnej Infrastruktury Kolejowej – Kolej+”. Na mocy ww. uchwały okres realizacji programu został wydłużony do 2032 roku, a jego nazwa uległa aktualizacji. O powyższym tut. organ poinformował w obwieszczeniu z 25 czerwca 2026 r. zn.: WOOŚ.420.20.2024.MP.32.

W związku z uzupełnieniami przedłożonymi przez pełnomocnika w postaci Aneksu 3, 4 i 5 do ROŚ, złożonymi po dacie wydania opinii Śląskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego z 27 października 2025 r., zn.: NS-NZ.9022.28.8.2025, pismem z 21 maja 2026 r. zn.: WOOŚ.420.20.2024.MP.31 tut. organ wystąpił o opinię, bądź podtrzymanie ww. opinii dot. przedmiotowego przedsięwzięcia.

W odpowiedzi na powyższe, pismem z 12 czerwca 2026 r. zn.: NS-NZ.9022.28.8.2025 Śląski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny poinformował, że przedłożone w załączonych przez

Pełnomocnika Inwestora aneksach wyjaśnienia, złożone w odpowiedzi na wezwania RDOŚ, nie wpływają na zmianę wydanej wcześniej opinii.

Postanowieniem z 22 czerwca 2026 r., znak C.RZŚ.4900.69.2025.KWK.6, Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (dalej Dyrektor RZGW) uzgodnił realizację planowanego przedsięwzięcia, a także określił warunki jego realizacji i eksploatacji.

Po przeanalizowaniu treści ww. stanowiska, a także zebranego materiału dowodowego, tut. organ uwzględnił w części warunki w nim zawarte w sentencji niniejszej decyzji, w szczególności w zakresie ochrony środowiska gruntowo – wodnego na etapie realizacji oraz prac w rejonie cieków wodnych (pkt I.2.1, I.2.2, I.2.5, I.2.16, I.2.18, I.2.19, I.2.23, I.3.2., I.3.4, II.1-II.2 sentencji decyzji).

W sentencji decyzji nie uwzględniono warunków określonych w postanowieniu Dyrektora RZGW, wskazujących, aby: do prac dopuszczać wyłącznie sprzęt w pełni sprawny technicznie eksploatowany i konserwowany w sposób prawidłowy, monitorować w czasie prowadzenia robót stan techniczny sprzętu budowlanego i transportowego, prowadzić ruch pojazdów w sposób kontrolowany po wyznaczonych drogach dojazdowych, uporządkowania terenu po zakończeniu prac, ponieważ rozwiązania w tym zakresie regulowane są przepisami prawa m.in. art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r., poz. 647 ze zm.) – dalej Poś, z którego wynika, że w trakcie prac budowlanych inwestor realizujący przedsięwzięcie jest obowiązany uwzględnić ochronę środowiska na obszarze prowadzenia prac, a w szczególności ochronę gleby, zieleni, naturalnego ukształtowania terenu i stosunków wodnych, rozdziałem 7 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. Nr 47, poz. 401), który poświęcony jest kwestiom montażu, eksploatacji i obsługi maszyn i urządzeń na terenie budowy, Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. z 2003 r. Nr 169, poz. 1650 z późn. zm.), w którym nakazuje się m.in. utrzymywanie maszyn w stanie sprawności technicznej i czystości, a także Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2001 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas eksploatacji maszyn i innych urządzeń technicznych do robót ziemnych, budowlanych i drogowych, wskazujące, że maszyny robocze w czasie przerw w pracy oraz po jej zakończeniu powinny być zabezpieczone przed ich przypadkowym uruchomieniem.

Nie uwzględniono również warunków określających sposób właściwego gospodarowania odpadami oraz ściekami bytowymi z zaplecza budowy, a także poboru wody na etapie realizacji, gdyż określają to m.in. ustawa Poś, Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 733), Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1587), ww. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych oraz Rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów (Dz. U. z 2020 r., poz. 1742).

Zrezygnowano ponadto z określania warunków sformułowanych zbyt ogólnie, w tym dotyczących gromadzenia materiałów sypkich w sposób uniemożliwiający ich wymywanie do cieków/rowów melioracyjnych lub systemów odwodnienia, prowadzenia wszelkich prac w taki sposób, aby nie doprowadzać do trwałej zmiany stosunków wodnych, lokalizowania odkładów z gruntu w bezpiecznej odległości od cieków i rowów, a także wskazania, że przedsięwzięcie nie powinno wpływać negatywnie na wody powierzchniowe i podziemne. Z ww. warunków nie wynika jakich konkretnie działań oczekuje się od Inwestora. Warunki te mają charakter zbyt ogólny i nieprecyzyjny, aby mogły stanowić wiążące warunki realizacji przedsięwzięcia. Warunki określone w decyzji o środowiskowych

uwarunkowaniach powinny być sformułowane w sposób jednoznaczny, konkretny i możliwy do zweryfikowania na etapie realizacji oraz eksploatacji przedsięwzięcia. Tymczasem wskazane wymagania mają charakter ogólnych zasad należytego prowadzenia robót lub powielają obowiązki wynikające z obowiązujących przepisów prawa dotyczących ochrony środowiska i gospodarki wodnej. Nie określają one precyzyjnych obowiązków inwestora ani mierzalnych parametrów, których spełnienie mogłoby podlegać ocenie przez organy administracji.

Odstąpiono od określania warunków wynikających z ustawy Prawo wodne, a także obowiązujących przepisów szczegółowych dotyczących obiektów inżynierskich oraz warunków wprowadzania wód opadowych i roztopowych do wód i ziemi (Rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz.U. z 2019 r., poz. 1311)), nakładających na inwestora obowiązek uzyskania wymaganych prawem decyzji, zgód wodnoprawnych oraz warunków technicznych, a także przestrzegania zawartych w nich ustaleń, co wynika bezpośrednio z przepisów prawa. Powyższe dotyczyły warunków prowadzenia odwodnienia wykopów i odprowadzania wód z wykopów, czynności objętych zakazami na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, prowadzenia prac w ciekach, na wałach przeciwpowodziowych, rowach melioracyjnych i ich obrębie, wykonania przekroczeń cieków przez obiekty inżynierskie zgodnie z warunkami technicznymi, zaprojektowania obiektów i urządzeń na potrzeby przekroczenia cieków w taki sposób, aby nie powodowały piętrzenia wód i nie stanowiły bariery dla migracji organizmów wodnych, spełniania przez wody opadowe i roztopowe wprowadzane do ziemi lub do cieku wymogów określonych w przepisach szczegółowych. Powyższe kwestie regulowane są bowiem przepisami prawa oraz szczegółowymi wymaganiami określonymi w decyzjach i pozwoleniach, które inwestor jest zobowiązany uzyskać przed rozpoczęciem prac realizacyjnych.

W sentencji decyzji określono natomiast szereg precyzyjnych warunków dotyczących lokalizacji i organizacji zapleczy budowy, zasad prowadzenia prac w obrębie cieków, które w sposób kompleksowy zabezpieczają środowisko gruntowo-wodne i minimalizują wpływ na stan wód.

Nie uwzględniono również warunku dotyczącego okresowych kontroli stanu i drożności urządzeń odwadniających. Wytyczne dotyczące konserwacji i utrzymania podtorza, w tym urządzeń odwadniających wynikają z przepisów prawa oraz wewnętrznych regulacji zarządzającego linią kolejową (Załącznik do uchwały Nr 1085/2025 Zarządu PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z dnia 16 grudnia 2025 r. - Warunki techniczne utrzymania podtorza kolejowego Id-23).

Ponadto zrezygnowano z określania warunków wynikających z ww. postanowienia Dyrektora RZGW, aby wody opadowe i roztopowe z terenów kolejowych podczyszczać w osadnikach przed wprowadzeniem do odbiorników naturalnych i pozostawić w terenie miejsce na lokalizację separatorów substancji ropopochodnych, ponieważ materiał dowodowy nie wskazuje, aby zachodziła potrzeba podczyszczania wód opadowych i roztopowych ujmowanych z terenu przedsięwzięcia z zawiesiny i węglowodorów ropopochodnych. W ROŚ wskazano, że PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. przeprowadziło ocenę jakości wód opadowych i roztopowych odprowadzanych z terenów kolejowych porównując otrzymane wyniki do wartości dopuszczalnych, które zostały określone w § 17 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz.U. z 2019 r., poz. 1311). Wody opadowe lub roztopowe pochodzące z powierzchni innych niż wymienione w §17 ust. 1, mogą być wprowadzane

do wód lub do urządzeń wodnych bez oczyszczania. Do oceny stanu jakości wód opadowych i roztopowych z terenów kolejowych wykorzystano opracowany i opublikowany we wrześniu 2022 roku przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. dokument pn.: „Analiza składu jakościowego wód opadowych i roztopowych pochodzących z obszaru kolejowego (aktualizacja)”, który stanowi aktualizację dokumentu z 2016r. pn.: „Analiza składu jakościowego wód opadowych i roztopowych pochodzących z obszarów kolejowych”. W dokumencie dokonano weryfikacji rzeczywistej jakości wód opadowych i roztopowych, które odprowadzane są z terenów kolejowych na podstawie dotychczas wykonanych badań jakości ww. wód. W żadnej przebadanej próbce wód opadowych i roztopowych nie stwierdzono przekroczenia dopuszczalnej normy 15 mg/l w zakresie stężenia węglowodorów ropopochodnych. Najwyższe stężenia zawiesiny ogólnej notowane były wzdłuż szlaku, na stacjach, w rowach i w okolicach osadników, czyli miejscach zbierających wody z dużego obszaru, w tym nie tylko kolejowego. Spośród 1456 przeanalizowanych próbek w 65 (tj. 4%) zanotowano przekroczenia dopuszczalnej normy zawiesiny ogólnej 100 mg/l, a dla 119 prób zawartość zawiesiny ogólnej określono na poziomie poniżej dolnej granicy oznaczalności odpowiedniej dla tego parametru. Stężenie zawiesiny ogólnej na poziomie powyżej 100 mg/l notowane były jedynie w miejscu przypuszczalnie niesprawnego systemu odwodnienia i oddziaływania terenów sąsiednich. Do przekroczeń dopuszczalnych wartości zawiesiny dochodziło najczęściej w wodach opadowych i roztopowych pobranych z rowów na odcinkach szlakowych linii kolejowych. Rowy te wzdłuż odcinków szlakowych najczęściej przez dłuższy czas nie były konserwowane, tj. regularnie koszone, odmulane, oczyszczane. Wnioskodawca określił, iż nie ma potrzeby stosowania żadnych urządzeń podczyszczających i szczególnych działań poza utrzymywaniem, w tym odmulaniem rowów, na etapie eksploatacji. Będą prowadzone okresowe kontrole drożności i sprawności systemu odwodnienia układu torowego i infrastruktury towarzyszącej (perony, przejazdy, drogi techniczne/serwisowe): rowów, kanalizacji deszczowej, wylotów do odbiorników, przepustów oraz urządzeń podczyszczających ścieki w celu zapewnienia ich prawidłowej eksploatacji. Konserwacja i remonty będą prowadzone zgodnie z bieżącymi potrzebami oraz wewnętrznymi regulacjami zarządcy infrastruktury.

Odstąpiono także od formułowania warunku dotyczącego organizacji systemu odprowadzania wód opadowych i roztopowych z terenu torowiska. Rozwiązania w tym zakresie ujęto w charakterystyce przedsięwzięcia oraz poniżej w uzasadnieniu decyzji.

Zakres prac na ciekach i rowach melioracyjnych zawarto w pkt VII w Tabeli nr 4 załącznika nr 1 do niniejszej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wszystkie prace w obrębie cieków będą wykonywane w okresach niskich stanów wód, z zachowaniem ciągłego przepływu. Podczas prowadzonych prac Inwestor nie dopuści do tworzenia sztucznych piętrzeń. Zakres prac będzie zaplanowany i wykonany w sposób ograniczający wpływ ww. obiektów na elementy hydromorfologiczne cieków, tak aby obiekty spełniały wymagania co do właściwego światła i przekroju, a jednocześnie zapewniały prawidłowe warunki przepływu wód w ciekach/urządzeniach wodnych. Obiekty inżynierskie zaprojektowano zgodnie z przepisami odrębnymi, tak aby zapewnić swobodny przepływ wód miarodajnych. Projektowane obiekty inżynierskie nie będą posiadać podpór śródkorytowych zawężających lustro wody (w obrębie granic koryta wykształconego w terenie). W związku z budową obiektów inżynierskich i konstrukcji inżynierskich planuje się umocnienie skarp i dna cieków, które wykonane będą za pomocą materiałów naturalnych takich jak drewno, kamień, czy faszyna (pkt II.1 sentencji decyzji). Wykorzystane materiały nie będą stanowić zagrożenia dla środowiska naturalnego w obrębie inwestycji. W ramach projektu nie przewiduje się budowy zbiorników retencyjnych.

Wszystkie skrzyżowania projektowanych tras kablowych z ciekami wodnymi, rowami melioracyjnymi, a także przepustami i torami kolejowymi projektuje się wykonać metodą przewiertu sterowanego (pkt I.2.19 sentencji decyzji), natomiast pod projektowanymi drogami – metodą przekopu otwartego. Nie przewiduje się wykonania komór przeciskowych.

Przewierty realizowane będą:

pod ciekami wodnymi na głębokości min. 1,5 m mierzonej w linii pionowej od górnej powierzchni projektowanego rurociągu do oczyszczonego dna cieku Pniowskiego, zgodnie z warunkami technicznymi wydanymi w pismach znak: CG.ZUW.434.56.1.2024 z dnia 07.02.2025r., CG.ZUW.434.56.2.2024 z dnia 01.04.2025 r,

pod torami kolejowymi na głębokości min. 1,5 m mierzonej w linii pionowej od górnej powierzchni projektowanego rurociągu do górnej powierzchni główki szyny. Skrzyżowania z torami kolejowymi występującymi w odległości mniejszej niż 10 m od początku i końca rozjazdów kolejowych należy wykonać na głębokości min. 2,5 m mierzonej w linii pionowej od górnej powierzchni projektowanego rurociągu do górnej powierzchni główki szyny,

pod rowami na głębokości min. 0,5 m mierzonej w linii pionowej od górnej powierzchni projektowanego rurociągu do dna oczyszczanego rowu,

w przypadku dróg (istniejących lub projektowanych) na głębokości min. 1,0 m poniżej istniejącej lub projektowanej nawierzchni drogi. Przejęcia pod istniejącymi drogami wykonać metodą przewiertu sterowanego, natomiast pod projektowanymi drogami – metodą przekopu otwartego,

w przypadku innych sieci metodą przekopu otwartego przy zachowaniu szczególnej ostrożności w celu uniknięcia uszkodzenia istniejącej sieci.

W odległości ok. 360 m od granicy przedmiotowego przedsięwzięcia znajduje się ujęcie wód podziemnych – Ujęcie Zawada (studnie Pyskowice i Pyskowice II). Prace planowane w tej części inwestycji polegać będą jedynie na ułożeniu okablowania branż: teletechnicznej, elektroenergetycznej oraz sterowania ruchem kolejowym na istniejących terenach kolejowych eksploatowanej linii kolejowej nr 132 w rejonie stacji Pyskowice. Natomiast prace torowe wymagające użycia ciężkiego sprzętu przewidziane są do wykonania w odległości co najmniej 1,6 km od ww. ujęcia wód podziemnych.

Zgodnie z przekazanymi dodatkowo informacjami przez Inwestora, w zasięgu oddziaływania, tj. 100 m od granic planowanej inwestycji, ok. km 41+390 – 41+575, znajduje się obszar podmokły doliny rzeki Drama. Niemniej most kolejowy na rzece Drama w km 41+439 linii kolejowej nr 132 nie ulegnie zmianie. Na obiekcie nie planuje się żadnych prac z wyjątkiem ułożenia kabli sterowania ruchem kolejowym oraz teletechnicznych. Inwestor nie planuje żadnych prac hydrotechnicznych.

Ze względu na to, iż linia kolejowa nr LK198 została zlikwidowana, a instalacje odwodnieniowe uległy degradacji, inwestycja zakłada uporządkowanie istniejącego oraz budowę nowego systemu odwodnienia. Odwodnienie torów zaprojektowano za pomocą spadków poprzecznych torowiska oraz systemem drenaży i rowów otwartych.

Odwodnienie torowiska następować będzie poprzez nadanie pochylenia poprzecznego podtorza, w kierunku odbiorników. Rowy zaprojektowano jako trapezowe o szerokości dna min. 40 cm i pochyleniu skarp 1:1,5. W rejonie stacji Pyskowice Miasto zaprojektowano dwa odcinki skarp o pochyleniu zmiennym od 1:1,1 do 1:1,5 z umocnieniem skarpy płytami ażurowymi.

W rejonach, gdzie nie ma możliwości wykonania rowów otwartych, zaprojektowano ciągi drenażowe z zastosowaniem rur obsypanych żwirem, ułożonych na podsypce piaskowej w otulinie z geowłókniny separacyjnofiltracyjnej przewodzącej wodę jednokierunkowo oraz odcinkowo kolektor z rury pełnej. Na ciągach drenażowych zaprojektowano typowe, drenarskie studzienki rewizyjne (z kinetą przelotową), z tworzywa sztucznego ze zwieńczeniem w postaci pokrywy PP/PEHD. Studnie zostaną wykonane z częścią osadową. Wyloty drenaży do rowów zostaną umocnione poprzez zabudowę prefabrykowanych elementów betonowych lub przez obrukowanie.

Wyloty sączków, kolektorów i innych urządzeń odwadniających na skarpach na wysokości ponad 1,0 m od dna rowu zostaną wykonane wyłącznie w postaci ścieków skarpowych, w innych przypadkach rejon wylotów umocniony zostanie elementami betonowymi.

Przebudowywane rowy melioracyjne i ciek Pniowski będą stanowiły odbiorniki wód opadowych i roztopowych z odbudowywanej linii kolejowej i infrastruktury z nią związanej.

W celu ograniczenia negatywnego oddziaływania eksploatacji linii kolejowej nr LK198 na środowisko wodne przewiduje się niestosowanie herbicydów na odcinkach krzyżujących się z ciekami (pkt I.3.2 sentencji decyzji) oraz stosowanie koszenia lub ręcznego usuwania roślinności, co przyczyni się do ograniczenia rozwoju niepożądanego rośliności w obrębie torowiska. W przypadku stosowania środków zwalczania roślin należy zachować odpowiednią odległość od cieku, oraz stosować preparaty w odpowiednich warunkach atmosferycznych (w okresach bezdeszczowych). Szczególne znaczenie ma stosowanie się do tej zasady na obszarze, gdzie linia kolejowa przecina istniejące cieki.

Zaplecza budowy, bazy materiałowo-sprzętowe będą organizowane w sposób uwzględniający zasadę minimalizacji zajęcia terenu, jeżeli będzie taka możliwość, to w miejscach przekształconych antropogenicznie. Zaplecza budowy oraz wszelkie niezbędne bazy materiałowo-sprzętowe zlokalizowane będą poza terenami zalewowymi, a także poza terenami, gdzie występują grunty dobrze przepuszczalne, poza terenami podmokłymi, bagiennymi oraz poza terenami o wysokim poziomie wód gruntowych (pkt I.2.5 sentencji decyzji).

Wszelkie sypkie materiały, np.: kruszywo, ziemia z wykopów, będą magazynowane (np. w regularnych przyrmach) w sposób uniemożliwiający ich wymywanie do cieków lub systemów odwodnienia na skutek odpływu wód opadowych.

Podczas realizacji prac budowlanych będą stosowane sprawne i niskoemisyjne pojazdy oraz urządzenia ze szczelnymi układami paliwowymi, hydraulicznymi i płynów eksploatacyjnych, zabezpieczone przed potencjalnym niekontrolowanym wyciekiem. Tankowanie pojazdów oraz prowadzenie ich napraw będzie odbywać się na terenie uszczelnionym, w miejscu zorganizowanego zaplecza budowy, poza miejscami cennymi pod względem przyrodniczym. Podłoże w miejscach tankowania oraz napraw sprzętu budowlanego będzie zabezpieczone matami absorpcyjnymi. Dodatkowo, w takich miejscach będzie znajdował się zestaw z sorbentami do unieszkodliwienia skażonego podłoża (pkt. I.2.23 sentencji decyzji).

W czasie budowy fundamentów pod obiekty zostanie zastosowany optymalny system utrzymania wód opadowych oraz gruntowych poniżej poziomu posadowienia obiektu. Inwestor przewidział zastosowanie ścian szczelnych wykonanych ze stalowych brusek. Ostateczny dobór metod zabezpieczenia wykopów oraz ewentualnie wykorzystanych ścian szczelnych uzależniony zostanie od przyjętej technologii budowy przez Wykonawcę robót w projekcie technologicznym. Konieczność odwodnienia wykopów budowlanych może mieć miejsce w sytuacji zwiększonych opadów. Woda z odwodnienia wykopów będzie odprowadzana do odbiornika (cieku/rowu), i/lub rozprowadzana na

terenie należącym do inwestora i/lub odpompowana do wozów asenizacyjnych i zagospodarowywana zgodnie z obowiązującymi przepisami. W przypadku zrzutu wody z odwodnienia do cieku zostanie ona oczyszczona z zawiesiny ogólnej.

Po zakończeniu prac budowlanych, zaplecza budowy, place manewrowe, bazy materiałowe zostaną rozebrane, a teren uporządkowany i przywrócony do stanu jak najbardziej zbliżonego do stanu sprzed rozpoczęcia robót budowlanych.

Podczas realizacji planowanego przedsięwzięcia powstawać będą odpady związane z robotami ziemnymi, rozbiórką, remontem i przebudową dróg, wycinką drzew i krzewów. W trakcie prowadzenia prac powstaną również odpady związane z funkcjonowaniem zaplecza na placu budowy oraz odpady związane z serwisowaniem maszyn i urządzeń. Odpady będą selektywnie magazynowane na placach budowy w wydzielonych szczelnych pojemnikach, kontenerach bądź w pryzmach w wyznaczonym miejscu magazynowania przeznaczonym do czasowego gromadzenia odpadu przed wywozem. Na etapie eksploatacji linii kolejowej powstawać będą odpady związane z jej utrzymaniem wraz z towarzyszącą infrastrukturą, w tym odpady komunalne oraz odpady powstające w wyniku prowadzenia prac konserwacyjnych obiektów, okresowych napraw i remontów urządzeń, jak również z funkcjonowania obiektów socjalnych.

Gospodarka odpadami na etapie realizacji robót oraz eksploatacji inwestycji musi być prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy o odpadach. Postępowanie z odpadami będzie realizowane w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz środowiska, z uwzględnieniem hierarchii sposobów postępowania z odpadami. Odpady będą magazynowane w wyznaczonych do tego miejscach, przy czym sposób oraz metoda ich magazynowania powinny uwzględniać rodzaj, charakter oraz właściwości poszczególnych odpadów. W pierwszej kolejności należy podejmować działania mające na celu zapobieganie powstawaniu odpadów, a w przypadku ich wytworzenia – przekazywać je uprawnionym podmiotom w celu dalszego zagospodarowania, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Projektowana inwestycja na etapie realizacji będzie wymagała zaopatrzenia w wodę na cele bytowo-gospodarcze, przy czym woda ta może być dostarczana przy użyciu beczkowozów. Ścieki socjalno-bytowe będą gromadzone w szczelnych zbiornikach bezodpływowych przenośnych toalet, a następnie na bieżąco wywożone przez wyspecjalizowane podmioty zewnętrzne zajmujące się zagospodarowaniem ścieków płynnych do właściwej oczyszczalni ścieków.

Po projektowanej linii kolejowej będzie prowadzony nowy tabor elektryczny wyposażony w toalety z układem zamkniętym, w związku z czym nie będzie on stanowił źródła zanieczyszczenia dla wód podziemnych.

Inwestor wskazał, że obecnie wody z rejonu istniejącego, nieczynnego odcinka linii kolejowej są odprowadzane do przedmiotowych rowów i dalej do odbiornika naturalnego. W ramach prac projektowych Inwestor dokonał uproszczonej analizy udziału procentowego maksymalnych projektowanych odpływów wód opadowych i roztopowych z terenu inwestycji w porównaniu do przepływów obliczeniowych prowadzonych przez rowy melioracyjne z ich zlewni terenowych. Dla przepływów obliczeniowych w rowach melioracyjnych, o prawdopodobieństwie 10%, udział maksymalnych odpływów z inwestycji wynosić będzie od 3% do 8%, co stanowi niewielki udział w kształtującym się w sposób naturalny odpływie ze zlewni wód opadowych.

W dokumentacji wskazano odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do istniejących rowów melioracyjnych, które prowadzą wody z obszaru JCWP do cieku Pniówka, przy czym rozwiązanie to

odpowiada obecnemu sposobowi odprowadzania wód z terenu inwestycji. Inwestor wskazał, że w odniesieniu do rowu melioracyjnego RP-B uzyskano uzgodnienie rozwiązań projektowych dotyczących przebiegu rowu oraz sposobu odprowadzania wód z właściwym podmiotem gospodarującym, tj. od Powiatowego Związku Spółek Wodnych w Lublińcu działającym w imieniu Spółki Wodnej w Toszku. Natomiast w przypadku pozostałych rowów wymagane będzie uzyskanie uzgodnień z właścicielami lub administratorami urządzeń wodnych oraz stosownych zgód wodnoprawnych.

Analizowane przedsięwzięcie znajduje się w zasięgu jednolitych części wód powierzchniowych o nazwie Drama od zb. Dzierżno Małe do ujścia o kodzie RW60000611669. Jest to silnie zmieniona część wód, dla której wyznaczono cel środowiskowy: umiarkowany potencjał ekologiczny (złagodzone wskaźniki: [azot amonowy, fosforany, przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C, IO]; pozostałe wskaźniki - II klasa jakości) oraz dobry stan chemiczny. Ocena stanu sporządzona na etapie opracowania planu wykazała umiarkowany potencjał ekologiczny oraz stan chemiczny dobry. Przedmiotowa JCWP nie jest przeznaczona do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz nie jest przeznaczona do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych, niemniej jest zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych z powodu występujących presji: troficznych (odpływ miejski oraz nawożenie i depozycja), zasalających (eutrofizacja) oraz hydromorfologicznych (prostowanie koryta rzek głównych i pozostałych, występujące budowle piętrzące, regulacyjne i obiekty mostowe). Cała zlewnia JCWP stanowi obszar wrażliwy na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych, tj. wzbogacanie wód biogenami, w szczególności związkami azotu lub fosforu, powodującymi przyspieszony wzrost glonów oraz wyższych form życia roślinnego, w wyniku którego następują niepożądane zakłócenia biologicznych stosunków w środowisku wodnym lub pogorszenie jakości tych wód. Dla przedmiotowej części wód ustanowiono odstępstwo z art. 4.4 RDW. Wskaźniki, w przypadku których cel środowiskowy JCWP może być odroczony w czasie: azot ogólny, azot azotanowy. Ponadto przedmiotowa JCWP jest objęta odstępstwem z art. 4.5 RDW. Wskaźniki, w przypadku których ustalono mniej rygorystyczny cel środowiskowy: azot amonowy, fosforany, przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C; IO.

Przedsięwzięcie zlokalizowane jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych o kodzie GW6000128 dla której wyznaczono cel środowiskowy: dobry stan chemiczny i dobry stan ilościowy. Ocena stanu sporządzona na etapie opracowania planu wykazała dobry stan chemiczny oraz dobry stan ilościowy wód. Niemniej jest to JCWPd zagrożona ilościowo i chemicznie ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych z powodu poboru punktowego z ujęć wód podziemnych oraz odwodnienia wyrobisk górniczych (rejon GZW), a także występującej presji związanej w rolnictwie, gospodarką komunalną i przemysłem.

Planowane przedsięwzięcie znajduje się na terenie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 330 – Zbiornik Gliwice, dla którego Rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 25 września 2023 r. w sprawie ustanowienia obszaru ochronnego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 330 – Zbiornik Gliwice (Dz. Urz. Woj. Śląskiego z 2023 r., poz. 7220) ustanowiono obszar ochronny.

Z informacji przedstawionych w ROŚ wynika, że, analizowana inwestycja nie koliduje ze strefami ochronnymi ujęć wód, ani z samymi ujęciami. Odbudowywana linia kolejowa nr 198 nie koliduje z terenami zagrożenia powodzią.

Mając na względzie charakter, zastosowane i będące przedmiotem uzgodnienia rozwiązania, zastosowane technologie oraz skalę oddziaływania przedsięwzięcia, przy założeniu realizacji określonych w sentencji warunków mających ograniczyć negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia,

nie zakłada się negatywnego oddziaływania na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych o których jest mowa w art. 57, art. 59, art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne, a ustanowionych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjętym Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. (Dz. U. z 2023 r.).

W dokumentacji przedstawiono dwa warianty planowanego przedsięwzięcia – realizacyjny będący przedmiotem niniejszej decyzji (wariant W1) oraz wariant alternatywny (wariant W2). Przewidywana powierzchnia terenu zajętego przez wariant W1 wynosi 35,11 ha. W wariantcie alternatywnym (W2) przewidywana powierzchnia wynosi 37,22 ha. Podstawowym założeniem wariantu alternatywnego jest przebieg dróg dojazdowych z większym wykorzystaniem istniejących dróg gruntowych. Z uwagi na fakt, że wariant realizacyjny prowadzi tymczasowe drogi dojazdowe z maksymalnym wykorzystaniem terenów kolejowych oraz dawnego nasypu LK198 jest on wariantem korzystniejszym. W porównaniu do wariantu alternatywnego wymaga on mniejszej zajętości terenów leśnych oraz terenów ornych w przedmiotowej miejscowości, unikając w ten sposób potencjalnego konfliktu społecznego oraz strat materialnych. Tym samym za wariant korzystniejszy środowiskowo uznano wariant realizacyjny W1.

Zakres planowanych prac w wariacie wybranym do realizacji, tj. w wariantcie W1, został szczegółowo przedstawiony w charakterystyce przedsięwzięcia, stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.

Planowana inwestycja przebiega częściowo poprzez tereny zurbanizowane, w otoczeniu których znajdują się niewielkie zadrzewienia, zabudowa mieszkaniowa (jedno i wielorodzinna), ogrody działkowe oraz zabudowa przemysłowa i usługowa. Jednocześnie linia kolejowa Nr 198 w dużej części przebiega przez liczne drogi, obszary nieużytków, pól uprawnych, użytków zielonych oraz terenów zadrzewionych. Projektowana inwestycja przebiega po istniejących nasypach i wykopach kolejowych.

Na podstawie baz danych będących w posiadaniu Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach oraz w oparciu o zebrane w postępowaniu dowody ustalono, że teren inwestycji zlokalizowany jest poza obszarami form ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 13 z późn. zm.).

Mając na uwadze przebieg inwestycji ustalono, że najbliższym obszarem Natura 2000 są Podziemia Tarnogórsko-Bytomskie PLH240003, położone w odległości ok. 11 km w kierunku północno - wschodnim od granic inwestycji.

Obszar Podziemia Tarnogórsko-Bytomskie PLH240003 obejmuje system podziemnych wyrobisk, chodników i sztolni, które stanowią zimowisko nietoperzy. Na tym terenie występują siedliska wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory oraz dwa gatunki nietoperzy - nocek duży (*Myotis myotis*) (1324) i nocek Bechsteina (*Myotis Bechsteinii*) (1323) wymienione w Załączniku II tejże Dyrektywy. Ponadto stwierdzono tu hibernacje siedmiu gatunków nietoperzy niewymienionych w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG, ale chronionych na mocy prawa krajowego. Ostoja ta jest zasiedlana przez nietoperze również w okresie letnim. Przedmiotami ochrony obszaru są ww. dwa gatunki nietoperzy oraz siedliska przyrodnicze: murawy galmanowe (*Violetalia calaminariae*) (6130), żyzne buczyny (*Dentario glandulosae*-Fagenion, *Galio odorati*-Fagenion) (9130), ciepłolubne buczyny storczykowe (*Cephalanthero*-Fagenion) (9150).

Powyższy obszar został zatwierdzony decyzją Komisji Europejskiej 2008/25/WE z dnia 13 listopada 2007 r. i uznany jako obszar mający znaczenie dla Wspólnoty, a wyznaczony jako specjalny obszar ochrony siedlisk Rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 25 marca 2022 r. w sprawie

specjalnego obszaru ochrony siedlisk Podziemia Tarnogórsko-Bytomskie (PLH240003) (Dz. U. z 2022 r., poz. 910).

Dla ww. obszaru ustanowiono plan zadań ochronnych - Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 24 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Podziemia Tarnogórsko-Bytomskie PLH240003, zmienione Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 18 maja 2015 r. o zmianie zarządzenia w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Podziemia Tarnogórsko-Bytomskie PLH240003. Kolejną zmianę ww. zarządzenia reguluje zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 20 lipca 2023 roku, zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Podziemia Tarnogórsko-Bytomskie PLH240003 (<https://www.gov.pl/web/rdos-katowice/podziemia-tarnogorsko-bytomskie-plh240003>).

Z uwagi na zakres i lokalizację przedsięwzięcia w znacznej odległości od ww. ostoj, nie przewiduje się znaczącego oddziaływania zamierzenia na przedmioty ochrony obszaru Natura 2000, a także na spójność i integralność sieci dla których ten obszar został powołany, a także na ich integralność oraz ciągłość łączących ją korytarzy ekologicznych.

W bliskim sąsiedztwie od granic planowanego przedsięwzięcia znajdują się punktowe formy ochrony przyrody, tj.: pomniki przyrody (klon jesionolistny PL.ZIPOP.1393.PP.2405021.923 w odległości około 530 m, wiąz szypułkowy PL.ZIPOP.1393.PP.2405021.910, płatan klonolistny PL.ZIPOP.1393.PP.2405021.909 i kasztanowiec zwyczajny PL.ZIPOP.1393.PP.2405021.919 w odległości około 630 m).

Z uwagi na usytuowanie ww. obiektów chronionych w otoczeniu zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, na terenie zieleni urządzonej, poza obszarem prac, realizacja inwestycji nie wpłynie negatywnie na zachowanie oraz stan ich ochrony.

Zgodnie z „Opracowaniem ekofizjograficznym do Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego” (Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska, Katowice, 2015)] analizowane przedsięwzięcie częściowo przecina korytarz spójności obszarów chronionych M18 „Drama”, który został wyznaczony wzdłuż doliny rzeki o tej samej nazwie. Miejsce przecięcia nn. korytarza nie jest odcinkiem odbudowywanej linii kolejowej nr 198, tylko odcinkiem istniejącej linii nr 132 Gliwice – Wrocław Główny, na której nie przewiduje się prowadzenia prac torowych, a jedynie prace związane z ułożeniem kabli systemu sterowania ruchem i teletechniki, a także trakcji. Na moście na rzece Drama w km 41+439 LK132, nie planuje się prowadzenia jakichkolwiek prac. W związku z powyższym nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na ww. korytarz ekologiczny.

Jak wynika z dokumentacji, na potrzeby sporządzenia raportu o oddziaływaniu inwestycji na środowisko, wykonana została szczegółowa inwentaryzacja przyrodnicza, która została przeprowadzona w okresie, gdy chronione gatunki i siedliska były najbardziej aktywne, co umożliwiło dokładne rozpoznanie siedlisk oraz roślin i zwierząt występujących w badanym obszarze.

Zgodnie z ROŚ podczas badań terenowych poszukiwano gatunki związane ze starymi i chorymi drzewami liściastymi oraz próchnowiskami, które mogą się w nich znajdować. W buforze zinwentaryzowane zostały drzewa mogące być siedliskiem gatunków saproksylicznych, a następnie przeprowadzone były poszukiwania postaci dorosłych i śladów obecności gatunków (larwy, odchody, kokolity, wygrzyzione otwory). Ze względu na ukryty tryb życia saproksylobiontów, w pkt I.2.14b sentencji decyzji nałożono na inwestora obowiązek skontrolowania przez nadzór przyrodniczy - w tym

entomologiczny, przeznaczonych do usunięcia drzew starych, dziuplastych, z wypróchnieniami i odstającą korą, których pierśnica wynosi minimum 50 cm, pod kątem wykorzystywania ich jako siedliska przez owady. Określono również (pkt I.2.21.2c sentencji decyzji), że entomolog ma uprawnienia do wskazania innych, alternatywnych metod postępowania (sposobu prowadzenia wycinki oraz jej dokładnego terminu), o ile będą one lepiej dostosowane do specyficznych wymagań stwierdzonego gatunku owada. W ocenie Organu, w przypadku drzew wskazanych do wycinki, których pierśnica wynosi minimum 50 cm, zachodzi duże prawdopodobieństwo występowania chronionych gatunków entomofauny, tym bardziej że w trakcie badań terenowych wykazano drzewa z dziuplami. Dziuple i rozkładające się drewno w ich wnętrzu są idealnym miejscem dla gatunków związanych z martwym drewnem, takich jak zgniotek cynobrowy. Wskazano więc, by kontrole zasiedlenia drzew przez chronione gatunki owadów przeprowadzić pod nadzorem specjalisty entomologa, nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem wycinki. W przypadku stwierdzenia występowania chronionych gatunków niezbędne będzie uzyskanie zezwolenia na czynności zakazane w stosunku do gatunków podlegających ochronie na podstawie art. 56 ustawy o ochronie przyrody. Dopiero po uzyskaniu tej derogacji będzie można przystąpić do wycinki drzew.

Mając na uwadze ochronę ww. owadów określono także w pkt I.2.8 sentencji decyzji szczegółowe zasady ochrony drzew nieprzeznaczonych do wycinki, będących w ocenie entomologa potencjalnym miejscem występowania ksylobiontów i saproksylobiontów. Biorąc pod uwagę cykl rozwojowy ww. grupy owadów, w oparciu o wytyczne zawarte w Instrukcji Ochrona drzew i krzewów podczas prac budowlanych, OPEC 2023, tut. Organ wskazał, aby drzewa w sąsiedztwie prac budowlanych, nie przeznaczone do wycinki, zabezpieczyć tak, aby umożliwić owadom bytującym pod korą drewna prawidłowe funkcjonowanie i rozwój. Zgodnie z ww. instrukcją zabezpieczenie drzew na etapie budowy może zostać wykonane w postaci trwałego ogrodzenia wokół drzewa lub grup drzew na powierzchni nie mniejszej niż rzut korony powiększony o 1,5 m. Ogrodzenie takie powinno mieć wysokość min. 1,8 m, być widoczne i trwałe. Ramy rusztowania wykonane z pionowych lub poziomych ram drewnianych, dobrze zespolonych, wypełnione siatką metalową o oczkach min. 5 cm. Wyjaśnić należy, iż zastosowanie standardowego odeskowania drzew (z zastosowaniem osłon z mat ochronnych), zaburzy cykl rozwojowy owadów, a w szczególności uniemożliwi loty godowe dorosłych form owadów. Wobec powyższego zasadne jest zastosowanie takich ogrodzeń, które nie będą przylegały bezpośrednio do pnia drzew.

Ponadto, jak wynika z uzupełnienia raportu, zaproponowano pozostawienie ok. 25 kłód na terenie ich wycinki. Zdaniem tut. organu rozwiązanie takie jest zasadne, wobec powyższego nakazano, aby nadzór entomologiczny i dendrologiczny, będący na miejscu realizacji działań, zdecydował które z pozyskanych w trakcie wycinki drzew kłody należy pozostawić. Zadaniem nadzoru będzie także precyzyjne ustalenie rozmieszczenia tych kłód (pkt I.2.10 sentencji decyzji). Powyższe działania należy prowadzić w uzgodnieniu z właściwym miejscowo nadleśniczym lub zarządcą terenu. Taki sposób postępowania umożliwi stworzenie potencjalnie dogodnych siedlisk dla ksylobiontów i saproksylobiontów. W ww. warunku decyzji nałożono również warunek zobowiązujący Inwestora do przekazania Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach danych dotyczących dokładnej liczby i lokalizacji kłód pozyskanych w trakcie wycinki drzew i pozostawionych na terenie leśnym do samoczynnego rozkładu. Dane w tym zakresie będą pomocne przy weryfikacji stworzonych warunków bytowania dla chronionych gatunków owadów, umożliwiając ich prawidłowy rozwój.

Z przedłożonej dokumentacji wynika, że w ramach inwestycji planowane jest wykonanie nasadzeń 60 szt. drzew na terenie Miasta Pyskowice, w celu odtworzenia zniszczonego drzewostanu i zakrzewień, a które choć częściowo mogłyby zadośćuczynić poczynionym stratom. Ponadto zaproponowano skład gatunkowy drzew przeznaczonych do wykonania nasadzeń tj. topola osika (*Populus tremula*), brzoza

brodawkowata (*Betula pendulum*), dąb szypułkowy (*Quercus robur*), lipa drobnolistna (*Tilia cordata*), o obw. min. 10-12 cm mierzonym na wysokości 100 cm. W oparciu o powyższe sformułowano warunek w pkt I.10 decyzji. Jednocześnie należy w tym miejscu zaznaczyć, iż konieczność wykorzystania do nasadzeń zieleni wyłącznie rodzimych gatunków roślin, wynika z przepisów ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o gatunkach obcych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1589 ze zm.). W myśl bowiem art. 7 ust. 1 ww. ustawy zakazuje się, m.in. wprowadzania do środowiska gatunków obcych.

Lokalna zieleń pełni istotne funkcje ekosystemowe oraz krajobrazowe na obszarze, na którym występuje. Z tego też względu wskazano, aby prawidłowość wykonania nasadzeń zieleni kontrolował nadzór przyrodniczy – botaniczny (pkt I.2.21.1f decyzji).

Wpływ eksploatacji inwestycji jaką jest linia kolejowa dotyczy głównie jej funkcjonowania jako bariery utrudniającej migrację fauny. Przecinanie siedlisk przez inwestycje liniowe powoduje bowiem ich fragmentację. Dodatkową przeszkodę dla małych zwierząt mogą ponadto stanowić elementy odwodnieniowe towarzyszące linii kolejowej, które potencjalnie mogą stanowić również pułapki dla małych zwierząt, szczególnie płazów.

W otoczeniu inwestycji występują tereny leśne, tworzące dogodne warunki dla migracji zwierząt na omawianym terenie, takich jak np.: dzik europejski *Sus Scrofa*, lis rudy *Vulpes vulpes*, sarna *Capreolus capreolus*, jeleni europejski *Cervus elaphus*, zając *Lepus sp.* oraz dla płazów i gadów.

Zgodnie z raportem oraz jego uzupełnieniami, przewiduje się stosunkowo niskie natężenie ruchu pociągów na odbudowanej linii kolejowej nr 198, które będzie wynosić: 37 pociągów w porze dnia i 6 pociągów w porze nocy. Ponadto nowoprojektowanymi odcinkami drogowymi będą drogi dojazdowe do urządzeń branżowych związanych z obsługą linii kolejowej (kontenery SRK, TT, rozjazdy, itp.). W związku z tym badana linia kolejowa oraz istniejące rozwiązania techniczne, nie stanowią bariery dla migracji ssaków dużych i średnich, zapewniając ciągłość funkcjonalną lokalnych szlaków migracji. Ponadto zgodnie z raportem dla odbudowywanej linii kolejowej nr 198 nie przewiduje się prowadzenia ruchu towarowego, tylko ruch pasażerski. Mając na względzie obecny charakter terenu, niewielkie natężenie ruchu kolejowego, a także przystosowanie zwierząt do aktualnych warunków migracji w sąsiedztwie istniejącego układu drogowego i kolejowego uznać należy, iż w wyniku realizacji inwestycji nie nastąpi pogorszenie obecnych możliwości przemieszczania się zwierząt na omawianym terenie. Wobec powyższego nie zachodzi potrzeba wykonania przejść dla zwierząt dużych i średnich.

Niezależnie od powyższego, tut. organ określił warunki służące ochronie ww. grupy zwierząt podczas prowadzenia prac budowlanych. W celu zapobiegania nieumyślnemu zabijaniu zwierząt podczas wykonywania robót w pkt I.2.17 decyzji nakazano, aby wszyscy pracownicy zostali przeszkoleni i poinformowani, przez nadzór przyrodniczy (teriolog, ornitolog, herpetolog, entomolog, chiropterolog), o sposobie postępowania w przypadku stwierdzenia na terenie budowy zwierząt. Ponadto prace budowlane muszą być prowadzone w sposób umożliwiający spontaniczne przemieszczanie się zwierząt ze stref zagrożenia, np. poprzez skarpowanie wykopów, które ułatwi wydostawanie się z nich uwięzionych zwierząt lub zastosowanie punktowych pochylni, np. z desek, umożliwiających wydostanie się fauny. W przypadku stwierdzenia przez nadzór przyrodniczy występowania małych zwierząt i płazów w rejonie prowadzonych prac, plac budowy należy zabezpieczyć wygradzeniem tymczasowym. Wygradzenie, jeśli nadzór przyrodniczy podejmie taką decyzję, należy przemieszczać w miarę postępu prac, stosując się do jego wskazań, w sposób zapobiegający przedostawaniu się małych zwierząt, w tym płazów i gadów na teren budowy. Wygradzenia wykonać należy pod nadzorem przyrodniczym z geotkaniny, folii lub płotki wykonanego

z siatki stalowej o oczkach wielkości maksymalnie 5 mm x 5 mm, o wysokości nie mniejszej niż 50 cm w części nadziemnej, zakończonych dodatkowo 10 cm przewieszką skierowaną „na zewnątrz”. Część podziemna ogrodzenia powinna być wkopana na głębokość nie mniejszą niż 30 cm. Wolne końce ogrodzeń należy zakończyć U – kształtnymi zawrotkami. Jeżeli pomimo zastosowanych rozwiązań zwierzęta przedostaną się na plac budowy, zostaną one odłowione i przeniesione do odpowiednich siedlisk, poza rejon objęty inwestycją. Ponadto miejsca mogące stanowić pułapki dla płazów, gadów i drobnych ssaków (wykopy, zagłębienia wypełnione wodą, zastoiska i zalewiska, koleiny, rowy) poddawane będą regularnym kontrolom, w okresie wiosennych i jesiennych migracji, tj. od 15 lutego do 15 maja oraz od 15 września do 15 listopada dwa razy dziennie (rano i wieczorem), w pozostałym okresie raz dziennie. Przy wyborze miejsca, do którego zwierzęta zostaną przeniesione należy wziąć pod uwagę wskazania nadzoru przyrodniczego oraz możliwość ich przetrwania we właściwym stanie ochrony na nowym stanowisku, również z uwzględnieniem czynników antropogenicznych. Zastosowanie powyższych rozwiązań skutecznie ograniczy wpływ etapu budowy przed nieumyślnym zabijaniem zwierząt.

W trakcie rocznego monitoringu badanego obszaru stwierdzono w sumie 5 gatunków płazów oraz 3 gatunków gadów tj.: żaby trawnej *Rana temporaria*, traszki zwyczajnej *Lissotriton vulgaris*, ropy zielonej *Bufotes viridis*, ropuchy szarej *Bufo bufo*, żab zielonych *Pelophylax esculentus complex* oraz jaszczurki zwinki *Lacerta agilis*, padalca zwyczajnego *Anguis fragilis* i zaskońca zwyczajnego *Natrix natrix*. Ponadto na badanym terenie stwierdzono 6 miejsca rozrodu co najmniej 5 gatunków płazów. Stwierdzono rozród żab brunatnych (najprawdopodobniej żaby trawnej *Rana temporaria*) na dwóch stanowiskach, traszek zwyczajnych *Lissotriton vulgaris* na dwóch stanowiskach, ropuch zielonych *Bufotes viridis* na jednym stanowisku, ropuch szarych *Bufo bufo* na dwóch stanowiskach oraz żab zielonych *Pelophylax esculentus complex* na trzech stanowiskach.

W związku z powyższym, w celu minimalizacji negatywnego wpływu planowanych prac budowlanych na siedliska rozrodcze, podczas prac budowlanych zastosowane zostaną tymczasowe płotki herpetologiczne. Płotki zlokalizowane zostaną w km linii kolejowej km około 0+434 – 0+681 (str. P i L), w km 0+681 - 0+780 (str. L), w km około 1+315 – 1+415 (str. L i P), w km ok. 2+010 – 2+620 (str. P). Ogrodzenie powinno istnieć w okresie od 15 lutego do 15 listopada być stabilne oraz mieć trwałą naciąg, aby nie dopuścić do fałdowania, które obniża jego efektywność. Wygrodzenie powinno być wykonane z geotkaniny, folii lub płotka wykonanego z siatki stalowej o oczkach o wielkości maksymalnie 0,5 cm x 0,5 cm, mieć wysokość nie mniejszą niż 50 cm ponad powierzchnię gruntu, być osadzone w gruncie na głębokość nie mniejszą niż 30 cm i być wyposażone w przewieszki o szerokości minimum 10 cm, skierowaną „na zewnątrz” od placu budowy. Wolne końce ogrodzeń należy zakończyć U – kształtnymi zawrotkami.

Zgodnie z raportem oraz jego uzupełnieniami zostało stwierdzone siedlisko przyrodnicze (kod 6430) ziołorośla górskie i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*) w km 2+300 LK198 strona lewa oraz km 2+420 strona prawa. W związku z tym, na czas prowadzonych prac, w bliskim jego sąsiedztwie, zgodnie z pkt I.2.6 sentencji decyzji, należy zwęzić pas budowlany. Jednocześnie nn. siedlisko przyrodnicze zostanie oznaczone taśmą ostrzegawczą (pkt I.2.7 sentencji decyzji). Jak wskazano w pkt I.2.21.1e nadzór botaniczny wskaże dokładne miejsce zamontowania oznakowania oraz sposób jego wykonania. Po zakończeniu robót taśmy ostrzegawcze należy zdemontować. Prawidłowo wykonane oznakowanie, nad realizacją którego czuwać będzie ekspert z nadzoru przyrodniczego, ograniczy negatywne oddziaływanie prac związanych z planowaną inwestycją na nn. siedlisko przyrodnicze.

W ramach planowanej inwestycji, przepust w km 0+580 LK198, most w km 1+378 LK198 oraz most w km 0+434 LK198, dostosowany zostanie do pełnienia funkcji przejścia dla średnich i małych zwierząt. Jak wynika z raportu oraz jego uzupełnień, w otoczeniu analizowanej linii kolejowej nr 198 oraz istniejących rozwiązań technicznych wskazuje, że istnieją obecnie dobre warunki terenowe dla przemieszczania się zwierząt dużych i średnich, zapewniając ciągłość funkcjonalną lokalnych szlaków migracji. Ponadto wskazano, że istniejące i przebudowywane obiekty inżynierskie i przepusty hydrologiczne mogą pełnić wspomagająco funkcję przejść dla zwierząt – są to obiekty, których usytuowanie i parametry umożliwiają migrację zwierząt. Jednocześnie wskazano, iż w wyniku przeprowadzonych analiz zidentyfikowano łącznie 3 obiekty o zróżnicowanych parametrach, typie konstrukcji – mogących spełniać funkcje faunistyczne. W na uwadze powyższe tut. organ w sentencji decyzji pkt I.2.17.6 sentencji decyzji wskazał, aby prace związane budową/adaptacją przepustu w km 0+580 LK198, mostu w km 1+378 LK198 oraz mostu w km 0+434 LK198 do pełnienia funkcji przejścia dla zwierząt prowadzić pod nadzorem specjalisty herpetologa oraz teriologa, stosując się do jego wskazań. Nadzór herpetologiczny oraz teriologiczny wskaże bowiem docelowe parametry przejścia oraz sposób zagospodarowania terenu w obszarze najścia, a w przypadku stwierdzenia potrzeby wykonania ogrodzeń ochronno-naprowadzających, określi ich dokładną lokalizację, parametry oraz sposób wykonania.

Biorąc pod uwagę powyższe, nie przewiduje się, aby planowane zamierzenie miało istotny wpływ na drożność lokalnych korytarzy ekologicznych. Mając na uwadze lokalizację projektowanej infrastruktury kolejowej po trasie istniejącej linii kolejowej, niewielkie natężenie ruchu kolejowego oraz drogowego, należy uznać, że zwierzęta będą mogły nadal swobodnie przemieszczać się po analizowanym terenie.

Jak wynika z dokumentacji, w obszarze objętym inwentaryzacją przyrodniczą, zarejestrowano 6 gatunków/grup gatunków nietoperzy: borowca wielkiego *Nyctalus noctula*, karlika większego *Pipistrellus nathusii*, karlika malutkiego *Pipistrellus pipistrellus*, karlika drobnego *Pipistrellus pygmaeus*, mroczka późnego *Eptesicus serotinus* oraz nocka *Myotis* sp. Nie odnaleziono miejsc przebywania kolonii letnich i rozrodczych w buforze inwentaryzacji, zarówno w obiektach inżynierskich jak i zadrzewieniach. Podczas poszukiwania miejsc zimowania zidentyfikowano jeden obiekt (KM 0+0.500) stanowiący potencjalne miejsce zimowania nietoperzy.

W celu minimalizacji negatywnego wpływu etapu budowy oraz eksploatacji inwestycji na ww. gatunki nietoperzy, wynikającego głównie z wpływu oświetlenia na otoczenie, ważne jest, aby na etapie realizacji inwestycji do oświetlenia zaplecza budowy zastosować odpowiednie oświetlenie, polegające na ukierunkowaniu tymczasowego oświetlenia na obszary robocze oraz ograniczeniu pracy do niezbędnego minimum. W związku z powyższym w pkt I.2.3 oraz II.4 sentencji decyzji nałożono na inwestora warunek w tym zakresie. Określenie barwy światła o ograniczonej emisji promieniowania ultrafioletowego (UV) i niebieskiego na etapie realizacji przedsięwzięcia, umożliwi przede wszystkim ograniczenie aktywności owadów. Z kolei mniejsza ilość owadów w rejonie elementów oświetleniowych, pośrednio wpływa na mniejszą efektywność wabienia nietoperzy, co może przyczynić się do zmniejszenia ich śmiertelności, w obszarach przedsięwzięcia, gdzie prowadzone będą prace inwestycyjne. Z kolei zastosowanie opraw świetlnych o kierunkowej wiązce światła, umożliwi zmniejszenie efektu zanieczyszczenia światłem na tereny sąsiadujące podczas prowadzenia prac budowlanych czy też późniejszej eksploatacji przedsięwzięcia. Jest to istotne również dla fauny, przyczyni się bowiem do ograniczenia wpływu inwestycji na rytm dobowy zwierząt, zwłaszcza prowadzących nocny tryb życia, występujących na sąsiednich terenach leśnych czy też nadrzecznych.

Mając na uwadze możliwe występowanie na terenie inwestycji i w zasięgu jego oddziaływania miejsc, które mogą stwarzać dogodne warunki jako schronienia letnie i zimowe tej grupy ssaków, m.in. przepusty, kierując się zasadą przezorności, w pkt I.2.14 sentencji decyzji nakazano, aby przed wykonaniem prac rozbiórkowych skontrolować te obiekty pod kątem ich wykorzystywania jako siedliska lęgowe i schronienia nietoperzy, ale również ptaków. Kontroli dokonać ma specjalista chiropterolog oraz ornitolog z nadzoru przyrodniczego, nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem prac rozbiórkowych. W przypadku ich stwierdzenia nadzór przyrodniczy zadecyduje o dalszym sposobie postępowania, m.in. o konieczności wstrzymania prac i uzyskaniu odpowiedniego zezwolenia na realizację czynności zakazanych w stosunku do chronionych gatunków zwierząt. Dopiero po uzyskaniu tej zgody będzie można przystąpić do rozbiórki obiektu oraz usuwania zieleni.

W ramach inwentaryzacji przyrodniczej dotyczącej ichtiofauny na potrzeby sporządzenia ROŚ wskazano, że linia kolejowa Nr 198 przecina cieki wodne oraz liczne rowy. Jak wynika z raportu stwierdzono występowanie przedstawicieli ichtiofauny w dwóch z trzech badanych cieków. Na rzekach tych stwierdzono występowanie łącznie dziewięciu gatunków ryb w tym jednego gatunku objętego ochroną częściową (śliz - *Barbatula barbatula*), jeden z gatunków zakwalifikowany jest jako bliski zagrożenia (karaś pospolity - *Carassius carassius*), a dwa jako zależne od ochrony (pstrąg potokowy - *Salmo trutta* m. fario i węgorz - *Anguilla anguilla*), pozostałe gatunki należą do powszechnie występujących. W związku z tym oraz kierując się zasadą przezorności w pkt. I.2.15 sentencji decyzji określono, aby na co najmniej dwa tygodnie przed przystąpieniem do przeprowadzania robót w korytach cieków i rowów melioracyjnych powiadomić odpowiednich użytkowników obwodów rybackich o terminach prac, tak aby możliwe było dokonanie ewentualnych odłowów ryb. Ponadto prace na ciekach i rowach melioracyjnych prowadzić należy pod nadzorem ichtiologicznym, przy czym nie później niż na 7 dni przed rozpoczęciem prac nadzór ten winien w sposób dokładny dokonać weryfikacji chronionych gatunków ryb na odcinku cieków i rowów melioracyjnych pozostającym w kolizji z inwestycją oraz na odcinkach sąsiadujących o długości 100 m. W przypadku stwierdzenia ich występowania prace nakazano wstrzymać do czasu zakończenia okresu rozrodczego ryb lub postępować zgodnie z uzyskanymi wcześniej zezwoleniami na czynności podlegające zakazom (pkt I.2.16 sentencji decyzji).

W ramach inwestycji przewidziano, m.in. budowę odwodnienia na nowoprojektowanych odcinkach torów oraz peronach i przejeździe czy przebudowę kolizji sanitarnych, co wiązać się będzie z przebudową oraz budową systemu odwodnienia. Mając zatem ochronę zwierząt, w szczególności małych i drobnych ssaków oraz płazów i gadów, wszelkie urządzenia systemu odwodnienia należy zaprojektować tak aby nie stanowiły bezwzględnych pułapek dla drobnych zwierząt. W związku z powyższym w pkt II.2 sentencji decyzji nałożono warunek, aby ewentualne elementy urządzeń kanalizacyjnych zabezpieczyć w sposób utrudniający wpadanie drobnej zwierzyny, w tym płazów do wnętrza tych obiektów (np. kraty), przyjmując rozwiązania kompromisowe pomiędzy wymaganiami ochrony, a wymaganiami hydrologicznymi. Wielkość oczek krat na otworach wlotowych (odstępów między prętami) powinna zapewnić przynajmniej zatrzymywanie dorosłych płazów. Powyższe rozwiązania należy stosować w uzgodnieniu z nadzorem herpetologicznym na etapie budowy (pkt I.2.17.3 sentencji decyzji). Rozwiązaniem minimalizującym efekt barierowy oraz śmiertelność płazów na etapie eksploatacji linii kolejowej będzie również stosowanie odwodnienia z wykorzystaniem rowów trawiastych lub szczelnej kanalizacji z wykorzystaniem płytkich i zabezpieczonych korytek, co zapewni zwierzętom swobodne przemieszczanie się w poprzek torowiska.

W decyzji nałożono także warunek (pkt I.2.17.6) zobowiązujący Inwestora do przekazania Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach danych dotyczących dokładnej lokalizacji i parametrów budowanych/adaptowanych do pełnienia funkcji przejścia dla zwierząt

obiektów inżynierskich, sposobu wykonania zagospodarowania ich powierzchni oraz terenu wokół, w tym także zasięgów ewentualnie zastosowanych wygrodzeń ochronno-naprowadzających. Dane w tym zakresie będą pomocne przy zabezpieczeniu tych miejsc i elementów, na etapie późniejszego zagospodarowania obszaru.

Zgodnie z przedłożoną dokumentacją w trakcie badań terenowych przeprowadzonych w okresie od stycznia 2024 r. do października 2024 r., na terenie realizacji zamierzenia zinventaryzowano ok. 78 gatunków ptaków. Niemal wszystkie gatunki ptaków występujące w kraju podlegają ochronie gatunkowej. Zgodnie z art. 52 ustawy o ochronie przyrody oznacza to zarówno ochronę samych osobników, ich jaj, postaci młodocianych, jak i zakaz niszczenia ich gniazd oraz siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania. Większość z nich to gatunki pospolite i szeroko rozpowszechnione, typowe dla terenów leśnych, zadrzewień oraz terenów miejskich.

Jak wynika z raportu większość (71) to gatunki objęte ochroną gatunkową (66 ściśłą,

5 częściową), natomiast 7 to gatunki łowne. Na 78 stwierdzonych gatunków, 8 gatunków umieszczonych jest w Załączniku I tak zwanej Dyrektywy Ptasiej (bąk, błotniak stawowy, żuraw, bocian biały, dzięcioł czarny, lerka, gąsiorek, jarzębatka), a 2 gatunki umieszczone są na Czerwonej Liście Ptaków Polski (bąk i gawron). Wśród gatunków umieszczonych w Załączniku I oraz w Czerwonej Liście Ptaków Polski, terytoria lęgowe na obszarze objętym badaniem mają 4 gatunki: lerka, gąsiorek i jarzębatka oraz dzięcioł czarny, pozostałe gatunki są lęgowe w okolicy, a badany obszar użytkują jako żerowiska. Jedna ze znanych kolonii gawrona znajduje się niecały kilometr od północno-zachodniego krańca buforu.

W związku z powyższym nakazano (pkt I.2.9 sentencji decyzji), aby wycinkę drzew i krzewów przeprowadzić poza okresem lęgowym ptaków. Inwestycja przebiega głównie w śladzie istniejącej linii kolejowej, a nieznaczne zajęcie terenu wynikać będzie z projektowanego układu drogowego zapewniającego skomunikowanie terenów przyległych do linii kolejowej nr 198. Pomimo skali planowanej wycinki i zajętości dodatkowego terenu biologicznie czynnego, inwestycja nie spowoduje znaczącej utraty siedlisk ptaków w skali, która zagrażałaby ich lokalnym populacjom oraz wpłynęła znacząco na właściwy stan ochrony gatunków. Ptaki będą mogły przenieść się poza obszar prowadzonych robót w inne tereny, dogodne do zakładania lęgów, żerowania czy odpoczynku. W sąsiedztwie inwestycji, znajduje się bowiem szereg biotopów, nie objętych wpływem planowanego przedsięwzięcia, gdzie ptaki mogą znaleźć korzystne warunki bytowania. Rozwiązania ograniczające negatywne oddziaływanie zamierzenia na ptaki powinny zatem koncentrować się na zapobieganiu niszczeniu lęgów na etapie jej realizacji.

Mając na względzie ochronę awifauny obszaru, Inwestor przewiduje wywieszenie budek lęgowych dla ptaków. Opierając się na danych przedstawionych w raporcie i jego uzupełnieniach tutaj organ w pkt. I.2.13 sentencji decyzji określił więc wymaganą minimalną liczbę oraz rodzaj budek lęgowych. Rodzaje budek zostały zaproponowane na podstawie listy gatunków ptaków, stwierdzonych podczas inwentaryzacji przyrodniczej, która wśród dziuplaków wykazała obecność m.in. sikor, kowalików, szpaków, itd. Spełnienie wymagań określonych w ww. warunku wpłynie na udatność zasiedlenia budek przez ptaki, a odpowiednia ich lokalizacja stworzy bezpieczne warunki dla zasiedlających je ptaków. Szczegółowe miejsca montażu odpowiednich skrzynek lęgowych dla ptaków wskaże ornitolog z nadzoru przyrodniczego, po uzgodnieniu z właściwym miejscowo nadleśniczym lub zarządcą terenu. Miejsca ich wywieszenia muszą odpowiadać wymaganiom biologicznym i ekologicznym poszczególnych gatunków. Ornitolog będzie sprawował kontrolę nad prawidłowością ich lokalizacji

oraz montażu. Jednocześnie, określony w pkt. I.3.1 sentencji decyzji obowiązek wykonywania czyszczenia oraz naprawy lub wymiany uszkodzonych budek lęgowych przez okres 10 lat, na etapie eksploatacji inwestycji, pozwoli na osiągnięcie celu zakładanego przy wykonywaniu kompensacji i zagwarantuje jej skuteczność w dłuższym okresie czasu.

W otoczeniu inwestycji stwierdzono występowanie gatunków roślin inwazyjnych obcego pochodzenia (IGO), określonych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 2022 r. w sprawie listy inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Unii i listy inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Polski, działań zaradczych oraz środków mających na celu przywrócenie naturalnego stanu ekosystemów (Dz. U. z 2022 r. poz. 2649), m. in. rdestowca ostrokończystego *Reynoutria japonica* (20 stanowisk) i niecierpka gruczołowatego (himalajskiego) *Impatiens glandulifera* (3 stanowiska).

Gatunki inwazyjne stanowią duże zagrożenie dla różnorodności biologicznej. Skutecznie konkurując z rodzimą roślinnością ograniczają jej rozwój, a w przypadku wielu gatunków uniemożliwiają ich regenerację. Rozprzestrzenianiu gatunków obcych sprzyjają wszelkie zaburzenia zachodzące w środowisku: prace ziemne, a także wyrzucanie całych roślin lub ich fragmentów. W ramach nadzoru botanicznego na etapie realizacji zamierzenia narzucony został zatem obowiązek: kontroli terenu inwestycji pod kątem występowania tam gatunków roślin obcych i inwazyjnych oraz podejmowania działań mających na celu uniemożliwienie ich rozprzestrzeniania się.

Określone w pkt. I.2.20 decyzji warunki postępowania w przypadku stwierdzenia obecności w miejscu realizacji przedsięwzięcia inwazyjnych gatunków roślin dotyczą wyłącznie inwazyjnych gatunków obcych innych niż: inwazyjne gatunki obce stwarzające zagrożenie dla Polski, inwazyjne gatunki obce stwarzające zagrożenie dla Unii oraz inwazyjne gatunki obce, które prawdopodobnie spełniają kryteria uznania ich za stwarzające zagrożenie dla Unii, o których mowa odpowiednio w art. 2 pkt 7 i 8 oraz art. 29 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o gatunkach obcych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1589, z późn. zm.), bowiem postępowanie z nimi jest regulowane przez przepisy tej ustawy i w postępowaniach odrębnych od postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Nad pracami związanymi z usuwaniem inwazyjnych gatunków obcych będzie czuwał nadzór botaniczny, aby przypadkowo nie rozprzestrzeniać ich w analizowanym obszarze.

W przypadku natomiast gdy na terenie zamierzenia zidentyfikowane zostaną stanowiska inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Polski, inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Unii czy inwazyjnych gatunków obcych, które prawdopodobnie spełniają kryteria uznania ich za stwarzające zagrożenie dla Unii, należy ten fakt niezwłocznie zgłosić organowi właściwemu ze względu na miejsce stwierdzenia obecności tego IGO w środowisku, zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy o gatunkach obcych.

Realizacja inwestycji wiązać się będzie z wycinką ok. 1277 sztuk drzew, ok. 2,1 ha grup drzew oraz 0,8 ha krzewów. Otoczenie inwestycji stanowią m.in. tereny gęsto zadrzewione. Najczęściej gatunkami reprezentowanymi są topola osika (*Populus tremula*), inwazyjna robinia akacjowa (*Robinia pseudoacacia*), a także brzoza brodawkowata (*Betula pendula*) czy wierzb krucha (*Salix × fragilis*). Wycinka drzew wynika głównie z konieczności kolizji drzew z przebudowywaną infrastrukturą. Ponadto wycinka będzie obejmować drzewa, które zagrażają bezpieczeństwu ruchu kolejowego. W ocenie tut. organu, zakładana skala usunięcia roślinności (w tym drzewiastej), przy uwzględnieniu pozostałej powierzchni leśnej nie przewidzianej do wycinki, nie wpłynie znacząco negatywnie na środowisko przyrodnicze w rejonie inwestycji, ani nie spowoduje istotnej zmiany walorów krajobrazowych w rejonie przedsięwzięcia.

Etap realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia wiązać się będzie z ryzykiem uszkodzeń systemu korzeniowego oraz kory drzew i krzewów rosnących w bezpośrednim sąsiedztwie planowanych prac, nie przewidzianych do wycinki. Z tego względu szczególną uwagę trzeba zwrócić na zabezpieczenie ww. drzew i krzewów, które rosną w bezpośrednim sąsiedztwie pasa budowy. Zgodnie z art. 87a ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, prace ziemne oraz inne prace wykonywane ręcznie, z wykorzystaniem sprzętu mechanicznego lub urządzeń technicznych, wykonywane w obrębie korzeni, pnia lub korony drzewa lub w obrębie korzeni lub pędów krzewu, przeprowadza się w sposób najmniej szkodzący drzewom lub krzewom. Natomiast w art. 22 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane wskazano, że do podstawowych obowiązków kierownika budowy należy protokolarne przejęcie od inwestora i odpowiednie zabezpieczenie terenu budowy wraz ze znajdującymi się na nim obiektami budowlanymi, urządzeniami technicznymi i stałymi punktami osnowy geodezyjnej oraz podlegającymi ochronie elementami środowiska przyrodniczego i kulturowego. Ww. przepisy obligują zatem zarówno wykonawcę robót, jak również inwestora, do zabezpieczenia drzew i krzewów, w sposób gwarantujący ich skuteczną ochronę przed zniszczeniem oraz by drzewa i krzewy przetrwały inwestycję w nie pogorszonej kondycji. Oznacza to, że drzewa po zakończonej inwestycji nie tylko mają zachować żywotność, ale również nie mogą mieć widocznych objawów osłabienia kondycji. Dlatego też należy chronić całe drzewo, ze szczególnym naciskiem na ochronę systemu korzeniowego, który jest kluczowy dla zachowania jego żywotności. Specyfika rozwoju systemu korzeniowego oznacza, że nawet płytkie liniowe uszkodzenie może spowodować odcięcie korzeni i zniszczenie drzewa, dlatego już na etapie planowania inwestycji konieczne jest ustalenie strefy ochronnej. Szczegółowe zasady ochrony drzew nieprzeznaczonych do wycinki, uwzględniające powyższe wymagania zostały zatem określone w pkt. I.2.8 sentencji decyzji. Ponadto w pkt. I.2.5 sentencji decyzji, w celu ochrony roślinności nie przewidzianej do wycinki nakazano, aby zaplecza budowy lokalizować w pierwszej kolejności na terenie kolejowym lub w obrębie terenów przekształconych antropogenicznie. Jednocześnie umiejscawianie zapleczy budowy wymaga uwzględnienia ich usytuowania poza zasięgiem rzutu pionowego koron drzew nieprzeznaczonych do wycinki i co najmniej w odległości 2 m na zewnątrz od tego zasięgu oraz poza bezpośrednim sąsiedztwem terenów zielonych i zadrzewionych. W ww. pracach obowiązkowa będzie ponadto obecność dendrologa z nadzoru przyrodniczego, co posłuży maksymalnemu ograniczeniu negatywnego oddziaływania inwestycji na roślinność, której usunięcie nie jest bezwzględnie konieczne dla zrealizowania przedsięwzięcia. W raporcie zapewniono, że na etapie realizacji przedsięwzięcia wdrożony nadzór przyrodniczy, zapewni szybkie podjęcie stosownych działań minimalizujących ewentualne negatywne oddziaływania związane z etapem budowy, w tym również na formy ochrony przyrody. Równocześnie określono przybliżoną lokalizację wyłączeń/wykluczeń lokalizacji baz materiałowo-sprzętowych w tabeli nr 2.

Mając na uwadze konieczność ochrony wód powierzchniowych kolidujących z projektowaną inwestycją, w decyzji wprowadzono warunek (I.2.1.) by w trakcie realizacji przedsięwzięcia wyeliminować wprowadzanie do koryta rzeki Pniówka, cieku Dopływ z Pyskowic i rowów melioracyjnych ciężkiego sprzętu budowlanego. Jako że cieki wraz z ich otuliną biologiczną stanowią z zasady cenną ostoję bioróżnorodności, korytarze migracji oraz siedlisko występowania roślin i zwierząt związanych z wodami, prace w ich sąsiedztwie powinny być prowadzone ze szczególną ostrożnością. Ponadto kierując się zasadą przezroczystości nałożono na Inwestora obowiązek prowadzenia prac konserwacyjnych przy moście na cieku Pniówka w km 0+434 LK198 (pkt. I.2.2 sentencji decyzji) w sposób zabezpieczający przed zanieczyszczeniem wód płynących. Jednocześnie nie dopuszcza się ingerencji oraz wprowadzania ciężkiego sprzętu w koryto cieku.

Wody opadowe i roztopowe pochodzące z obszaru niniejszej inwestycji odprowadzane będą do istniejących odbiorników tj. przebudowywanych rowów melioracyjnych, ciek Pniowskiego i ciek Dopyw z Pyskowic. W wyniku realizacji przedsięwzięcia warunki morfologiczne nie zostaną pogorszone. Oddziaływanie to będzie krótkotrwałe i ograniczone będzie do miejsca prowadzonych prac i nie doprowadzi do stałego zubożenia wartości ekosystemów wodnych. Zastosowane rozwiązania projektowe uwzględniają zachowanie dynamiki przepływów w przekraczanych ciekach oraz rowach melioracyjnych. Prace budowlane będą prowadzone przy wykorzystaniu sprawnego technicznie sprzętu, a zaplecza budowy rozmieszczone poza korytami i doliną cieków. Dodatkowo na placu budowy obecny ma być również nadzór przyrodniczy, który dysponując wiedzą o aktualnych warunkach terenowych będzie oceniał zagrożenie i decydował o wyłączeniu dodatkowych cennych przyrodniczo terenów, z możliwości lokalizacji zaplecza budowy (pkt I.2.5 sentencji decyzji), celem ich zabezpieczenia przed zniszczeniem czy zanieczyszczeniem. Zakres wykonywanych prac pozostanie bez wpływu na: temperaturę wody, warunki tlenowe, zanieczyszczenia organiczne oraz zasolenie, zakwaszenie i stężenie substancji biogennych. Dlatego nie przewiduje się pogorszenia stanu elementów fizykochemicznych cieków oraz rowów melioracyjnych. W czasie prowadzonych prac może wystąpić jedynie czasowa zmiana parametrów fizyko - chemicznych wód cieków i rowów melioracyjnych, w zakresie zawiesiny ogólnej (zamulenie koryta). Będzie to jednak oddziaływanie czasowe, które po zakończeniu robót całkowicie zaniknie. Prace prowadzone w fazie budowy nie będą związane z wprowadzaniem substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego wchodzących w skład grupy wskaźników chemicznych, dlatego nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na stan chemiczny cieków i rowów melioracyjnych.

Na potrzeby dojazdu do miejsc prowadzonych robót budowlanych wykorzystane będą w miarę możliwości istniejące drogi. Niemniej zamierzenie będzie wymagało przekształcenia powierzchni w obrębie terenu realizacji inwestycji. W dokumentacji dokonano analizy uwarunkowań terenowych oraz zasadności wyłączenia określonych miejsc z możliwości lokalizacji baz materiałowo-sprzętowych. Tut. organ analizując powyższe, mając na względzie ochronę drzew (minimalizując m.in. ryzyko uszkodzenia lub zniszczenia zieleni), cieków wodnych i ich dolin (w szczególności ograniczając ryzyko zanieczyszczenia wód oraz zasypywania ich brzegów i miejsc umożliwiających migrację zwierząt) oraz zminimalizowanie oddziaływania inwestycji na wskazane przez nadzór przyrodniczy siedliska, wskazał tereny dopuszczone do wyznaczania zaplecza budowy (pkt. I.2.5).

Ponadto, z uwagi na występowanie w obrębie inwestycji terenów cennych przyrodniczo, w pkt I.2.5 decyzji - tabela nr 2 wyszczególniono obszary wykluczone z możliwości lokalizacji placów manewrowych, dojazdów i dróg dojazdowych (tymczasowych i stałych na terenach prowadzonych prac), a w pkt. I.2.6 – tabeli nr 3 wskazano odcinki zawężonych pasów budowlanych. Przyjęte założenia dotyczące lokalizacji zaplecza budowy czy też zawężenia pasa budowy do niezbędnego minimum w sąsiedztwie terenów cennych przyrodniczo, stwarza możliwość skutecznego zabezpieczenia środowiska przyrodniczego i jego ochrony w momencie realizacji prac. Doszczegółowienie lokalizacji terenów wykluczonych pod zaplecze budowy, dróg dojazdowych, placów manewrowych czy też odcinków zawężonych pasów budowlanych, będzie możliwe na etapie ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Ze względu na zakres prowadzonych prac i uwarunkowania przyrodnicze terenu inwestycji w decyzji określono zasady zapewnienia nadzoru przyrodniczego w trakcie jej realizacji prowadzonego przez specjalistów: botanika, dendrologa, entomologa, ornitologa, herpetologa, ichtiologa, teriologa, chiropterologa. W pkt I.2.21 sentencji decyzji określono również zakres obowiązków i ramy czasowe prowadzenia poszczególnych nadzorów. Obowiązkiem nadzoru przyrodniczego będzie, m.in. zabezpieczenie terenu budowy, jeżeli warunki siedliskowe ulegną zmianie, np. pojawią się nowe

zastoiska wody czy na terenie budowy stwierdzone zostaną płazy. Zadaniem nadzoru przyrodniczego będzie również wskazanie konieczności zastosowania zabezpieczeń, kierując się aktualnymi uwarunkowaniami terenowymi oraz rzeczywistym, stwierdzonym w danym sezonie występowaniem migracji płazów. W decyzji określone zostały również parametry jakie powinny mieć wygrodenia herpetologiczne, aby skutecznie spełniały one swoją rolę. W przypadku wszystkich wygrodzień szczególną uwagę zwracać należy na to, że aby gwarantowały skuteczną ochronę małych zwierząt, muszą być szczelne, stabilne, z trwałym naciągami, aby nie dopuścić do fałdowania, które obniża ich efektywność. Niezbędne są regularne kontrole ogrodzeń i w razie stwierdzenia ich wad – natychmiastowe naprawy. Ponieważ zawsze istnieje ryzyko, że pomimo podjętych środków ostrożności część zwierząt przedostanie się na teren realizacji przedsięwzięcia, nałożono jednocześnie obowiązek regularnych kontroli terenu budowy przez nadzór herpetologiczny i teriologiczny, ze szczególnym uwzględnieniem miejsc mogących stanowić pułapki dla płazów i innych małych zwierząt, takich jak wykopy, zagłębienia wypełnione wodą, zastoiska i zalewiska, koleiny czy rowy. W przypadku stwierdzenia obecności zwierząt, zostaną one przeniesione do odpowiedniego dla danego gatunku siedliska poza zasięgiem oddziaływania inwestycji. Kontrola placu budowy pod kątem zasiedlenia przed płazami będzie dokonywana również przed zdjęciem warstwy humusu, niwelacją terenu, likwidacją rowów i ewentualnych zastoisk wodnych, jeżeli takie powstaną na terenie inwestycji. Zastosowane działania pozwolą na zminimalizowanie ryzyka nieumyślnego zabijania płazów oraz innych małych zwierząt podczas prowadzenia robót budowlanych.

Ze względu na skalę wycinki nadzór eksperta z dziedziny botaniki będzie konieczny, m.in. podczas wykonywania prac związanych z zabezpieczeniem drzew nieprzeznaczonych do wycinki. Botanik odpowiedzialny będzie także za identyfikację i podejmowanie działań mających na celu uniemożliwienie rozprzestrzeniania się roślin gatunków obcych i inwazyjnych. Powołanie nadzoru przyrodniczego ma również na celu zapewnienie skutecznej ochrony grup zwierząt najbardziej narażonych na zwiększoną śmiertelność podczas realizacji przedsięwzięcia: płazów, ze względu na szeroki zakres planowanych prac ziemnych oraz ptaków i nietoperzy, ze względu na zaplanowaną wycinkę zieleni, a także remont obiektów inżynierskich (mogących stanowić potencjalne schronienie nietoperzy).

W zakresie nadzoru przyrodniczego jest nie tylko kontrola prawidłowego dostosowania się do wskazań wszystkich decyzji wydanych przed uzyskaniem zgody na realizację przedsięwzięcia, ale również zapewnienie by wszystkie prace prowadzone były z poszanowaniem ochrony gatunkowej. Prowadzenie prac pod nadzorem przyrodniczym pozwoli zmniejszyć oddziaływanie na występującą na tym terenie faunę do minimum.

Podkreśla się, że Wykonawca zobowiązany jest do przestrzegania przepisów dotyczących ochrony gatunkowej z mocy prawa i w sytuacji, gdy kontynuacja prac budowlanych wymagała będzie zniszczenia siedlisk gatunków zwierząt (miejsc ich rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji i żerowania) objętych ochroną, chwytania okazów zwierząt objętych ochroną czy też przemieszczania ich z miejsc regularnego przebywania na inne miejsca, winno się wstrzymać prace do czasu uzyskania stosownego zezwolenia – tj. decyzji wynikającej z art. 56 ust. 2, pkt 1 i 2 ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Planowane przedsięwzięcie będzie realizowane na terenie nieistniejącej już linii kolejowej. Inwestycja przebiega w bezpośrednim sąsiedztwie terenów zadrzewionych, pól uprawnych oraz terenów zurbanizowanych. Biorąc pod uwagę, iż planowane przedsięwzięcie dotyczy istniejącej linii kolejowej nie przewiduje się również negatywnego oddziaływania na lokalny krajobraz czy krajobraz kulturowy.

Przedmiotowe przedsięwzięcie będzie źródłem oddziaływania na klimat akustyczny terenów sąsiadujących, w tym podlegających ochronie akustycznej. Oddziaływanie to będzie miało miejsce zarówno na etapie prowadzenia prac realizacyjnych, jak i na etapie eksploatacji. Podczas fazy budowy oddziaływanie na klimat akustyczny będzie zależało przede wszystkim od organizacji robót na czas budowy. W trakcie realizacji przedsięwzięcia będą występowały uciążliwości związane z emisją hałasu przez pojazdy i urządzenia budowlane. Praktycznie nie ma możliwości zastosowania zabezpieczeń, które całkowicie ograniczą negatywne oddziaływanie w fazie budowy, a odpowiednia organizacja prac oraz zastosowanie nowych maszyn z niskim poziomem dźwięku pozwoli na ograniczenie oddziaływania akustycznego.

W celu ograniczenia uciążliwości akustycznej, tut. organ wskazał lokalizacje miejsc wyłączonych z możliwości prowadzenia prac budowlanych w porze nocy oraz w dniach ustawowo wolnych od pracy – pkt I.2.4 sentencji decyzji. Są to tereny podlegające ochronie akustycznej zlokalizowane w odległości mniejszej niż 100 m od terenu realizacji prac, a więc takie, gdzie oddziaływanie akustyczne pochodzące od prac budowlanych może być najbardziej uciążliwe. Dodatkowo w warunku tym dopuszczono możliwość prowadzenia prac w porze nocnej w pobliżu terenów chronionych akustycznie, ale wyłącznie w przypadkach, kiedy niezbędne jest zachowanie ciągłości technologicznej co uniemożliwia ich przerwanie na czas trwania pory nocy. Głównym kryterium w tym przypadku jest uzasadnienie technologiczne dla konieczności prowadzenia prac budowlanych w sąsiedztwie terenów chronionych w porze nocnej. Katalog rodzaju prac nie jest zamknięty, a w treści ww. warunku jedynie jako przykład wskazano betonowanie.

Ponadto w ROŚ zaproponowano takie rozwiązania ograniczające uciążliwość akustyczną podczas prowadzenia prac budowlanych jak: lokalizowanie zapleczy budowy poza terenami zabudowy mieszkaniowej (pkt I.2.5 sentencji decyzji) stosowanie sprawnych technicznie maszyn i pojazdów, organizacja pracy umożliwiająca maksymalne ograniczenie czasu budowy, ograniczenie ilości przejazdów pojazdów ciężkich oraz maszyn w sąsiedztwie budynków mieszkalnych. W ocenie tut. organu rozwiązania te wpłyną na ograniczenie uciążliwości akustycznych występujących podczas prowadzenia prac budowlanych.

Planowana inwestycja przebiega w sąsiedztwie terenów mieszkaniowo – usługowych, terenów zabudowy zagrodowej, terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, terenów rekreacyjno-wypoczynkowych. Kwalifikacji terenów podlegających ochronie akustycznej dokonano na podstawie obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w oparciu o faktycznie zagospodarowanie zgodnie z art. 115 Prawa ochrony środowiska oraz wyznaczonych na podstawie art. 114 ust. 3 Prawa ochrony środowiska. Zgodnie Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. Nr 2014 r., poz. 112), dopuszczalne poziomy hałasu od linii kolejowych dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wynoszą dla pory dnia LAeqD 61 dB i pory nocy LAeqN 56 dB, dla terenów o funkcji mieszkaniowo-usługowej, zagrodowej wynoszą dla pory dnia LAeqD 65 dB i pory nocy LAeqN 56 dB. Natomiast dla terenów o funkcji rekreacyjno-wypoczynkowej w porze dnia dopuszczalne poziomy hałasu wynoszą LAeqD 65 dB. Dla ww. terenów dopuszczalny poziomy hałasu dla pory nocy nie obowiązuje. Natomiast na terenach zamkniętych, przeznaczonych do działalności produkcyjnej, składowania i magazynowania, na których znajduje się zabudowa mieszkaniowa, szpitale, domy pomocy społecznej lub budynki związane ze stałym albo czasowym pobytem dzieci i młodzieży, ochrona przed hałasem polega na stosowaniu rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach.

Źródłami bezpośredniej emisji hałasu będzie ruch pociągów poruszających się projektowanej linii kolejowej oraz linii dowiązujących się do przedmiotowej linii. W obliczeniach rozprzestrzeniania hałasu jako parametry linii kolejowej uwzględniono między innymi: natężenie ruchu pociągów pasażerskich oraz towarowych, prędkość poruszania się pociągów.

Z przedłożonej dokumentacji wynika, że przewidywane natężenie ruchu na linii kolejowej 198 Pyskowice – Pyskowice Miasto wyniesie ok. 74 pociągów pasażerskich w porze dnia i 12 pasażerskich w porze nocy. Dla odbudowywanej linii kolejowej nr 198 nie przewiduje się prowadzenia ruchu towarowego. Do oceny oddziaływania akustycznego wzięto pod uwagę także ruch pociągów po linii kolejowej nr 132 Pyskowice PKA – Paczyna w natężeniu: 31 pociągów pasażerskich w porze dnia i 8 w porze nocy oraz 20 pociągów towarowych w porze dnia i 11 w porze nocy. Przeprowadzona analiza akustyczna nie wykazała przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu na granicy najbliższych terenów chronionych akustycznie. Niemniej jednak mając na uwadze, że w kilku punktach receptorowych na granicy terenów chronionych akustycznie obliczone wartości hałasu zbliżają się do wartości dopuszczalnych:

pkt receptorowy nr 100: 54,9 dB przy dopuszczalnych 56 dB,

pkt receptorowy nr 101: 55,2 dB, przy dopuszczalnych 56 dB,

pkt receptorowy nr 102: 55,5 dB, przy dopuszczalnych 56 dB,

a także mając na uwadze niewielkie oddalenie od projektowanej LK198 punktów receptorowych znajdujących się na granicach terenów faktycznie zagospodarowanych tj:

pkt receptorowy nr 103: 29 m,

pkt receptorowy nr 104: 50 m,

pkt receptorowy nr 105: 25 m

w pkt IV sentencji decyzji nałożono na Inwestora obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej. Obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej wskazał również Śląski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w opinii z 27 października 2025 r., zn.: NS-NZ.9022.28.8.2025. Sami autorzy ROŚ w jego treści także wskazywali na zasadność wykonania ww. analizy.

Analiza porealizacyjna powinna zostać przeprowadzona w zakresie oddziaływania akustycznego, a pomiary powinny zostać wykonane zgodnie z obowiązującymi przepisami – obecnie rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem (Dz. U. z 2011 r., Nr 140, poz. 824).

Punkty oceny powinny zostać tak dobrane, aby materiał uzyskany z analizy porealizacyjnej można było porównać z materiałem dowodowym przedłożonym na etapie uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Pomiary te powinny zostać zrealizowane na terenach objętych ochroną akustyczną, które zostały faktycznie zagospodarowane m.in. w lokalizacjach określonych w Tabeli nr 4.

Celem przeprowadzenia analizy porealizacyjnej jest określenie rzeczywistego wpływu funkcjonującej linii kolejowej na tereny podlegające ochronie akustycznej zlokalizowane w jej otoczeniu.

Do oceny skumulowanego oddziaływania akustycznego przedsięwzięcia dodano oddziaływanie akustyczne drogi krajowej nr 94 kolidującej z projektowaną linią kolejową w km 1+182, a także drogi wojewódzkiej nr 901 w km 2+619. Dowodzą one, że głównym źródłem oddziaływania akustycznego są

ww. drogi, a odbudowana linia kolejowa nr 198 nie będzie znaczącym źródłem hałasu w stosunku do nich. Przeprowadzona analiza skumulowanego oddziaływania akustycznego także nie wykazała przekroczeń na najbliższych terenach chronionych akustycznie.

Eksploatacja linii kolejowych z uwagi na charakter przenoszonych obciążeń przez poruszające się pojazdy szynowe, stanowi źródło drgań. Intensywność drgań uzależniona jest od parametrów eksploatacyjnych linii, konstrukcji nawierzchni oraz cech wytrzymałościowych i odkształceniowych podtorza. Drgania wywołane ruchem kolejowym podczas normalnej eksploatacji zależą przede wszystkim od siły wzbudzającej na styku obręczy koła z nawierzchnią szynową. Powstające w tym procesie siły mogą być przyczyną wzbudzenia drgań gruntu, przenoszących się następnie na fundamenty i na konstrukcję budynku. Amplituda przyspieszenia drgań od źródła zależna jest od masy i prędkości pojazdów jak również od rodzaju i stanu torowiska. Istotny wpływ na generowanie drgań szynowych mają nierównomierności nawierzchni szyny, ale przede wszystkim stopień tzw. falistego zużycia szyn. Realizacja przedmiotowej inwestycji doprowadzi do poprawy parametrów przejazdowych, a tym samym spowoduje ograniczenie negatywnego oddziaływania drgań od linii kolejowej.

Zgodnie z zapisami normy PN-B-02170 Ocena szkodliwości drgań przekazywanych przez podłoże na budynki można pominąć obciążenie budynku wywołane drganiami przekazywanymi przez podłoże, jeżeli budynek znajduje się w odległości 25 m od osi linii kolejowej. Ochrona przed drganiami od planowanej inwestycji opierać się będzie na starannym wykonaniu podtorza o prawidłowej konstrukcji i utwardzeniu podbudowy podczas modernizacji. Na terenie objętym przedsięwzięciem znajdują się 2 obiekty objęte ochroną konserwatorską:

dworzec kolejowy stacji Pyskowice, przy ul. Wolności 16, kod: PL.1.9.ZIPOZ.NID_E_24_BK.315705, budynek straży pożarnej, ob. garaż, datowany na 1920r., kod: PL.1.9.ZIPOZ.NID_E_24_BK.315676.

Zakres prac w rejonie stacji Pyskowice w ciągu linii kolejowej nr 132 będzie ograniczony jedynie do branży teletechnicznej i systemu sterowania ruchem. Prace w żaden sposób nie będą zagrażały ani ingerowały w zabytki objęte terenem przedsięwzięcia, dlatego należy wykluczyć możliwość wystąpienia oddziaływania na nie. Jednocześnie podkreśla się, że wszelkie prace budowlane muszą uwzględniać ochronę dóbr kultury, a prowadzenie robót budowlanych oraz podejmowanie innych działań, które mogłyby prowadzić do naruszenia lub zmiany wyglądu zabytku wymagają przed rozpoczęciem jakichkolwiek prac ziemnych wystąpienia do właściwego miejscowo wojewódzkiego konserwatora zabytków. Kwestie te są regulowane m. in. przez przepisy ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2024 r., poz. 1292). Zgodnie z ww. ustawą prowadzenie prac budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru, wykonywanie robót budowlanych w otoczeniu zabytku czy prowadzenie robót archeologicznych wymaga uzyskania przez inwestora pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Eksploatacja planowanej linii kolejowej nie będzie źródłem znaczącej emisji zanieczyszczeń do powietrza. Zakłada się elektryfikację taboru kolejowego, który nie będzie źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza. Tarcie kół lokomotyw i wagonów o szyny oraz ścieranie się wstawek hamulcowych i okładek hamulców tarczowych i zużywania się elementów składu pociągów będzie źródłem niewielkiej emisji pyłów do powietrza. Nie będzie to jednak oddziaływanie znaczące w kontekście jakości powietrza w rejonie planowanego przedsięwzięcia.

Jak wynika z art. 82 ust. 2 ustawy oos, właściwy organ stwierdza konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o

których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 4b, biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:

- 1) posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko lub wymagają uszczegółowienia,
- 2) ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz jego powiązania z innymi przedsięwzięciami istnieje możliwość kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie,
- 3) istnieje możliwość oddziaływania przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody.

Po przeanalizowaniu całości materiału dowodowego, tut. organ stwierdził, że posiadane informacje dotyczące zakresu planowanego przedsięwzięcia są wystarczające i nie wymagają uszczegółowienia (pkt III decyzji).

Z uwagi na fakt, że oddziaływania ograniczają się do bliskiego sąsiedztwa linii kolejowej oraz oddalenie od granicy państwa (ok. 51 km w najbliższym punkcie) nie stwierdza się znaczącego oddziaływania transgranicznego i wobec powyższego nie istnieje konieczność przeprowadzania postępowania transgranicznego (pkt V decyzji).

Wypełniając obowiązek wynikający z art. 33 ust. 1 oraz art. 79 ust. 1 ustawy oos tut. organ obwieszczeniem z 25 czerwca 2026 r. zn.: WOOŚ.420.20.2024.MP.32, podał do publicznej wiadomości informację o: przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, wszczęciu postępowania, przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie, organie właściwym do wydania decyzji oraz organach właściwych do wydania opinii i dokonania uzgodnień, możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu, możliwości składania uwag i wniosków, sposobie i miejscu składania uwag i wniosków ze wskazaniem 30-dniowego terminu (od 29 czerwca 2026 r. do 28 lipca 2026 r.), oraz o organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków.

Ww. obwieszczenie zostało przekazane do Urzędu Miasta w Toszku i w Pyskowicach, a także zamieszczone na tablicy ogłoszeń i w Biuletynie Informacji Publicznej RDOŚ w Katowicach na zasadach określonych w art. 33 a) ustawy oos.

W ramach ww. udziału społeczeństwa wpłynęło do tut. organu pismo z 28 lipca 2026 r. osoby zainteresowanej, w którym przedstawiono uwagi do ROŚ. Ww. pismo zostało przekazane do pełnomocnika Inwestora celem odniesienia się do poruszanych kwestii. Odpowiedź na powyższe została przekazana przy piśmie z 24 sierpnia 2026 r.

Poniżej przedstawiono stanowisko tut. organu odnośnie do wniesionych w trakcie postępowania uwag:

ROŚ nie zawiera wystarczającej analizy wpływu planowanej odbudowy linii kolejowej nr 198 na krajobraz priorytetowy nr 575 „Pławniowice”, wyznaczony w Audycie Krajobrazowym Województwa Śląskiego.

Odnosząc się do ww. uwagi należy wskazać, że szczegółowa analiza stanu i uwarunkowań krajobrazowych obszaru została przedstawiona w Rozdziałach 6.10 i 6.11 ROŚ, a także w Załączniku nr

5 do ROŚ – „Mapa uwarunkowań kulturowych”. Analizą objęto m.in. morfologię terenu, strukturę jego pokrycia oraz powiązania widokowe z obszarami o szczególnych wartościach historycznych i kulturowych.

W celu ograniczenia oddziaływań wizualnych przewidziano m.in. zakaz lokalizacji zapleczy budowy w miejscach eksponowanych widokowo. Ponadto, w pkt I.2.5 i I.2.6 sentencji niniejszej decyzji wskazano obszary wyłączone z możliwości lokalizacji placów manewrowych, dróg i dojazdów oraz odcinki, na których należy ograniczyć szerokość pasa budowy. Planowane rozwiązania uwzględniają kierunki ochrony określone w Audycie Krajobrazowym z 2025 r. dla krajobrazu priorytetowego nr 575 „Pławniowice”. Przedsięwzięcie polega na odtworzeniu historycznego przebiegu linii kolejowej, w związku z czym inwestycja nie będzie stanowić całkowicie nowej funkcji przestrzennej. Nie przewiduje również realizacji wielkogabarytowych obiektów kubaturowych, które mogłyby w sposób trwały zmienić charakter rolniczo-osadniczego krajobrazu. Istotne znaczenie ma także prowadzenie znacznej części trasy w wykopie, co ogranicza ekspozycję infrastruktury. Na ocenę oddziaływania na krajobraz wpływa również istniejące zagospodarowanie terenu. Bezpośrednio pomiędzy planowaną linią nr 198, a zespołem pałacowo-parkowym w Pławniowicach znajduje się czynna, dwutorowa i zelektryfikowana linia kolejowa nr 132 wraz z towarzyszącą infrastrukturą. Stanowi ona istniejący element krajobrazu oraz częściową barierę optyczną. Infrastruktura projektowana w ramach odbudowy linii nr 198 będzie zatem funkcjonować w istniejącym korytarzu transportowym, a nie jako całkowicie nowa, niezależna dominanta krajobrazowa. Uwzględniono również cele Audytu Krajobrazowego dotyczące zachowania naturalnego i biologicznie czynnego charakteru dolin rzecznych oraz ciągłości przyrodniczej. W odniesieniu do rowu R-PB i ciek Pniówka przewidziano rozwiązania ograniczające ingerencję w krajobraz, w tym złagodzenie skarp i zastosowanie naturalnej pokrywy roślinnej. W zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego zidentyfikowane obiekty zabytkowe zostały objęte analizą oddziaływań, a dla nich przewidziano środki ochronne. W szczególności dla obiektów znajdujących się w rejonie stacji Pyskowice zastosowane zostaną wymagania techniczne ograniczające możliwość wystąpienia oddziaływań dynamicznych. W przypadku zabytkowej nastawni Pyskowice „PK” zakres prac nie obejmuje ingerencji w konstrukcję ani elewację budynku, natomiast w przypadku zabytkowego mostu nad Dramą nie przewiduje się prac konstrukcyjnych ani hydrotechnicznych. Prace przy zabytkowym moście na Pniówce ograniczą się do robót remontowo-konserwatorskich, bez zmiany jego gabarytów i światła hydraulicznego. Dodatkowo, w strefach ochrony archeologicznej głębokie wykopy będą prowadzone pod stałym nadzorem archeologicznym, a w przypadku ujawnienia obiektu mogącego posiadać wartość zabytkową prace zostaną wstrzymane zgodnie z obowiązującymi przepisami. W celu ograniczenia oddziaływań wizualnych w dokumentacji określono również dodatkowe wytyczne projektowe. Obejmują one m.in. zastosowanie lekkich konstrukcji wsporczych sieci trakcyjnej oraz wykonanie rowów z wykorzystaniem humusu i naturalnej roślinności, co ma ograniczyć kontrast projektowanej infrastruktury z otoczeniem.

Mając powyższe na uwadze, tut. organ stwierdza, że wpływ przedsięwzięcia na krajobraz priorytetowy nr 575 „Pławniowice” oraz związane z nim wartości kulturowe został uwzględniony w przeprowadzonych analizach i rozwiązaniach projektowych. Charakter inwestycji, jej lokalizacja w historycznym przebiegu linii kolejowej, brak zabudowy wielokubaturowej, prowadzenie części trasy w wykopie oraz zastosowanie środków minimalizujących ograniczają potencjalne oddziaływanie na walory krajobrazowe. W ocenie tut. organu realizacja przedsięwzięcia, przy zachowaniu określonych w decyzji warunków, nie będzie skutkowała istotnym i trwałym przekształceniem walorów krajobrazowych krajobrazu priorytetowego nr 575 ani naruszeniem celów jego ochrony określonych w Audycie Krajobrazowym.

Analiza skutków wycinki drzew i zadrzewień, zakres i adekwatność kompensacji przyrodniczej, dobór gatunków oraz lokalizacja nasadzeń kompensacyjnych.

Odnosząc się do ww. uwag (ze względu na podobieństwo tematyczne – potraktowano je łącznie), należy wskazać, że zagadnienie usunięcia zieleni, w tym skutków planowanej wycinki drzew i zadrzewień, a także zakresu i sposobu wykonania kompensacji przyrodniczej, zostało szczegółowo przeanalizowane w zgromadzonej dokumentacji oraz uwzględnione w warunkach określonych w niniejszej decyzji.

Podstawę identyfikacji zasobów dendrologicznych stanowi Załącznik nr 15 do Aneksu nr 1 do ROŚ – szczegółowy operat dendrologiczny, sporządzony przez uprawnionych specjalistów. Zakres przestrzenny planowanej wycinki, tereny przewidziane do wymiany gruntu oraz lokalizację drzew dziuplastych i okazów o cechach starodrzewu przedstawiono w Załączniku nr 16 do Aneksu nr 1 do ROŚ – „Wycinka i wymiana gruntu w obszarze przedsięwzięcia”. Przyczyny usunięcia zieleni zostały natomiast przedstawione w Rozdziale 5.1 ROŚ oraz na stronie 18 Aneksu nr 1 do ROŚ.

Z dokumentacji wynika, że spośród 1277 drzew przewidzianych do usunięcia 1218 drzew, tj. około 95%, podlega usunięciu w związku z koniecznością zachowania wymagań dotyczących bezpieczeństwa i prawidłowej eksploatacji infrastruktury kolejowej. Wymóg ten wynika w szczególności z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym oraz z przepisów Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 7 sierpnia 2008 r. w sprawie wymagań w zakresie odległości i warunków dopuszczających usytuowanie drzew i krzewów (...) w sąsiedztwie linii kolejowej. Pozostałe 59 drzew, stanowiące około 5% drzew przewidzianych do usunięcia, koliduje bezpośrednio z rozwiązaniami projektowymi, w szczególności z budową chodników i dojść do peronów stacji Pyskowice Miasto. Powyższe oznacza, że zasadnicza część planowanej wycinki nie wynika z dowolnego kształtowania zagospodarowania terenu, lecz z konieczności zapewnienia zgodności inwestycji z wymaganiami dotyczącymi bezpieczeństwa ruchu kolejowego. Jednocześnie wskazane w dokumentacji liczby mają charakter szacunkowy i mogą podlegać weryfikacji na dalszych etapach przygotowania przedsięwzięcia.

Nie znajduje również potwierdzenia zarzut pominięcia w analizie wartości przyrodniczej usuwanej zieleni. Zgodnie z Rozdziałem 7.1 ROŚ, Tabelą 3.1 operatu dendrologicznego oraz informacjami zawartymi na stronie 19 Aneksu nr 1 do ROŚ, przedmiotowy kompleks zieleni nie stanowi pierwotnego, zwartego kompleksu leśnego o wykształconej strukturze wielopiętrowej. W znacznej części jest on wynikiem około 20-letniej sukcesji roślinnej na nieużytkowanym podtorzu oraz w wykopach dawnej linii kolejowej nr 198. W strukturze drzewostanu dominują osobniki młode i bardzo młode oraz gatunki pionierskie, w szczególności topola osika, brzoza brodawkowata i wierzba krucha. Znaczący udział ma również robinia akacjowa – gatunek obcy geograficznie i o charakterze inwazyjnym. Przeprowadzona w ROŚ waloryzacja wskazuje zatem na relatywnie niską wartość przyrodniczą analizowanego kompleksu. Jednocześnie w dokumentacji przeanalizowano potencjalne skutki ekologiczne odsłonięcia ściany lasu i zwartych zadrzewień. Uwzględniono w szczególności możliwość zwiększonego nasłonecznienia, zmianę oddziaływania wiatru oraz zwiększenie możliwości wkraczania gatunków obcych i inwazyjnych. Tym samym analiza nie ograniczała się wyłącznie do wskazania liczby drzew przeznaczonych do usunięcia, lecz obejmowała również przewidywane następstwa przyrodnicze tego działania.

W celu ograniczenia skutków usunięcia zieleni w niniejszej decyzji nałożono obowiązek wykonania nasadzeń zastępczych oraz urządzenia zieleni, w tym w rejonie stacji Pyskowice Miasto. Zgodnie z pkt I.2.11 sentencji decyzji przewidziano nasadzenie minimum 60 drzew. Jednocześnie, zgodnie z

wymaganiami określonymi w punkcie 5 Aneksu 2 do ROŚ, z programu kompensacji całkowicie wyłączono gatunki obce i inwazyjne, w tym robinie akacjową. Planowane nasadzenia będą obejmowały wyłącznie rodzime gatunki drzew, charakteryzujące się wysoką wartością przyrodniczą i odpowiadające potencjalnej roślinności naturalnej właściwej dla tego regionu. Wśród rozpatrywanych gatunków znajdują się w szczególności dąb szypułkowy (*Quercus robur*), lipa drobnolistna (*Tilia cordata*) oraz brzoza brodawkowata (*Betula pendula*). Do realizacji nasadzeń zostanie wykorzystany odpowiednio rozwinięty, zdrowy materiał szkółkarski, charakteryzujący się obwodem pnia wynoszącym minimum 10–12 cm, mierzonym na wysokości 100 cm. Brak możliwości wykonania nasadzeń w stosunku 1:1 bezpośrednio w granicach terenu kolejowego nie może być utożsamiany z brakiem kompensacji przyrodniczej. Lokalizacja nowych drzew musi bowiem uwzględniać ograniczenia wynikające z przepisów dotyczących bezpieczeństwa infrastruktury kolejowej, w tym wymagane odległości od torów i pozostałych elementów infrastruktury. Obowiązek zastosowania rodzimych gatunków roślin wynika z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o gatunkach obcych. Skuteczność nasadzeń została dodatkowo zabezpieczona poprzez nałożenie w pkt I.2.18.1 sentencji decyzji obowiązku kontroli ich prawidłowego wykonania przez nadzór przyrodniczy – botaniczny. Nasadzenia będą również objęte obowiązkową pielęgnacją, a w przypadku ich obumarcia lub nieprzyjęcia się przewidziano obowiązek ich wymiany. Za adekwatne działanie ograniczające skutki usunięcia najcenniejszych elementów drzewostanu należy uznać również rozwiązanie przewidziane w pkt 2b Aneksu 2 do ROŚ (str. 8), polegające na pozostawieniu 25 kłód pochodzących z najcenniejszych usuwanych drzew, w wieku powyżej 60 lat. Kłody te zostaną pozostawione w odpowiednio wyznaczonych i bezpiecznych miejscach w obrębie pasa kolejowego, gdzie będą podlegały naturalnemu rozkładowi. Pozostawienie martwego drewna pozwoli na zachowanie potencjalnych nisz ekologicznych i bazy pokarmowej dla organizmów związanych z rozkładającym się drewnem, w tym organizmów saproksylicznych. W celu zapewnienia właściwego wyboru materiału oraz jego lokalizacji w pkt I.2.10 sentencji decyzji zobowiązano nadzór entomologiczny i dendrologiczny do wskazania kłód, które należy pozostawić, oraz określenia ich rozmieszczenia. Działania te należy prowadzić w uzgodnieniu z właściwym miejscowo nadleśniczym lub zarządcą terenu. Ponadto w ww. punkcie sentencji decyzji nałożono na Inwestora obowiązek przekazania Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach danych dotyczących dokładnej liczby i lokalizacji kłód pozostawionych na terenie leśnym do samoczynnego rozkładu. Obowiązek ten umożliwi weryfikację faktycznej realizacji działania oraz ocenę warunków siedliskowych stworzonych dla organizmów związanych z martwym drewnem, w szczególności chronionych owadów saproksylicznych. Dodatkowym środkiem ograniczającym skutki realizacji przedsięwzięcia jest sposób gospodarowania warstwą humusową. Zgodnie z pkt I.2.12 sentencji decyzji zdjęty humus, zawierający naturalny bank nasion rodzimych gatunków roślin, będzie w możliwie największym zakresie wykorzystywany lokalnie, w szczególności do zadarniania skarp. Rozwiązanie to służy odtworzeniu lokalnej pokrywy roślinnej oraz ograniczeniu ekspansji gatunków obcych i inwazyjnych. W celu ograniczenia ryzyka uszkodzenia drzew pozostających poza zakresem wycinki oraz ochrony ich systemów korzeniowych w pkt I.2.8.1 sentencji decyzji określono obowiązek zabezpieczenia drzew osłonami wykonanymi z desek do wysokości co najmniej 2 m, z zastosowaniem podkładu amortyzującego i bez użycia gwoździ. Ponadto, zgodnie z pkt I.2.5.1 sentencji decyzji, pod koronami drzew oraz w dodatkowym pasie o szerokości co najmniej 2 m od rzutu korony wprowadzono bezwzględny zakaz składowania materiałów i postoju maszyn.

Odnosząc się natomiast do kwestii wskazania konkretnych nieruchomości przeznaczonych pod nasadzenia kompensacyjne, należy podkreślić, że tut. organ w niniejszej decyzji nie wskazuje konkretnych działek, na których nasadzenia miałyby być wykonane. Nie oznacza to jednak braku zapewnienia wykonania kompensacji. Mając na względzie konieczność niezwłocznego wyeliminowania powstałej kolizji przestrzennej z innym przedsięwzięciem, a także zapewnienia

prawidłowej realizacji obowiązku kompensacji przyrodniczej, Inwestor pismem z dnia 6 sierpnia 2026 r., nr sprawy: 260806/JS/01, skierował formalne wystąpienie do Urzędu Miejskiego w Pyskowicach. W piśmie zwrócono się o pilne rozstrzygnięcie zaistniałej kolizji oraz ponowne wskazanie alternatywnych nieruchomości gminnych, które byłyby wolne od istniejących roszczeń oraz planowanych przedsięwzięć inwestycyjnych. Urząd Miejski w Pyskowicach udzielił odpowiedzi pismem z dnia 11 sierpnia 2026 r., znak sprawy: GK.6131.5.032.2024 / GK-RD.KW.672.2026. Burmistrz Miasta Pyskowice poinformował, że realizowana równolegle inwestycja pn. „Przebudowa i rozbudowa ul. Piaskowej” nie obejmuje całej powierzchni działki ewidencyjnej nr 285/20. Do wskazanego pisma Urząd Miejski w Pyskowicach dołączył fragment projektu drogowego dotyczącego przedmiotowego zadania. Na przekazanym materiale graficznym określono dokładny zakres planowanej inwestycji drogowej oraz wskazano, w sposób eliminujący kolizję przestrzenną, dostępny obszar przeznaczony do realizacji nasadzeń zastępczych związanych z odbudową linii kolejowej nr 198. Dzięki wyodrębnieniu wskazanej strefy możliwe jest jednoznaczne rozdzielanie zakresu nasadzeń związanych z poszczególnymi przedsięwzięciami. Tym samym wykluczone zostaje ryzyko wykorzystania tych samych drzew jako formy kompensacji przyrodniczej jednocześnie dla dwóch różnych inwestycji. Jednocześnie ostateczna lokalizacja nasadzeń powinna zostać dobrana z uwzględnieniem wymagań wynikających z przepisów dotyczących bezpieczeństwa infrastruktury kolejowej oraz warunków terenowych i przyrodniczych.

Mając na uwadze powyższe, tut. organ stwierdza, że zarzut dotyczący niewystarczającej analizy skutków wycinki drzew i zadrzewień oraz nieadekwatnej kompensacji przyrodniczej, w tym zarzuty dotyczące doboru gatunków i lokalizacji nasadzeń, nie znajduje potwierdzenia w zgromadzonym materiale. Dokumentacja środowiskowa obejmuje identyfikację i waloryzację zasobów dendrologicznych, określenie przyczyn wycinki, analizę jej potencjalnych skutków, a także wskazanie środków minimalizujących i kompensacyjnych. Przyjęto również wymagania dotyczące doboru rodzimych gatunków drzew, jakości materiału szkółkarskiego, pielęgnacji i uzupełniania nasadzeń, a także dodatkowe działania kompensacyjne w postaci pozostawienia części martwego drewna i wykorzystania warstwy humusowej. Zakres tych działań został dodatkowo zabezpieczony wiążącymi warunkami określonymi w pkt I.2.5.1, I.2.8.1, I.2.10, I.2.11, I.2.12, I.2.18.1 sentencji niniejszej decyzji. W ocenie tut. organu przyjęte rozwiązania zapewniają odpowiednie ograniczenie oddziaływań związanych z usunięciem zieleni oraz zabezpieczenie wartości przyrodniczych występujących w obszarze realizacji przedsięwzięcia.

Niewystarczająca ocena oddziaływania przedsięwzięcia na awifaunę.

Odnosząc się do uwagi dotyczącej niewystarczającego rozpoznania i oceny oddziaływania przedsięwzięcia na awifaunę, w tym zarzutu incydentalnego charakteru badań terenowych, tut. organ wskazuje, że zarzut ten nie znajduje potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.

Charakterystyka stanu środowiska przyrodniczego, w tym skład gatunkowy awifauny, ze szczególnym uwzględnieniem gatunków chronionych, dziuplaków i gatunków migrujących, a także lokalizacja stanowisk lęgowych i miejsc żerowania, została przedstawiona w Rozdziale 6.7.8 ROŚ (str. 149) oraz w Tabelach 33 i 34. Rozmieszczenie stref lęgowych i miejsc żerowania przedstawiono również na Załączniku nr 7 do ROŚ. Badania terenowe obejmowały kluczowe okresy fenologiczne, tj. migrację wiosenną, sezon lęgowy oraz migrację jesienną, a zatem nie miały charakteru jednorazowej obserwacji. Zakres przeprowadzonych badań należy oceniać z uwzględnieniem charakteru przedsięwzięcia, jego lokalizacji oraz potencjalnego zasięgu oddziaływania. Zgodnie z art. 66 ustawy o oś dokumentacja powinna zapewniać rzetelną i reprezentatywną charakterystykę stanu środowiska oraz określać przewidywane oddziaływania przedsięwzięcia. Wymagania te zostały spełnione poprzez

przeprowadzenie inwentaryzacji przyrodniczej oraz analiz specjalistycznych uwzględnionych w ROŚ i dokumentacji uzupełniającej. Brak jest podstaw do przyjęcia, że prawidłowa ocena oddziaływania wymagała automatycznie prowadzenia wieloletnich badań terenowych. Tym bardziej, że korytarz dawnej linii kolejowej nr 198 pozostaje nieużytkowany od około 20 lat i w tym czasie podlegał intensywnym procesom sukcesji roślinnej, co uwzględniono m.in. w Tabeli 3.1 Operatu Dendrologicznego oraz w punkcie 2b Aneksu 2 do ROŚ. Przedłożony ROŚ wraz z pięcioma komplementarnymi aneksami został ponadto poddany weryfikacji i opiniowaniu przez właściwe organy uczestniczące w postępowaniu. W dokumentacji przeanalizowano regionalne i lokalne korytarze ekologiczne oraz trasy dobowych i sezonowych przelotów ptaków wodno-błotnych związanych ze zbiornikiem Dzierżno Duże. Uwzględniono również istniejącą infrastrukturę kolejową. Odbudowywana linia nr 198 będzie przebiegać w bezpośrednim sąsiedztwie i zasadniczo równolegle do istniejącej magistrali LK132, a w rejonie stacji Pyskowice zostanie włączona do istniejącego układu kolejowego w km 41+850–43+125. Nie stwierdzono podstaw do przyjęcia, że realizacja przedsięwzięcia spowoduje istotne ograniczenie drożności istniejących tras przemieszczania się ptaków pomiędzy zbiornikiem Dzierżno Duże a dolinami rzek Dramy i Pniówki. Należy również uwzględnić, że lokalna awifauna już obecnie funkcjonuje w środowisku obejmującym czynną magistralę LK132, sieć trakcyjną oraz regularny ruch kolejowy. Oznacza to, że hałas, drgania i infrastruktura kolejowa nie będą w analizowanym obszarze całkowicie nowymi czynnikami. Okoliczność ta została uwzględniona przy ocenie charakteru i skali potencjalnego oddziaływania linii nr 198.

Obecność żurawia (*Grus grus*) w rejonie inwestycji również została uwzględniona w analizach. Dolina Pniówki i tereny przylegające do nieczynnego podtorza mogą być wykorzystywane jako miejsca czasowego żerowania i element lokalnego korytarza przelotowego, przy czym pas bezpośrednich robót nie obejmuje zidentyfikowanych stref gniazdowania tego gatunku. W celu ograniczenia oddziaływania na awifaunę przewidziano szereg środków minimalizujących. Zgodnie z pkt I.2.9 sentencji decyzji wycinka drzew i krzewów może być prowadzona wyłącznie poza okresem lęgowym ptaków, tj. od 16 października do 28/29 lutego. W celu ograniczenia skutków utraty potencjalnych miejsc lęgowych w pkt I.2.13 sentencji decyzji określono minimalną liczbę i rodzaje budek lęgowych, dobranych z uwzględnieniem gatunków stwierdzonych podczas inwentaryzacji, w tym dziuplaków. Ich lokalizację wskaże ornitolog sprawujący nadzór przyrodniczy. Zgodnie z pkt I.3.1 sentencji decyzji obowiązek czyszczenia, naprawy lub wymiany uszkodzonych budek będzie realizowany przez okres 10 lat na etapie eksploatacji przedsięwzięcia. W celu ograniczenia ryzyka porażenia ptaków zastosowane zostaną atestowane zewnętrzne osłony izolatorów stojących na odbudowywanym odcinku linii nr 198, od km 0+000 do km 2+990, oraz na przebudowywanym odcinku linii nr 132, w km 41+850–43+125. Dodatkowo w obrębie peronów przewidziano rozwiązania ograniczające ryzyko kolizji ptaków z elementami przeszklonymi. Z kolei zastosowanie opraw LED o niskiej intensywności, z wiązką światła skierowaną wyłącznie w dół, ograniczy emisję światła poza obszar wymagający oświetlenia. Rozwiązania te wskazano na str. 33–34 Aneksu nr 1 do ROŚ oraz uwzględniono w warunku I.2.3 oraz II.5 sentencji decyzji.

Mając powyższe na uwadze, tut. organ stwierdza, że ocena oddziaływania przedsięwzięcia na awifaunę uwzględnia stan wyjściowy środowiska, wyniki inwentaryzacji, potencjalną utratę siedlisk, funkcjonowanie korytarzy ekologicznych oraz trasy przemieszczania się ptaków, a także oddziaływania związane z realizacją i eksploatacją infrastruktury. Zastosowane środki minimalizujące, w szczególności ograniczenie terminu wycinki, montaż i utrzymanie budek lęgowych oraz zabezpieczenia sieci trakcyjnej i elementów infrastruktury, ograniczają ryzyko negatywnego wpływu przedsięwzięcia

na lokalną awifaunę. W konsekwencji brak jest podstaw do uznania, że przeprowadzone rozpoznanie lub ocena oddziaływania przedsięwzięcia na ptaki są niewystarczające.

Niewystarczająca ocena oddziaływania przedsięwzięcia na nietoperze.

Odnosząc się do ww. uwagi należy wskazać, że rozpoznanie potencjalnych miejsc schronienia nietoperzy, w tym drzew dziuplastych i obiektów inżynieryjnych, przedstawiono w Rozdziale 6.7.10 ROŚ. W Tabelach 36, 37 i 38 na str. 162–163 zestawiono stwierdzone gatunki oraz ich charakterystykę ekologiczną. W toku inwentaryzacji stwierdzono 6 gatunków/grup gatunków nietoperzy: borowca wielkiego, karlika większego, karlika malutkiego, karlika drobnego, mroczka późnego oraz nocka *Myotis* sp. Nie stwierdzono kolonii letnich ani rozrodczych w obiektach inżynieryjnych i zadrzewieniach. Zidentyfikowano natomiast jeden potencjalny obiekt zimowania w km 0+0,500. Lokalizację punktów detekcji aktywności nietoperzy przedstawiono na Rysunku 25 ROŚ. Badania obejmowały kluczowe okresy aktywności tej grupy zwierząt, w tym okres rozrodu, migracji i żerowania.

Przy ocenie wpływu przedsięwzięcia uwzględniono również regionalny korytarz migracyjny nietoperzy przebiegający wzdłuż doliny rzeki Dramy, opisany w Rozdziale 7.4.2.2 ROŚ. Korytarz ten funkcjonuje w sąsiedztwie czynnej linii kolejowej nr 132, a znajdujący się na niej most nad rzeką Dramą w km 43+439 stanowi istotny element zachowania jego ciągłości. Odbudowywana linia nr 198 zostanie włączona w istniejący układ infrastruktury kolejowej, nie tworząc całkowicie nowej, niezależnej bariery przestrzennej. Jednocześnie otwarte przestrzenie związane z pasem kolejowym mogą być wykorzystywane przez nietoperze jako elementy orientacji i przemieszczania się oraz potencjalne miejsca żerowania.

Podstawowe znaczenie dla zachowania ciągłości korytarza ekologicznego ma dolina rzeki Dramy. Most w km 43+439 linii nr 132 nie będzie podlegał rozbiórce ani przebudowie zmieniającej jego parametry. Nie przewiduje się również ingerencji w koryto rzeki ani w światło obiektu. Zakres prac obejmuje jedynie prace zachowawczo-remontowe oraz ułożenie okablowania teletechnicznego i elementów systemu sterowania ruchem kolejowym. Zachowanie dotychczasowych parametrów obiektu pozwoli na utrzymanie funkcjonalności doliny Dramy jako korytarza ekologicznego. W celu ograniczenia potencjalnych oddziaływań na nietoperze określono działania minimalizujące. Przed rozpoczęciem wycinki drzewa przeznaczone do usunięcia zostaną ponownie skontrolowane przez specjalistę chiropterologa pod kątem ich ewentualnego zasiedlenia, w szczególności wykorzystania dziupli i szczelin jako schronień. Obowiązek ten określono w pkt I.2.19.6) sentencji decyzji. W przypadku stwierdzenia nietoperzy lub zajętego schronienia dalsze postępowanie zostanie określone przez nadzór przyrodniczy, a w razie potrzeby prace zostaną wstrzymane do czasu uzyskania wymaganych zezwoleń i zastosowania odpowiednich działań ochronnych. Analogicznej kontroli, przeprowadzonej przez specjalistę chiropterologa i ornitologa nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem prac rozbiórkowych, podlegać będą obiekty mogące stanowić schronienia nietoperzy i miejsca bytowania ptaków, w tym przepusty. W przypadku stwierdzenia chronionych gatunków nadzór przyrodniczy określi dalszy sposób postępowania, w tym konieczność wstrzymania prac i uzyskania stosownego zezwolenia na realizację czynności zakazanych. Rozbiórka lub usuwanie zieleni w takim przypadku będzie mogło nastąpić dopiero po uzyskaniu wymaganej zgody. Ograniczeniu potencjalnego oddziaływania na chiropterofaunę będzie służył również sposób zaprojektowania oświetlenia. Przewidziano energooszczędne oprawy LED o ograniczonej intensywności, z ukierunkowanym strumieniem światła skierowanym w dół, co ograniczy emisję światła poza obszar wymagający

oświetlenia oraz ryzyko koncentracji owadów nocnych w sąsiedztwie torowiska. Tym samym ograniczone zostanie również ryzyko wtórnego przyciągania nietoperzy w bezpośrednie sąsiedztwo infrastruktury kolejowej.

Mając na uwadze wyniki przeprowadzonej inwentaryzacji, istniejące uwarunkowania przestrzenne oraz przyjęte środki minimalizujące, należy uznać, że wpływ przedsięwzięcia na chiropterofaunę został uwzględniony w zakresie odpowiadającym charakterowi i skali przedsięwzięcia. Zachowanie funkcjonalności doliny rzeki Dramy, brak ingerencji w światło mostu w km 43+439 linii nr 132 i koryto rzeki, kontrola potencjalnych schronień bezpośrednio przed rozpoczęciem prac oraz ograniczenie oddziaływania oświetlenia pozwalają na ograniczenie ryzyka istotnego pogorszenia warunków przemieszczania się i żerowania nietoperzy.

Niewystarczająca ocena oddziaływania przedsięwzięcia na płazy.

Odnosząc się do uwagi dotyczącej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na płazy, należy wskazać, że w ramach inwentaryzacji przyrodniczej przeprowadzono rozpoznanie uwarunkowań występowania tej grupy zwierząt. Lokalizację stanowisk rozrodczych, potencjalnych zimowisk oraz tras przemieszczania się i migracji płazów przedstawiono w Rozdziałach 6.7.7 i 7.4 oraz w Tabeli 63 ROŚ. Badania obejmowały kluczowe okresy aktywności płazów, w tym migracje wiosenne, okres rozrodu oraz jesienne przemieszczania do miejsc zimowania, a inwentaryzację przeprowadzono w pasie o szerokości 150 m po obu stronach projektowanej osi linii kolejowej. W dokumentacji przeanalizowano również potencjalne kierunki przemieszczania się płazów. Szczególną uwagę poświęcono rejonowi rozlewiska i terenów podmokłych powstałych w obrębie rowu R-PB w km 0+580. Rozlewisko stanowi lokalne, okresowo wykorzystywane siedlisko płazów. Przeprowadzone rozpoznanie nie wykazało jednak występowania w tym miejscu stałego, ciągłego korytarza migracyjnego o znaczeniu ponadlokalnym. Rejon ten należy zatem traktować jako element lokalnego biotopu, którego funkcjonowanie jest uzależnione od okresowych warunków siedliskowych. Jednocześnie, mając na uwadze możliwość przemieszczania się płazów, w ramach przedsięwzięcia przewidziano rozwiązania poprawiające drożność analizowanego obszaru. Odcinki rowu R-PB zaprojektowano ze skarpami o łagodnym nachyleniu 1:2,5.(pkt II.3.2) sentencji decyzji). W km 0+580 przewidziano ponadto budowę przepustu o wymiarach 6,00 m × 3,00 m, zastępującego istniejący obiekt o wymiarach 1,50 m × 1,00 m. Przyjęte rozwiązania ograniczą występowanie barier technicznych i stworzą korzystniejsze warunki dla przemieszczania się zwierząt pomiędzy poszczególnymi fragmentami siedlisk. W pkt I.2.17 sentencji decyzji nałożono obowiązek przeszkolenia pracowników przez nadzór przyrodniczy w zakresie postępowania w przypadku stwierdzenia zwierząt na terenie budowy. Roboty należy prowadzić w sposób umożliwiający zwierzętom samodzielne opuszczanie stref zagrożenia, m.in. poprzez odpowiednie skarpowanie wykopów lub stosowanie pochylni. W przypadku stwierdzenia płazów lub innych małych zwierząt nadzór przyrodniczy może nakazać wykonanie tymczasowych wygrodzeń ochronnych, a osobniki, które przedostaną się na teren budowy, będą odławiane i przenoszone do odpowiednich siedlisk. Miejsca mogące stanowić pułapki dla płazów, w szczególności wykopy, zagłębienia z wodą, zastoiska, koleiny i rowy, będą podlegały regularnym kontrolom. W okresach wiosennych i jesiennych migracji, tj. od 15 lutego do 15 maja oraz od 15 września do 15 listopada, kontrole będą prowadzone dwa razy dziennie, natomiast w pozostałym okresie – raz dziennie. Sposób oraz miejsce przenoszenia zwierząt będzie każdorazowo określany z uwzględnieniem wskazań nadzoru przyrodniczego. Dodatkowe zabezpieczenia przewidziano w odniesieniu do infrastruktury odwodnieniowej. Urządzenia kanalizacyjne, studnie wpadowe oraz inne elementy mogące stanowić pułapki zostaną zabezpieczone przed możliwością przedostawania się drobnych zwierząt, w tym płazów. Obowiązek ten określono w pkt II.2 sentencji decyzji, przy czym wielkość oczek zabezpieczeń powinna umożliwiać zatrzymywanie co najmniej dorosłych płazów. Rozwiązania te

będą stosowane w uzgodnieniu z nadzorem herpetologicznym, zgodnie z pkt I.2.19.3 sentencji decyzji. Na etapie eksploatacji ograniczeniu efektu barierowego będzie służyło zastosowanie rowów trawiastych lub szczelnej kanalizacji z płytkami, zabezpieczonymi korytkami, umożliwiającymi przemieszczanie się zwierząt w poprzek torowiska. Ponadto w pkt I.2.17.6) sentencji decyzji zobowiązano Inwestora do przekazania Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach danych dotyczących dokładnej lokalizacji i parametrów obiektów inżynierskich budowanych lub adaptowanych do pełnienia funkcji przejść dla zwierząt, sposobu zagospodarowania ich powierzchni i terenu wokół oraz zasięgu zastosowanych wygradzeń ochronno-naprowadzających. Dane w tym zakresie będą pomocne przy zabezpieczeniu tych miejsc i elementów, na etapie późniejszego zagospodarowania obszaru.

Mając na uwadze wyniki przeprowadzonej inwentaryzacji, rozpoznane uwarunkowania siedliskowe oraz zakres przyjętych środków minimalizujących, należy uznać, że wpływ przedsięwzięcia na płazy został uwzględniony w analizie środowiskowej. Przyjęte rozwiązania obejmują zarówno rozpoznanie miejsc występowania i przemieszczania się płazów, dostosowanie rozwiązań projektowych, zabezpieczenie terenu budowy i urządzeń odwodnieniowych, kontrole w okresach migracji, jak również zapewnienie możliwości bezpiecznego przemieszczania się zwierząt. W konsekwencji zastosowane środki ograniczają ryzyko przypadkowej śmiertelności osobników oraz istotnego ograniczenia lokalnej drożności siedlisk na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia.

Niewystarczająca ocena oddziaływania przedsięwzięcia na bezkręgowce.

W odniesieniu do zagadnień dotyczących bezkręgowców, szczegółowy wykaz stwierdzonych gatunków wraz z oceną potencjalnego wpływu przedsięwzięcia na występujące w jego rejonie mikrosiedliska został przedstawiony w Rozdziale 6.7.5, w szczególności w Tabeli 28 na str. 143, oraz w Rozdziale 7.4 ROŚ. Inwentaryzacja entomologiczna została przeprowadzona w oparciu o kontrole terenowe obejmujące pełny sezon wegetacyjny, co pozwoliło na rozpoznanie występowania bezkręgowców w okresach odpowiadających ich aktywności biologicznej. W toku przeprowadzonych badań nie stwierdzono jednak obecności chronionych, rzadkich ani zagrożonych gatunków owadów saproksylicznych, w tym m.in. pachnicy dębowej (*Osmoderma eremita*) ani kozioroga dębosza (*Cerambyx cerdo*). Mając na uwadze wyniki przeprowadzonej inwentaryzacji, a także charakter i strukturę roślinności przewidzianej do usunięcia, ocena oddziaływania przedstawiona w ROŚ nie wskazuje na występowanie w analizowanym obszarze siedlisk o cechach właściwych dla szczególnie wymagających i rzadkich gatunków entomofauny saproksylicznej. Roślinność przeznaczona do usunięcia w zdecydowanej większości, tj. w około 95%, stanowi młoda, zwarta i niekontrolowana sukcesja roślinna, która rozwinęła się w ciągu ostatnich około 20 lat na nieczynnym podtorzu oraz w wykopach dawnej linii kolejowej nr 198. W strukturze tej roślinności dominują gatunki pionierskie, przede wszystkim brzoza, osika i wierzba, a także ponad 300 osobników robinii akacjowej (*Robinia pseudoacacia*), będącej gatunkiem obcym geograficznie i wykazującym charakter inwazyjny. Drzewa przeznaczone do usunięcia charakteryzują się na ogół niewielkimi obwodami pni oraz dobrym stanem strukturalnym. W konsekwencji w analizowanym drzewostanie nie stwierdzono cech typowych dla dojrzałych siedlisk saproksylicznych, takich jak liczne naturalne dziuple, rozległe wypróchnienia, obumarłe konary czy głęboko spękana kora. Elementy te mogą stanowić istotne komponenty siedliskowe dla najbardziej wymagających gatunków chrząszczy saproksylicznych. Ich brak, w połączeniu z charakterem i wiekiem analizowanej roślinności, wskazuje, że usunięcie zakrzewień i młodników sukcesyjnych w pasie kolejowym nie wiąże się z istotnym ryzykiem likwidacji kluczowych siedlisk rzadkich i chronionych gatunków entomofauny. Niezależnie od powyższych ustaleń, kierując się zasadą przezorności oraz dążąc do maksymalnego ograniczenia potencjalnych skutków przyrodniczych przedsięwzięcia, w Aneksie nr 2 do ROŚ oraz we wspomnianym wyżej punktach decyzji

zaproponowano dodatkowe działanie mające na celu wzbogacenie lokalnej różnorodności biologicznej – pozostawienie pni i kłód pochodzących z najcenniejszych i najstarszych drzew przeznaczonych do usunięcia. Przyjęty sposób postępowania zapewnia zatem zarówno rozpoznanie potencjalnych walorów entomologicznych obszaru, jak i zastosowanie środków zapobiegawczych oraz kompensacyjnych adekwatnych do stwierdzonych uwarunkowań przyrodniczych.

Niewystarczająca analiza oddziaływań skumulowanych.

Należy wskazać, że część ROŚ dotycząca oddziaływań skumulowanych ma określony zakres i cel, którym jest identyfikacja oraz ocena możliwości nakładania się oddziaływań planowanego przedsięwzięcia z oddziaływaniami innych, konkretnie zidentyfikowanych inwestycji, pozostających z nim w związku przestrzennym lub funkcjonalnym. Nie służy ona ponownemu przeprowadzaniu ani syntetyzowaniu analiz wykonanych odrębnie dla poszczególnych komponentów środowiska. Tym samym brak jest podstaw do traktowania tej części ROŚ jako dodatkowej, ogólnej oceny wszystkich oddziaływań środowiskowych.

W zakresie klimatu akustycznego w modelach obliczeniowych uwzględniono łącznie prognozowane parametry ruchowe odbudowywanej linii kolejowej nr 198 oraz istniejącej, całodobowo eksploatowanej, dwutorowej i zelektryfikowanej linii nr 132 Bytom – Wrocław Główny, z którą linia nr 198 będzie integrowana w rejonie stacji Pyskowice, w km 41+850–43+125. Uwzględniono możliwość jednoczesnego ruchu pociągów pasażerskich na linii nr 198 oraz pociągów dalekobieżnych i towarowych na linii nr 132. Wyniki przedstawiono w Załączniku nr 11B do ROŚ – „Wyniki analizy akustycznej dla oddziaływania skumulowanego”. Przeprowadzona analiza wykazała brak przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu przy przyjętych parametrach eksploatacyjnych linii nr 198.

Przy ocenie potencjalnego skumulowanego oddziaływania infrastruktury transportowej w rejonie jeziora Dzierżno Duże uwzględniono istniejące uwarunkowania przestrzenne i eksploatacyjne, w szczególności funkcjonowanie linii nr 132, po której prowadzony jest regularny ruch pociągów dalekobieżnych, aglomeracyjnych i towarowych. Stanowi ona istniejące źródło oddziaływań związanych z transportem kolejowym, w tym hałasu. Potencjalny wpływ uruchomienia linii nr 198 oceniono zatem w odniesieniu do istniejącego tła środowiskowego oraz rzeczywistego zakresu dodatkowych oddziaływań. Należy przy tym podkreślić, że linia nr 198 będzie funkcjonalnie i przestrzennie powiązana z istniejącym korytarzem kolejowym LK132, a nie będzie stanowiła całkowicie nowego, niezależnego elementu infrastruktury.

W odniesieniu do emisji do powietrza przeprowadzono rozszerzoną analizę oddziaływań skumulowanych dla wariantów W1 i W2, przedstawioną w pkt 9 Aneksu 4 do ROŚ, na str. 4–44. Uwzględniono w niej również emisje związane z lokalnym układem drogowym, w tym ruchem pojazdów na ul. Poznańskiej i ul. Piaskowej. Z uwagi na pełną elektryfikację linii nr 198 jej eksploatacja nie będzie powodowała bezpośredniej emisji zanieczyszczeń związanej ze spalaniem paliw przez pojazdy trakcyjne. Jednocześnie przejęcie części podróży realizowanych obecnie transportem indywidualnym przez transport kolejowy może przyczynić się do ograniczenia części emisji związanych z ruchem samochodowym.

W konsekwencji analiza oddziaływań skumulowanych zawarta w ROŚ została przeprowadzona z uwzględnieniem rzeczywistych i odpowiednio zidentyfikowanych źródeł potencjalnej kumulacji, w zakresie odpowiadającym charakterowi i skali przedsięwzięcia. Rozszerzenie jej na odległe i funkcjonalnie niezwiązane inwestycje prowadziłoby do nieuzasadnionego poszerzenia zakresu analizy i odejścia od związku przestrzennego oraz przyczynowego właściwego dla tego rodzaju oceny. Nie zachodzi zatem potrzeba przekształcania analizy oddziaływań skumulowanych w dodatkową, ogólną

ocenę wszystkich komponentów środowiska, gdyż prowadziłoby to do powielania analiz przeprowadzonych w pozostałych częściach ROŚ.

Niewystarczająca analiza oddziaływania przedsięwzięcia na wody powierzchniowe i podziemne.

W zakresie ryzyka wystąpienia zdarzeń, wypadków i awarii w Rozdziale 5.17 ROŚ przeanalizowano potencjalne zagrożenia związane zarówno z substancjami wykorzystywanymi przy utrzymaniu linii, jak i charakterem przewozów. Stosowane substancje ograniczają się do płynów eksploatacyjnych taboru pasażerskiego oraz olejów w podstacjach, przechowywanych w zamkniętych i monitorowanych układach. Uwzględniono również ryzyko ekstremalnych zjawisk pogodowych, w tym nawałnych opadów i wezbrań. Przyjęte rozwiązania konstrukcyjne i hydrauliczne mają zapewnić odporność infrastruktury oraz bezpieczne odprowadzenie wód opadowych. Ruch na odbudowywanej linii nr 198 będzie miał wyłącznie charakter pasażerski, bez przewozów towarowych i substancji niebezpiecznych. W przypadku ewentualnego wykolejenia potencjalne zagrożenie stanowią mogą jedynie niewielkie ilości płynów technologicznych, których wyciek miałby charakter punktowy i podlegałby niezwłocznemu usunięciu i neutralizacji. Przedstawiona w zgromadzonej dokumentacji analiza obejmowała również wpływ zmian klimatu na infrastrukturę, m.in. fale upałów, nawałne opady i podtopienia, jak i wpływ przedsięwzięcia na klimat. Wykazała ona odpowiednią odporność projektowanej infrastruktury na prognozowane zjawiska klimatyczne. Odbudowa linii nr 198 będzie prowadzona po istniejącym śladzie dawnego nasypu kolejowego, który od ponad stu lat stanowi trwały element zagospodarowania terenu. Nie przewiduje się więc powstania nowej bariery hydraulicznej ani istotnej zmiany istniejących stosunków wodnych. Nowe i przebudowywane obiekty inżynierskie zostały zaprojektowane na podstawie obliczeń hydraulicznych, z odpowiednio zwiększonym światłem, m.in. przepust w km 0+580 do 6,00 × 3,00 m oraz most w km 1+378 do 10,00 × 2,36 m. Rozwiązania te mają zapewnić zachowanie dotychczasowych przepływów i warunków hydraulicznych.

W odniesieniu do ochrony wód podziemnych, w tym GZWP nr 330 i ujęcia Zawada, przewidziano szereg środków zabezpieczających. W celu zapobieżenia drenażowi wód gruntowych oraz potencjalnemu osuszeniu lasów i szuwarów znajdujących się w sąsiedztwie rzeki Pniówki, na odcinku km 1+300 – 1+450, w Tabeli 7 Aneksu 1 do ROŚ (str. 30) zaproponowano zastosowanie stalowych ścianek szczelnych typu Larssen, wciskanych metodą bezwibracyjną. Rozwiązanie to umożliwi utworzenie szczelnej bariery hydraulicznej. (pkt I.2.18 sentencji decyzji). Jednocześnie w Tabeli 5 Aneksu 1 do ROŚ (str. 24) oraz w punkcie 3 Aneksu 2 do ROŚ (str. 8–9) wprowadzono bezwzględny zakaz stosowania herbicydów, w tym środków zawierających glifosat, w pasie przebiegu rzeki Dramy, rzeki Pniówki oraz rowów R-PB, R11 i R13. Ww. określa także pkt I.3.2 sentencji decyzji. Przyjęcie takiego rozwiązania ograniczy potencjalne zagrożenie związane z infiltracją substancji chemicznych do wód podziemnych. Istotne znaczenie ma również fakt, że zarówno na etapie realizacji, jak i eksploatacji przedsięwzięcia nie przewiduje się poboru wód ani budowy studni głębinowych. Jednocześnie zaplecza budowy zostały całkowicie wykluczone z lokalizacji w obrębie stref wrażliwych pod względem wodnym, co wskazano w Tabeli 150 ROŚ, w Załączniku nr 9, a także w pkt I.2.5 sentencji decyzji i w Tabeli 1. Nie przewiduje się poboru wód ani budowy nowych studni głębinowych, a zaplecza budowy wykluczono z lokalizacji w strefach wrażliwych wodnie. W przypadku wycieków z maszyn zastosowane zostaną wanny wychwytowe, sorbenty i, w razie potrzeby, usunięcie zanieczyszczonego gruntu. Nie przewiduje się również nowych zbiorników bezodpływowych ani przydomowych oczyszczalni na terenie stacji i peronów. Istniejący budynek nastawni „Pk” zachowa dotychczasowy sposób zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków. Analizy przedstawione w dokumentacji wskazują na brak możliwości negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na ujęcie Zawada. W jego rejonie planowane są jedynie powierzchniowe prace instalacyjne, bez głębokich

wykopów, natomiast zasadnicze roboty torowe będą prowadzone w odległości co najmniej 1,6 km od ujęcia. Ujęcie czerpie wodę z głębokich warstw wodonośnych, znajdujących się poniżej 90 m. Przedsięwzięcie jest również zgodne z przepisami dotyczącymi obszaru ochronnego GZWP nr 330. Nie znajduje się w podobszarach zakazowych A1 ani A2. System odwodnienia będzie oparty na grawitacyjnym odprowadzaniu wód do rowów, bez ich rozsączania do gruntu i bez stosowania rowów odparowująco-chłonnych. Regularne utrzymanie infrastruktury odwodnieniowej ma zapewnić zachowanie wymaganych parametrów jakościowych wód.

Mając na uwadze powyższe tut. organ stwierdza, że oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne zostały w ROŚ rozpoznane i ocenione w zakresie odpowiadającym charakterowi przedsięwzięcia, a przewidziane rozwiązania minimalizujące ograniczają możliwość wystąpienia istotnych negatywnych oddziaływań.

Niewystarczająca analiza wariantów przedsięwzięcia.

Odnosząc się do podniesionego przez osobę zainteresowaną zagadnienia analizy wariantowej, należy wskazać, że z uwagi na szczególny i unikalny charakter przedmiotowego przedsięwzięcia, polegającego na odbudowie i odtworzeniu istniejącej historycznie linii kolejowej nr 198, analizowane warianty z przyczyn obiektywnych nie mogły różnić się między sobą samym przebiegiem trasy w terenie ani zastosowaną geometrią torowiska. Przywrócenie obsługi kolejowej stacji Pyskowice Miasto wymaga bowiem wykorzystania zachowanego w terenie historycznego nasypu oraz wykopu kolejowego. Wyznaczenie nowego, sztucznego przebiegu trasy poza dotychczasowym pasem infrastruktury kolejowej byłoby rozwiązaniem nieuzasadnionym zarówno z technicznego, jak i ekonomicznego punktu widzenia, a ponadto prowadziłoby do powstania znacznej i niepotrzebnej presji na środowisko. Z tego względu oba analizowane warianty (wyznaczone zgodnie z zapisami ustawy ooś – tj. wariant przewidziany do realizacji i wariant alternatywny) posiadają jednakowe docelowe parametry branżowe oraz geometryczne torów. Różnice pomiędzy analizowanymi rozwiązaniami technologicznymi nie dotyczą zatem docelowego przebiegu linii kolejowej, lecz wynikają przede wszystkim z poziomu zaawansowania prac nad projektem budowlanym oraz etapu, na którym znajdowała się procedura uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zasadnicza różnica pomiędzy analizowanymi wariantami została określona na etapie organizacji procesu budowlanego i dotyczy odmiennego sposobu wyznaczenia oraz prowadzenia dróg dojazdowych, a także organizacji logistyki związanej z przemieszczaniem ciężkiego sprzętu wykorzystywanego podczas realizacji inwestycji.

Podsumowując zakres przeprowadzonej analizy wariantowej odpowiada wymaganiom określonym w art. 66 ustawy ooś. Postulat osoby zainteresowanej dotyczący opracowania, na obecnym, zaawansowanym etapie postępowania, kolejnych wariantów lokalizacyjnych przebiegających poza historycznym śladem linii kolejowej nr 198 nie znajduje uzasadnienia formalnego.

Wnioski do uwzględnienia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Wnioski przedstawione w Rozdziale XII pisma osoby zainteresowanej, wraz z odniesieniem do sposobu ich uwzględnienia w dokumentacji środowiskowej, przedstawiają się następująco:

ograniczenie zajęcia terenu oraz wycinki do niezbędnego minimum.

Zakres planowanej wycinki został ograniczony do granic wynikających z bezwzględnych wymagań dotyczących skrajni kolejowej. Spośród pierwotnie wskazanych 1277 drzew do usunięcia przewidziano 1218 sztuk, zgodnie z wymaganiami określonymi w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z 2008 r. Powyższe zostało udokumentowane w Załączniku nr 16 do Aneksu nr 1. Ograniczenie zakresu wycinki

do minimum wynikającego z obowiązujących przepisów stanowi zatem jedną z podstawowych zasad przyjętych w ROŚ i w treści decyzji.

weryfikacja drzew przez nadzór przyrodniczy.

Zgodnie z treścią decyzji prace związane z wycinką drzew będą prowadzone pod nadzorem ornitologicznym. W przypadku drzew, których wiek przekracza 60 lat, zgodnie z rozwiązaniami przedstawionymi w Aneksie nr 2, zakres nadzoru zostanie rozszerzony o udział entomologa oraz chiropterologa (warunek I.2.21 sentencji decyzji). Zadaniem entomologa będzie w szczególności rozpoznanie ewentualnych żerowisk i siedlisk chrząszczy saproksylicznych, natomiast chiropterolog dokona weryfikacji potencjalnych kryjówek nietoperzy. W przypadku stwierdzenia zasiedlenia drzewa przez organizmy objęte ochroną prace zostaną niezwłocznie wstrzymane.

prowadzenie wycinki poza okresem lęgowym.

Warunek ten został w całości uwzględniony w treści decyzji jako obligatoryjna zasada prowadzenia prac (pkt I.2.9 sentencji decyzji). Wszelkie prace związane z usuwaniem drzew będą wykonywane wyłącznie w okresie od 16 października do 28 lutego, a w roku przestępnym do 29 lutego. Przyjęcie takiego terminu ma na celu wyeliminowanie ryzyka niszczenia lęgów oraz ograniczenie negatywnego wpływu prac na awifaunę.

zachowanie ciągłości lokalnych korytarzy ekologicznych.

Przyjęte rozwiązania wprost realizują zalecenia dotyczące ochrony i zachowania ciągłości korytarzy ekologicznych. Ciągłość lokalnych i regionalnych szlaków migracji fauny w rejonie przedsięwzięcia zostanie zachowana poprzez zastosowanie odpowiednich rozwiązań techniczno-konstrukcyjnych. W szczególności przewidziano zwiększenie światła hydraulicznego i ekologicznego obiektów, wyposażenie obiektów w obustronne półki umożliwiające przemieszczanie się fauny (oraz odpowiednie ukształtowanie stref naprowadzających (warunek II.3 sentencji decyzji)

prowadzenie monitoringu po realizacji przedsięwzięcia.

W odniesieniu do uwagi dotyczącej kwestii prowadzenia monitoringu przyrodniczego na etapie eksploatacji przedsięwzięcia wyjaśnia się, że dla przedmiotowej inwestycji nie przewiduje się prowadzenia odrębnego monitoringu przyrodniczego w fazie użytkowania linii kolejowej. Planowane przedsięwzięcie polega na odbudowie istniejącej linii kolejowej, prowadzonej zasadniczo w śladzie istniejącego, historycznie funkcjonującego przebiegu linii, a jego zakres przestrzenny jest niewielki. Łączna długość odbudowywanego odcinka wynosi około 3 km. Tym samym przedsięwzięcie nie wiąże się z powstaniem nowego, rozległego korytarza transportowego ani ze znaczącym przekształceniem istniejącego sposobu zagospodarowania terenu. Mając na uwadze charakter przedsięwzięcia, jego niewielką skalę przestrzenną oraz ograniczony zakres przewidywanego oddziaływania na środowisko, nie stwierdzono przesłanek uzasadniających konieczność prowadzenia systematycznego, odrębnego monitoringu przyrodniczego w okresie eksploatacji linii. Zastosowanie takiego rozwiązania powinno być każdorazowo adekwatne do rzeczywistego zakresu i skali oddziaływania danego przedsięwzięcia na środowisko. Powyższe nie oznacza rezygnacji z ochrony elementów środowiska przyrodniczego. Na etapie realizacji oraz eksploatacji przedsięwzięcie będzie funkcjonowało z uwzględnieniem obowiązujących przepisów dotyczących ochrony środowiska, a ewentualne działania związane z utrzymaniem infrastruktury będą prowadzone w sposób uwzględniający wymagania w zakresie ochrony przyrody. Niemniej jednak należy podkreślić, że planowane nasadzenia, będą objęte gwarancją Wykonawcy. W przypadku stwierdzenia nieprzyjęcia się nasadzeń, w tym w szczególności w

następstwie niewłaściwej lub niewystarczającej pielęgnacji, Wykonawca zobowiązany będzie do dokonania ich wymiany, zgodnie z warunkami udzielonej gwarancji.

realizacja kompensacji przyrodniczej.

Stanowisko tut. organu w ww. kwestii zostało już wskazane powyżej.

dobór rodzimej flory oraz unikanie gatunków obcych.

Stanowisko tut. organu w ww. kwestii zostało już wskazane powyżej.

przeniesienie szczegółowego wykazu geodezyjnego nasadzeń.

Wymagania dotyczące wskazania konkretnych numerów działek ewidencyjnych, określenia dokładnych powierzchni przeznaczonych pod nasadzenia oraz sporządzenia szczegółowych planów sytuacyjnych zieleni będą stanowiły element dedykowanego projektu nasadzeń, tj. projektu zieleni. Dokumentacja ta zostanie opracowana na kolejnym etapie procesu projektowego, właściwym dla szczegółowego przygotowania realizacji inwestycji. Szczegółowe rozwiązania w tym zakresie nie są zatem elementem wymaganym na etapie uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

odstąpienie od lokalizacji nasadzeń kompensacyjnych na działce nr 285/20 przy ul. Piaskowej w Dzierżnie.

Stanowisko tut. organu w ww. kwestii zostało już wskazane powyżej.

zastosowanie na etapie realizacji oraz eksploatacji przedsięwzięcia rozwiązań technicznych i organizacyjnych zapewniających ochronę wód powierzchniowych oraz Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 330 „Gliwice”.

Stanowisko tut. organu w ww. kwestii zostało już wskazane powyżej.

przewodzenie robót ziemnych w sposób ograniczający ryzyko przedostania się substancji ropopochodnych i innych zanieczyszczeń do gruntu oraz wód, zasady tankowania i serwisowania sprzętu, a także stosowanie sorbentów.

Warunek dot. ww. kwestii został sformułowany w pkt I.2.23 sentencji decyzji.

okresowa kontrola skuteczności urządzeń sieci odwadniającej.

Dla ww. kwestii nie określono warunku w decyzji, gdyż wytyczne dotyczące konserwacji i utrzymania podtorza, w tym urządzeń odwadniających wynikają z przepisów prawa oraz wewnętrznych regulacji zarządzającego linią kolejową (Załącznik do uchwały Nr 1085/2025 Zarządu PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z dnia 16 grudnia 2025 r. - Warunki techniczne utrzymania podtorza kolejowego Id-23).

rozszerzenie obowiązków w zakresie prowadzenia monitoringu jakości wód.

Wszelkie głębokie wykopy oraz strefy wymiany gruntu będą podlegały bieżącej kontroli prowadzonej przez nadzór przyrodniczy obecny na terenie budowy. Po zakończeniu zasadniczych prac budowlanych, a przed przekazaniem linii do eksploatacji, Wykonawca robót będzie zobowiązany do przeprowadzenia weryfikacji i odbioru stanu czystości podłoża gruntowego w miejscach stacjonowania ciężkich maszyn oraz lokalizacji zapleczy budowy. Celem tego działania będzie wykluczenie występowania ewentualnych punktowych zanieczyszczeń gruntu substancjami ropopochodnymi.

obowiązanie Inwestora do opracowania i uzgodnienia z właściwymi organami planu postępowania na wypadek wystąpienia awarii.

Brak przewozów towarowych na odbudowywanej linii kolejowej nr 198, zgodnie z przepisami RID, eliminuje ryzyka związane z transportem masowych ilości substancji niebezpiecznych, w szczególności chemikaliów i paliw płynnych, przez obszar GZWP nr 330. Ponadto wszelkie procedury dotyczące prowadzenia działań ratowniczych na infrastrukturze kolejowej PKP PLK S.A. są uzgadniane z Państwową Strażą Pożarną oraz Wojewódzkim Inspektorem Ochrony Środowiska (WIOŚ), co zapewnia odpowiednią organizację i możliwość skutecznego reagowania w przypadku wystąpienia zdarzeń awaryjnych.

Przedłożone przez osobę zainteresowaną pismo z uwagami, stanowiące realizację ustawowego prawa społeczeństwa do udziału w postępowaniu, zostało przez tut. organ szczegółowo przeanalizowane pod względem formalnym i merytorycznym. W ww. treści decyzji środowiskowej przedstawiono kompleksowe stanowisko odnoszące się do wszystkich podniesionych przez osobę zainteresowaną kwestii. Przedstawione wyjaśnienia, poparte danymi technicznymi, wynikami przeprowadzonych badań i analiz oraz odwołaniami do konkretnych rozdziałów, punktów, tabel i aneksów ROŚ oraz warunków decyzji, w sposób wyczerpujący odnoszą się do kwestii podniesionych przez osobę wnoszącą uwagi. Zgromadzony w przedmiotowym postępowaniu materiał dowodowy potwierdza kompleksowość przeprowadzonej analizy środowiskowej oraz uwzględnienie w procesie przygotowania przedsięwzięcia odpowiednich rozwiązań technicznych, organizacyjnych i środowiskowych, mających na celu ograniczenie oddziaływania inwestycji oraz zapewnienie ochrony poszczególnych komponentów środowiska na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia.

Pismem z 27 lipca 2026 r. Stowarzyszenie Mieszkańców Aktywni z siedzibą w Pyskowicach, działające przez Przedstawiciela wniosło o dopuszczenie organizacji społecznej do udziału w postępowaniu na prawach strony w przedmiotowym postępowaniu. Do wniosku załączono kopię wpisu Stowarzyszenia do ewidencji stowarzyszeń zwykłych będących pod nadzorem Starosty Gliwickiego (obowiązującego od maja 2016 r.), w którym określono cele działania Stowarzyszenia, a także kopię pisma Starosty Gliwickiego z 10 kwietnia 2025 r. o wpisie ww. Stowarzyszenia do ewidencji stowarzyszeń zwykłych. Tut. organ po analizie przedłożonego wniosku postanowieniem z 28 lipca 2026 r. zn.: WOOŚ.420.20.2024.MP.34 postanowił dopuścić Stowarzyszenie Mieszkańców Aktywni z siedzibą w Pyskowicach do udziału w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. O ww. poinformował strony postępowania obwieszczeniem z 29 lipca 2026 r. zn.: WOOŚ.420.20.2024.MP.35.

W związku z koniecznością zachowania zasady czynnego udziału stron w postępowaniu, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, RDOS w Katowicach zawiadomił strony postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia oraz o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy i złożenia ewentualnych uwag, obwieszczeniem z 1 września 2026 r., znak: WOOŚ.420.20.2024.MP.38.

Pismem z 15 września Stowarzyszenie Mieszkańców Aktywni z siedzibą w Pyskowicach, działające przez Przedstawiciela przedłożyło pismo wyrażające stanowisko strony do zebranego materiału dowodowego przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Ww. pismo zawierało sprostowanie dotyczące autorstwa uwag złożonych w ramach udziału społeczeństwa – ww. kwestia została uwzględniona w treści niniejszej decyzji środowiskowej. Ponadto w ww. piśmie pozytywnie oceniono złożone przez Pełnomocnika wyjaśnienia do uwag złożonych przez osobę zainteresowaną w ramach udziału społeczeństwa. Jednocześnie ponownie wniesiono zastrzeżenia w temacie:

ponownej oceny, czy 60 nasadzeń jest wystarczającą kompensacją w stosunku do skali planowanej wycinki przekraczającej 1200 drzew oraz funkcji przyrodniczych i krajobrazowych usuwanych zadrzewień,

nietraktowanie działki nr 285/20 jako jedynej i bezwarunkowo przesądzonej lokalizacji 60 nasadzeń oraz uwzględnienie możliwości ich wykonania w innym miejscu, jeżeli po ostatecznym ustaleniu warunków realizacji przebudowy ul. Piaskowej wystąpi kolizja przestrzenna,

zapewnienie jednoznacznego rozdzielnia nasadzeń wykonywanych w związku z odbudową LK198 od ewentualnej kompensacji związanej z przebudową ul. Piaskowej, tak aby poszczególne nasadzenia mogły zostać jednoznacznie przypisane do obowiązków wynikających z odpowiednich decyzji,

uzależnienie doboru gatunków od rzeczywistych warunków siedliskowych miejsca, w którym drzewa zostaną posadzone, bez mechanicznego przenoszenia składu gatunkowego właściwego dla siedlisk związanych m.in. z Potokiem Pniowskim na działkę nr 285/20,

rozważenie zwiększenia zakresu kompensacji oraz możliwości wykonania części dodatkowych nasadzeń wzdłuż odbudowywanej linii kolejowej, w miejscach spełniających wymagania wynikające z przepisów i bezpieczeństwa ruchu kolejowego, tak aby możliwie w największym stopniu odtworzyć liniową strukturę zieleni oraz jej funkcje przyrodnicze, krajobrazowe i izolacyjne,

w przypadku gdy wykonanie pełnego zakresu kompensacji na działce nr 285/20 okaże się niemożliwe lub nieuzasadnione siedliskowo, zapewnienie realizacji odpowiedniej ilości nasadzeń w innej lokalizacji, możliwie blisko obszaru oddziaływania przedsięwzięcia, bez zmniejszenia ustalonego zakresu kompensacji.

Jednocześnie w ww. piśmie wskazano, że z uwzględnieniem powyższych zastrzeżeń Stowarzyszenie działające przez Przedstawiciela nie zgłasza dalszych uwag do zakończenia postępowania dowodowego i wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, oczekując jednak uwzględnienia wskazanych kwestii przy określaniu ostatecznych warunków realizacji przedsięwzięcia. Zatem tut. organ w zakresie ww. uwag przedstawia swoje stanowisko w nw. punktach, odpowiednio:

i 5) faktem jest, że ROŚ wskazuje na zakres wycinki drzew obejmujący ponad 1200 drzew, a liczba przewidywanych nasadzeń obejmuje ok. 60 drzew.

W treści ROŚ oraz we wcześniejszych wyjaśnieniach Inwestora poruszono kwestię konieczności wycinki przeważającej liczby drzew w związku z wymogami bezpieczeństwa ruchu kolejowego. Należy mieć także na uwadze, że okoliczność braku nasadzeń zieleni w proporcji 1:1 nie przesądza o nieadekwatności proponowanej kompensacji.

W postępowaniu dotyczącym decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zakres kompensacji przyrodniczej powinien być oceniany nie tylko przez porównanie wprost liczby drzew przeznaczonych do usunięcia i liczby drzew planowanych do posadzenia, lecz przede wszystkim przez pryzmat rzeczywistych skutków przedsięwzięcia oraz funkcji, jakie pełnią zarówno usuwane, jak i projektowane zadrzewienia.

Kompensacja przyrodnicza ma służyć wyrównaniu szkód wyrządzonych w środowisku oraz zachowaniu jego walorów przyrodniczych i krajobrazowych. Nie jest to jednoznaczne z zastąpieniem każdego wycinanego drzewa. O adekwatności kompensacji decyduje jej rzeczywisty efekt środowiskowy, a nie wyłącznie liczba posadzonych egzemplarzy. W przypadku przedmiotowego przedsięwzięcia znaczenie ma zatem nie tylko liczba ponad 1200 drzew przewidzianych do usunięcia, lecz także ich charakter, wiek, stan zachowania, skład gatunkowy, zagęszczenie, lokalizacja oraz

faktycznie pełnione funkcje przyrodnicze i krajobrazowe. Nie należy utożsamiać liczby drzew z zakresem kompensacji w sposób czysto matematyczny. Liczba usuwanych drzew nie opisuje samodzielnie wartości ekologicznej usuwanego zadrzewienia. Znaczenie ma również to, czy usuwane drzewa tworzą wartościowy, zwarty ekosystem, czy też są to pojedyncze drzewa o niewielkiej wartości przyrodniczej oraz jakie funkcje będzie mogła w przyszłości pełnić projektowana zieleń.

Ponadto zakres przewidzianych w decyzji środków minimalizujących i kompensujących oddziaływanie przedsięwzięcia nie ogranicza się do samych nasadzeń. W decyzji nałożono również obowiązek realizacji budek lęgowych dla ptaków. Środek ten ma znaczenie z punktu widzenia ochrony fauny i powinien być oceniany jako element całego pakietu działań służących ograniczeniu skutków przedsięwzięcia dla środowiska. Budki lęgowe mogą w szczególności zapewniać miejsca rozrodu i schronienia dla ptaków w sytuacji, gdy w wyniku usunięcia części zadrzewień dostępność naturalnych miejsc gniazdowania ulegnie ograniczeniu. Tym samym kompensacja przyrodnicza obejmuje w tym przypadku różne elementy odpowiadające różnym funkcjom pełnionym przez istniejącą roślinność: nasadzenia służą odtworzeniu lub zwiększeniu zasobu zieleni, natomiast budki lęgowe stanowią środek ukierunkowany bezpośrednio na ograniczenie skutków przedsięwzięcia dla awifauny. Rzecz jasna nie oznacza to, że sama obecność budek lęgowych automatycznie uzasadnia ograniczenie liczby nasadzeń. Istotne jest to, że poszczególne środki odpowiadają różnym rodzajom oddziaływania i powinny być rozpatrywane łącznie.

i 6) tut. organ nie przesądza w niniejszej decyzji o konkretnej lokalizacji nasadzeń poprzez wskazanie numeru ewidencyjnego działki.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa warunki realizacji przedsięwzięcia z punktu widzenia jego oddziaływania na środowisko. W przypadku nasadzeń kompensacyjnych istotne znaczenie ma zatem stwierdzenie konieczności ich realizacji, wskazanie realnej do wykonania, minimalnej liczby nasadzeń, z zastosowaniem odpowiednich gatunków oraz w sposób pozwalający na realizację zakładanych funkcji przyrodniczych i krajobrazowych – wszystkie ww. zapewnione zostały przez warunek I.2.11 sentencji decyzji. Nie jest natomiast konieczne, aby decyzja środowiskowa przesądzała o konkretnym numerze działki, na której nasadzenia zostaną wykonane. Brak wskazania konkretnej działki oznacza pozostawienie inwestorowi możliwości dostosowania miejsca realizacji nasadzeń do warunków terenowych i organizacyjnych występujących na etapie realizacji przedsięwzięcia, przy jednoczesnym zachowaniu obowiązku wykonania nasadzeń określonych w decyzji. Takie rozwiązanie nie ogranicza inwestora do jednej, z góry określonej nieruchomości i pozwala na wybór lokalizacji, w której nasadzenia będą mogły rzeczywiście prawidłowo się rozwijać oraz pełnić zakładane funkcje przyrodnicze i krajobrazowe. Należy również podkreślić, że brak wskazania numeru działki nie oznacza, że inwestor może zrealizować nasadzenia w dowolnym miejscu, bez uwzględnienia ich funkcji kompensacyjnej. Miejsce ich wykonania powinno zapewniać możliwość prawidłowego wzrostu drzew oraz realizację celu, któremu nasadzenia mają służyć nad czym czuwać będzie obligatoryjny (dzięki niniejszej decyzji) nadzór botaniczny,

decyzje środowiskowe dla obu wymienionych w uwadze strony przedsięwzięć (przedmiotowej inwestycji oraz inwestycji polegającej na przebudowie i rozbudowie ul. Piaskowej wraz z realizacją ciągu pieszo-rowerowego) funkcjonować będą jako odrębne rozstrzygnięcia administracyjne, wydawane w ramach odrębnych postępowań i przez różne organy. Na każdym z wnioskodawców będą ciążyły odrębne obowiązki wynikające z uzyskanych decyzji. Sam fakt, że z obu decyzji może wynikać konieczność realizacji nasadzeń drzew, nie powoduje ich tożsamości. Są to dwa odrębne obowiązki, których prawidłowe wykonanie podlega ocenie odpowiednio w ramach właściwych postępowań i przez właściwe organy,

z punktu widzenia ochrony środowiska zasadnicze znaczenie ma zapewnienie, aby realizowane nasadzenia nie powodowały zagrożeń dla lokalnego środowiska przyrodniczego. W szczególności istotne jest, aby w ramach nasadzeń nie wprowadzać gatunków inwazyjnych ani gatunków, których zastosowanie mogłoby negatywnie wpływać na istniejące siedliska, rodzimą florę lub funkcjonowanie lokalnych ekosystemów (co zostało wskazane w pkt I.2.11 sentencji decyzji). W trosce o powyższe tut. organ sformułował także warunek I.2.20. Dobór konkretnych gatunków powinien zatem uwzględniać warunki siedliskowe, lokalne uwarunkowania przyrodnicze oraz docelowe funkcje projektowanej zieleni.

Jednocześnie na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie ma konieczności przesądzania w sposób szczegółowy wszystkich parametrów technicznych i przyrodniczych przyszłych nasadzeń, jeżeli ich prawidłowa realizacja będzie podlegała odpowiedniemu nadzorowi na etapie wykonawczym.

W niniejszym przypadku prawidłowość realizacji nasadzeń będzie podlegała nadzorowi botanicznemu i dendrologicznemu (pkt I.2.19.1) sentencji decyzji. Osoba posiadająca odpowiednią wiedzę specjalistyczną będzie zatem mogła uwzględnić rzeczywiste warunki terenowe występujące w miejscu realizacji nasadzeń i na tej podstawie dobrać gatunki odpowiednie do siedliska, z uwzględnieniem celu, jakiemu nasadzenia mają służyć. Takie rozwiązanie pozwala na bardziej racjonalny dobór materiału roślinnego niż sztywne określenie w decyzji środowiskowej zamkniętego katalogu gatunków na etapie, gdy nie są jeszcze znane wszystkie szczegółowe warunki realizacji nasadzeń. Dobór gatunkowy może bowiem wymagać uwzględnienia m.in. rodzaju i wilgotności podłoża, nasłonecznienia, dostępnej powierzchni, sąsiedztwa istniejącej roślinności oraz docelowego sposobu zagospodarowania terenu.

Stanowisko dot. monitoringu przyrodniczego zostało już przez tut. organ sformułowane powyżej.

Tut. organ przeanalizował zatem zgłoszone w toku postępowania uwagi stron i społeczeństwa i orzekł jak w sentencji decyzji.

Pełnomocnik Inwestora pismem z 17 września 2025 r. zn.: IRRK4/4/12.2233.7.2025.IRE-3253-I.5 zawniósł o nadanie niniejszej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 108 § 1 Kpa decyzji, od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony. Katalog przesłanek uzasadniających nadanie decyzji nieostatecznej rygoru natychmiastowej wykonalności jest zamknięty, a zatem jedynie wzgląd na dobra i wartości określone w wyżej przywołanym art. 108 § 1 Kpa zobowiązuje organ administracji publicznej do nadania decyzji takiego rygoru.

Jako uzasadnienie wniosku o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności wskazano spełnienie następujących przesłanek: ważny interes społeczny i gospodarczy oraz wyjątkowo ważny interes strony.

Wykonanie decyzji nieostatecznej ma charakter wyjątkowy, dlatego przesłanki nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności nie mogą być interpretowane rozszerzająco, lecz muszą być poddawane wykładni ścisłej, chodzi o sytuacje, gdy zwłoka w wykonaniu decyzji zagraża dobrom chronionym, określonym w art. 108 § 1 Kpa (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 listopada 2019 r. II OSK 12/18).

Inwestycja wpisuje się w cele strategiczne związane z infrastrukturą kolejową przedstawione w dokumentach strategicznych takich jak:

Biała Księga „Plan utworzenia jednolitego europejskiego obszaru transportu – dążenie do osiągnięcia konkurencyjnego i zasobooszczędnego systemu transportu”, poprzez:

dążenie do powstania efektywnej sieci multimodalnego podróżowania i transportu między miastami tj. coraz lepsze połączenia między stacjami kolejowymi czy autobusami przy jednoczesnym obniżeniu emisji,

poprawienie integracji różnych systemów transportowych co uatrakcyjni i usprawni jakość i szybkość podróżowania i transportu,

rozbudowa sieci kolei znacząco wpłynie na konkurencyjność tego środka transportu (głównie na dalekich odległościach) w odniesieniu do transportu drogowego co przyczyni się do przeniesienia części transportu drogowego na transport kolejowy i redukcję emisji CO₂,

Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu - „Europa 2020” oraz Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, poprzez:

wzmacnianie spójności terytorialnej, przy wykorzystaniu najbardziej ekologicznego środka transportu, rozwój europejskiej sieci transportowej, zapewniającej spójność UE przy jednoczesnym wykorzystaniu bardziej prośrodowiskowych rozwiązań w tym zakresie,

Komunikat „Zrównoważona przyszłość transportu: w kierunku zintegrowanego, zaawansowanego technologicznie i przyjaznego użytkownikowi systemu” poprzez:

zapewniający bezpieczeństwo transportu wysokiej jakości,

utrzymanie i rozwój zintegrowanej sieci,

bardziej zrównoważony i ekologiczny system transportowy,

Europejski Zielony Ład poprzez:

rozbudowę sieci połączeń kolejowych oraz poprawę ich jakości i szybkości przez co transport kolejowy stanie się konkurencyjnym środkiem transportu do transportu drogowego.

zmniejszenie emisji CO₂ przyczyni się do realizacji celów transformacji ekologicznej.

Czyste powietrze dla Europy poprzez redukcję emisji zanieczyszczeń do powietrza pochodzących z transportu. W związku z tym, że transport kolejowy w porównaniu do innych środków posiada stosunkowo niewielką emisję zanieczyszczeń i uznawany jest za środek transportu przyjazny środowisku jego rozwój przyczynia się do osiągnięcia celów przedstawionych w niniejszym dokumencie,

Program Uzupełniania Lokalnej i Regionalnej Infrastruktury Kolejowej – Kolej + do 2032 roku - inwestycja została wymieniona literalnie w załączniku nr 3 „Wykaz projektów Programu Kolej +” do programu - pozycja 4.,

Krajowy program kolejowy do 2030 roku z perspektywą do 2032 roku (KPK) poprzez:

wzmocnienie efektywności transportu kolejowego,

zwiększenie bezpieczeństwa funkcjonowania transportu kolejowego,

poprawę jakości w przewozach pasażerskich i towarowych,

Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju - przedsięwzięcie komunikujące łączące miasto Pyskowice z Gliwicami i Katowicami, będzie zaspokajać wewnętrzny popyt na przewozy pasażerskie,

Strategia Rozwoju Kraju „Polska 2030. Trzecia fala nowoczesność poprzez zwiększenie efektywności transportu, w której skład wchodzi także modernizacja i rozbudowa połączeń transportowych oraz udrożnienie obszarów miejskich,

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa śląskiego poprzez poprawę dostępności wewnętrznej regionu: kształtowanie systemu powiązań wewnętrznych opartych na rozbudowie i modernizacji infrastruktury kolejowej,

Strategia Rozwoju Województwa Śląskiego poprzez udział w skomunikowaniu układu dróg i sieci kolejowych w układzie wewnętrznym i zewnętrznym.

Do głównych celów wymienionych dokumentów należy ocena skutków zmian klimatu i narażenia na nie oraz dalej wzmacnianie odporności na zagrożenia wynikające ze zmian klimatu, w tym katastrofy naturalne, poprzez planowanie działań adaptacyjnych. Inwestycja przyczyni się do rozwoju oraz wsparcia niskoemisyjnego i czystego transportu niepowodującego emisji dużych ilości gazów cieplarnianych, zmniejszania kosztów zewnętrznych i ochrony środowiska, a tym samym przyczynienie się do obniżenia emisji CO₂, dzięki zwiększeniu udziału bardziej przyjaznego dla środowiska transportu kolejowego w przewozie osób i towarów.

Celem planowanego przedsięwzięcia jest dostosowanie infrastruktury kolejowej do rzeczywistych potrzeb przewoźników i kontrahentów, zwiększenie dostępności transportu kolejowego poprzez budowę nowej linii kolejowej nr 198 łączącej miasto Pyskowice z Gliwicami oraz z miastem wojewódzkim – Katowicami. Celem realizacji inwestycji jest także poprawa komfortu jazdy i obsługi pasażerów, poprawa bezpieczeństwa ruchu kolejowego, a także racjonalizacja kosztów eksploatacji i utrzymania infrastruktury. Realizacja zamierzenia przyczyni się zatem do wzrostu konkurencyjności transportu kolejowego oraz poprawy wykorzystania kolei poprzez uzyskanie połączenia pomiędzy ww. miastami. Wpłynie pozytywnie na zwiększenie dostępności mieszkańców regionu do transportu kolejowego zarówno w kontekście dojazdów do pracy, ośrodków usług i kultury co przełoży się na zwiększenie mobilności ludności i zwiększenie możliwości rozwoju społeczno – gospodarczego regionu. Planowana inwestycja ma zatem znaczenie lokalne, dla poszczególnych miejscowości, przez które przebiega oraz ich mieszkańców, a także regionalne w kontekście poprawy stopnia skomunikowania na terenie województwa śląskiego.

Planowane przedsięwzięcie jest realizowane w ramach rządowego programu uzupełnienia lokalnej i regionalnej infrastruktury kolejowej – Kolej + do 2032 roku, który ma istotne znaczenie dla poprawy dostępności przewozów pasażerskich na terenie województwa śląskiego. Nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności niniejszej decyzji pozwoli na dotrzymanie harmonogramu prac, a także wykorzystanie możliwości dofinansowania przedsięwzięcia. Powyższe będzie przekładać się na sprawną realizację planowanego zamierzenia.

Po przeanalizowaniu treści wniosku i biorąc powyższe pod uwagę organ uznał, że wniosek inwestora spełnia przesłanki art. 108 § 1 Kpa ważnego interesu społecznego (m.in. dostępność transportu dla mieszkańców, poprawa bezpieczeństwa ruchu drogowego, poprawa komfortu pasażerów, wzrost konkurencyjności transportu kolejowego, rozwój społeczno-gospodarczy regionu) i ważnego interesu strony (dotrzymanie harmonogramu prac, a także wykorzystanie możliwości dofinansowania przedsięwzięcia) i postanowił jak w sentencji (pkt VI).

Należy podkreślić, że nadanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rygoru natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 108 Kpa nie jest jednoznaczne ze stwierdzeniem jej ostateczności. Uzyskanie przez inwestora decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z rygorem natychmiastowej wykonalności na realizację inwestycji, nie ogranicza prawa stron do skarżenia decyzji i weryfikacji jej prawidłowości przez organ odwoławczy.

Uwzględniając powyższe uzasadnienie stwierdzono jak w sentencji decyzji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji (art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa).

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania, strona ma prawo do zrzeczenia się wniesienia odwołania składając stosowne oświadczenie organowi, który decyzję wydał, nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127a § 1 Kpa). Z dniem doręczenia Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a § 2 Kpa). Skutkiem zrzeczenia się odwołania jest niemożność zaskarżenia decyzji do organu odwoławczego i wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, jeżeli jest zgodna z żądaniem wszystkich stron lub jeżeli wszystkie strony zrzekły się prawa do wniesienia odwołania (art. 130 § 4 Kpa).

Zgodnie z art. 57 § 5 pkt 2 Kpa w przypadku wnoszenia odwołania w drodze przesyłki pocztowej czynność ta będzie skuteczna poprzez jej nadanie wyłącznie w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (tj. w placówce Poczty Polskiej S.A.) albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej albo państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Nadanie pisma w placówce innego operatora będzie skuteczne o ile zostanie ono doręczone przed upływem terminu na jego złożenie.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach

dr Mirosława Mierczyk-Sawicka

/podpisano elektronicznie/

Załącznik do decyzji:

Charakterystyka przedsięwzięcia

Otrzymuje:

Pełnomocnik Wnioskodawcy

Pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 Kpa w związku z art. 74 ust. 3 ustawy oos.

Do wiadomości:

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie - zgodnie z art. 74 ust. 4 ustawy oos

Śląski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny - zgodnie z art. 74 ust. 2 ustawy oos

Starosta Gliwicki, zgodnie z art. 86a ustawy oos,

WOOS – aa

Zgodnie z ustawą z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1154), za wydanie decyzji uiszczono opłatę skarbową w wysokości 205 zł na konto Urzędu Miasta Katowice.

główny specjalista Marlena Skowrońska